

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมผังความคิด
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
และผลงานนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แผนที่ ๑ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง เป็นทักษะที่สมควรได้รับการฝึกจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่างๆด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจแล้วสามารถบอกความหมาย ลักษณะและประโยชน์ของแผนภาพความคิดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนแผนภาพความคิดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน
4. นักเรียนมีการทำงานเป็นทีม
5. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม

เนื้อหาสาระ

1. ทดสอบก่อนเรียน เรื่องความเข้าใจในการอ่าน
2. ความหมายของแผนภาพความคิด
3. ลักษณะของแผนภาพความคิด
4. วิธีการเขียนแผนภาพความคิด

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทดสอบนักเรียนก่อนเรียน เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการสอบประมาณ 50 นาที

2. สร้างความเข้าใจกับนักเรียน เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด ในประเด็น ต่อไปนี้

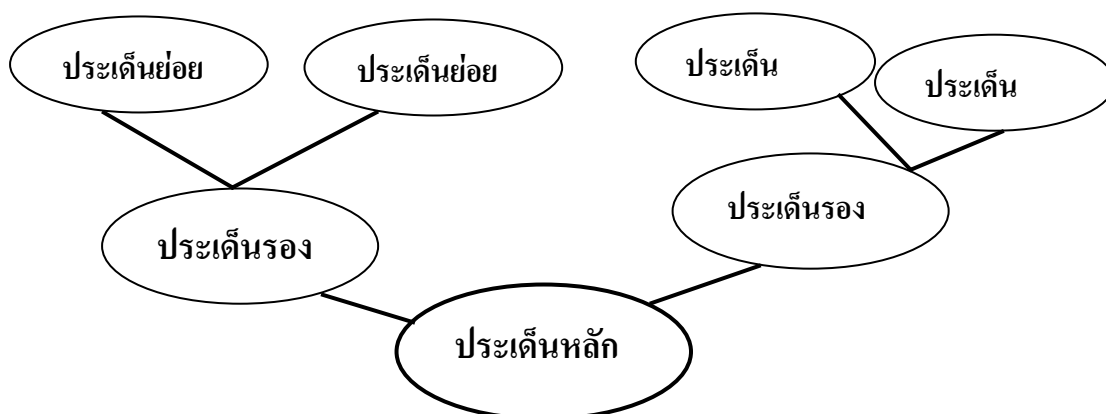
2.1 ความหมายของแผนภาพความคิด

2.2 ลักษณะของแผนภาพความคิด

2.3 วิธีการเขียนแผนภาพความคิด

2.4 ประโยชน์ของแผนภาพความคิด

โดยให้นักเรียนศึกษาจากตัวอย่างของลักษณะการเขียนแผนภาพความคิดจากใบความรู้ที่ครูแจกให้ ดังนี้

3. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 – 5 คน นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะของแผนภาพความคิดที่มีส่วนประกอบอะไรบ้าง

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปเป็นวิธีการเขียนแผนภาพความคิดว่าควรมีวิธีการเขียนอย่างไร และส่งตัวแทนนำเสนอวิธีการเขียนแผนภาพหน้าชั้นเรียน

5. นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจวิธีการเขียนแผนภาพความคิดจากการเขียนแผนภาพความคิดของครูที่ครูสาธิตให้นักเรียน

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับวิธีการเขียนแผนภาพความคิดของกลุ่มตนเองอีกครั้ง

7. นักเรียนนำผลงานของกลุ่มติดที่ป้ายนิเทศ

8. นักเรียนทำใบงานฝึกเขียนแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง ลักษณะการเขียนแผนภาพความคิด
2. ตัวอย่างแผนภาพความคิด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการแสดงความคิดเห็นในการร่วมอภิปราย
2. สังเกตการนำเสนอผลงาน
3. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน
4. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนภาพความคิด

ใบความรู้

เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด

แผนภาพความคิด (Mind Mapping) เป็นการจำลองความรู้จากเรื่องทีอ่านออกมาเป็นแผนภาพ ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถจำเรื่องทีอ่านได้อย่างเป็นระบบ และสามารถจำได้นาน

ขั้นตอนของการเขียนแผนภาพความคิด (Mind Mapping) มีดังนี้

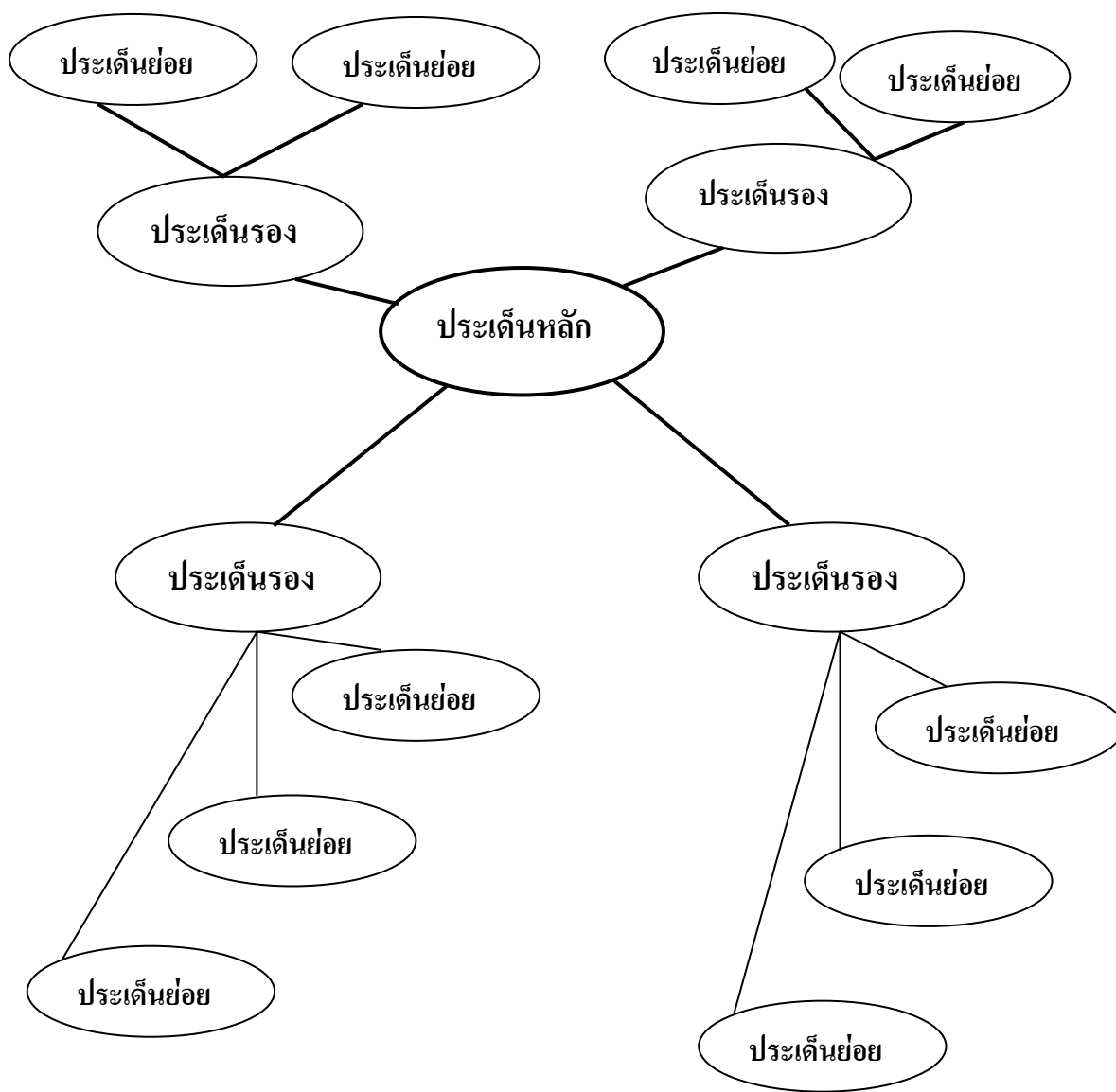
1. ขั้นที่ 1 เริ่มต้นที่กลางหน้ากระดาษ
2. ขั้นที่ 2 คิดและเขียนแตกกิ่งออกจากศูนย์กลาง
3. ขั้นที่ 3 คิดและเขียนส่วนต่อขยายในแต่ละกิ่ง
4. ขั้นที่ 4 คิดและเขียนส่วนต่อขยายไปเรื่อยๆ
5. ขั้นที่ 5 ทำตามขั้นที่ 2, 3, 4 อีกหลายๆ รอบ
6. ขั้นที่ 6 ตกแต่งให้ดูดี สวยงาม

ประโยชน์และการประยุกต์ใช้ Mind Mapping

1. ช่วยคิด
2. ช่วยจำ
3. เก็บงำเป็นเอกสาร
4. นำมาประยุกต์ใช้
  - ☺ ใช้เป็นช่วยมือช่วยในการเรียน การเขียน และการอ่าน
  - ☺ ใช้เป็นเครื่องมือในการประชุม – ร่วมกันคิด และสรุปเรื่องทีประชุม
  - ☺ ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการคิดวางแผนใดๆ
  - ☺ ใช้เป็นเครื่องมือสรุปหมวดหมู่ของความรู้
  - ☺ ใช้เป็นเอกสารเพื่อเก็บรักษาและช่วยจำ

ใบความรู้

ลักษณะการเขียนแผนภาพความคิด

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิด เรื่องโรงเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๒ เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและเขียนแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายและระดับของความเข้าใจในการอ่านได้
2. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่องความเข้าใจในการอ่านได้
3. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
4. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

1. ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน
2. ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนสนทนาเรื่องการอ่าน
  - 1.1 การอ่าน คืออะไร

- 1.2 ทำไมจึงต้องอ่าน
- 1.3 อ่านแล้วได้อะไร
- 1.4 รูปแบบการอ่านมีกี่รูปแบบ
2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4–5 คน
3. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง ความเข้าใจในการอ่านที่ครูแจกให้ โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน
5. นักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีการเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องความเข้าใจในการอ่าน
7. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มต่อชั้นเรียน
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่องความเข้าใจในการอ่าน
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตน
10. นักเรียนนำผลงานของกลุ่มติดไว้ที่ป้ายนิเทศ
11. นักเรียนแต่ละคนเขียนแผนภาพความคิดเรื่องความเข้าใจในการอ่านเป็นรายบุคคล

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความ เรื่องความเข้าใจในการอ่าน
2. แผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนภาพความคิดเรื่องความเข้าใจในการอ่าน

ใบความรู้

บทความ เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกวัย ในการอ่านผู้อ่านควรมีความเข้าใจในการอ่าน สารที่อ่านจึงจะมีความหมายในการสื่อสารให้มีความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการคิด และความเข้าใจว่าการอ่านเป็นกระบวนการคิด การแสดงถึงการระลึกคำศัพท์ การตีความสัญลักษณ์ที่เขียน การที่จะเข้าใจเรื่องได้ตลอดเรื่องนั้น บุคคลจะต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะที่เป็นกระบวนการทางการคิด ได้แก่ การลงความเห็นและการอ่านอย่างวิจารณ์และสร้างสรรค์ เข้าใจโครงสร้างทางภาษา จุดมุ่งหมายของผู้เขียน ประเมินแนวคิดที่น่าเสนอในเรื่อง และประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ที่เป็นจริงได้ การอ่านนั้นไม่ใช่เพียงแค่การระลึกตัวอักษรที่ประกอบคำในสิ่งที่อ่านโดยตรงเท่านั้น แต่การอ่านนั้นยังรวมถึง กระบวนการตอบสนองโดยใช้การคิด ความรู้สึก การกำหนดความต้องการ การระบุวิธีการให้ได้มาซึ่งความต้องการ การเลือกวิถีทาง การทดสอบทางเลือก และละทิ้งหรือการคงไว้ซึ่งวิถีทางเลือก และคิดค้นหาวิธีการประเมินค่าของผลลัพธ์ นักการศึกษา ได้ให้คำนิยามของการอ่าน ในส่วนของการศึกษาความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นกระบวนการคิดโดยได้ขยายความว่าการอ่านใช้การจัดเรียงเรียงและการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการคิด นอกจากนี้ยังรวมเอากิจกรรมอื่น ๆ ไว้อีกมาก เช่น การไตร่ตรอง การตัดสินใจ การสังเคราะห์ การเลือก การรวบรวม การเปรียบเทียบ พฤติกรรมการแก้ปัญหา การพิจารณาความสัมพันธ์ และการประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการคิด ผู้อ่านที่มีความสามารถในการใช้ทักษะที่เป็นกระบวนการคิดจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับการคิดกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่บุคคลสร้างความหมายต่อข้อความในเรื่อง เป็นกระบวนการคิดที่ซับซ้อน ขณะที่อ่าน สมองจะทำงาน โดยการนำประสบการณ์และความรู้เดิม ผสมผสานกับข้อมูลในเรื่องเพื่อสร้างความหมาย อันส่งผลต่อการจับใจความของเรื่อง นอกจากกระบวนการคิดแล้ว ยังรวมถึงว่าบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไร มีการเก็บสะสมข้อมูลจากความรู้ตามสัญชาตญาณหรือตามความเป็นจริง รวมทั้งความรู้สึกที่มีในชีวิตประจำวัน ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ ดังนี้

1. ระดับข้อเท็จจริง การคิดระดับนี้ ประกอบด้วย การจำและการระลึกข้อมูลจากข้อความที่อ่านในเรื่องโดยตรง และไม่ต้องการกระบวนการคิดขั้นสูง คำถามที่ถามจะเป็นการให้บอกเรื่องราวรายละเอียดของเรื่อง
2. ระดับการแปลความ การคิดระดับนี้ ประกอบด้วย การลงความเห็น การจัดกระทำกับข้อมูลที่อ่านเรื่องที่จะมีข้อมูลที่บอกเป็นนัย กระบวนการนี้อาจถือได้ว่าเป็นการอ่านเรื่องราวมากกว่าที่มีให้
3. ระดับการประยุกต์ การคิดระดับนี้ ประกอบด้วย การผสมผสานข้อมูลจากเรื่องที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิมที่บุคคลมีอยู่ เพื่อพัฒนาความหมายจากการอ่านให้เป็นของตนเอง โดยจำเป็นต้องอาศัยการอ่านที่ไกลไปจากข้อความในเรื่อง
4. ระดับการประมวลเรื่องราว การคิดระดับนี้ เป็นระดับการคิดที่ก่อให้เกิดการใช้ข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน ความรู้และประสบการณ์เดิมของบุคคล และการให้คุณค่าเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะได้รับการกระตุ้นเพื่อให้ออกลักษณะของสิ่งที่มีในเรื่องที่อ่าน การคิดระดับนี้ถือได้ว่าเป็นการอ่านที่สอดคล้องไปกับตัวละครของเรื่อง การที่จะเข้าถึงการคิดระดับนี้ก็ต่อเมื่อ ผู้อ่านแปลเรื่องราวที่อ่านเป็นวิถีทางของตน ซึ่งเป็นการตอบสนองจากภายในต่อเรื่องที่อ่าน คำถามที่ใช้ถามจะเป็นการให้คุณค่าเรื่องที่อ่าน (Valuing) ในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านนอกจากจะใช้ความคิดในระดับต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังต้องมีการผสมผสานความคิดเข้ากับทักษะการจับใจความที่เฉพาะเจาะจง

แผนภาพความคิด
เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แบบฝึกหัด

เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูก และเขียนเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่ผิด

- .....1. ทุกวัน มนุษย์ต้องใช้ทักษะการอ่าน
- .....2. ทักษะการอ่านมีความสำคัญเพียงเล็กน้อย
- .....3. การรู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว ก็มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
- .....4. สาร หมายถึง สิ่งที่ปรากฏในรูปแบบของตัวหนังสือเท่านั้น
- .....5. รูปภาพที่ปรากฏก็ต้องการความเข้าใจในการสื่อความเช่นกัน
- .....6. การแปลความ เป็นการกระทำกับข้อความที่มีปรากฏในเรื่องที่อ่าน
- .....7. การนำความรู้จากเรื่องที่อ่านผสมกับความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นการอ่านระดับประยุกต์
- .....8. นอกจากนักเรียน คนในวัยทำงานก็ต้องการความเข้าใจในการอ่านเช่นกัน
- .....9. เพียงแต่อ่านหนังสือออกก็มีความเข้าใจในการอ่านแล้ว

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๓ เรื่อง บทความเรื่อง ว่าว

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ บอกคำสำคัญ และสรุปใจความสำคัญของบทความเรื่อง ว่าว ได้
2. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง ว่าว ได้
3. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
4. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านบทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง ว่าว

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน
2. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง ว่าว โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 นาที

3. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง ว่าว ว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน
4. นักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีการเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องว่าว
6. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง ว่าวของกลุ่มต่อชั้นเรียน
7. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่อง ว่าว
8. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องว่าว
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง ว่าวของกลุ่มตน
10. นักเรียนนำเสนอแผนภาพความคิดเรื่อง ว่าวของกลุ่มติดที่ป้ายนิเทศ
11. นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดเรื่องว่าวเป็นรายบุคคล
12. นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องว่าว
2. แผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด
3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมปฏิบัติงานกลุ่ม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแผนภาพความคิด
3. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัด

บทความ เรื่องว่าว

ว่าว โดยทั่วไปมีโครงสร้างประกอบด้วยไม้ไผ่สี่ซีก นำมาผ่าแล้วเหลาให้ได้ตามที่ต้องการ แล้วนำมาประกอบกันให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ผูกติดกันด้วยเชือกโยงยึดกันเป็นโครงสร้างแล้วปิดด้วยกระดาษชนิดบางเหนียว เช่น กระดาษสาและตกแต่งลวดลายด้วยจุด หรือดอกดวงเพื่อปิดยึดกระดาษกับเชือกให้แน่น ว่าวที่นิยมกัน คือ

ว่าวจุฬา ซึ่งมีโครงสร้างประกอบด้วยไม้ไผ่สี่ซีก 5 ชั้น มีจ่าปา 5 ดอก ทำด้วยไม้ไผ่ยาว 8 นิ้ว เหลากกลมโตประมาณ 3 มิลลิเมตร จ่าปา 1 ดอก มีจำนวนไม้ 8 อัน มัดแน่นกับสายป่านที่ชักว่าว อันเป็นอาวุธที่ใช้ต่อสู้กับปักเป้า

ว่าวปักเป้า มีโครงสร้างประกอบด้วยไม้ไผ่สี่ซีกเหลากกลม 2 ชั้น มีเหนียงเป็นเชือกยาว 8 เมตร ผูกปลายทั้งสองข้างให้หย่อนเป็นสายรูปครึ่งวงกลมเพื่อคล้องตัวว่าวจุฬาให้เสียดุลจนตกลงพื้นดิน

ว่าวหง่าว ทำด้วยโครงไม้ไผ่ปิดกระดาษสา ลำตัวตอนบนมือกลลี่ยว่าวจุฬา มีเอวคอด และท่อนล่างยาวกว่าท่อนบน ตอนส่วนตัวมีไม้ไผ่เหลาและชิงเชือกเหมือนคันธนู ส่วนชิงเชือกนี้ จะเกิดเสียงดังเมื่อต้องลม เสียงนี้ช่วยกำจัดความชั่วร้ายได้

ปัจจุบันว่าวที่มีการเล่นกัน โดยทั่วไปได้มีการพัฒนารูปแบบการเล่นเพื่อความสวยงาม โดยทำว่าวให้เป็นรูปที่แปลกแตกต่างกันออกไปเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ เช่น ว่าวงู ว่าวผีเสื้อ เป็นต้น

วิธีการเล่น มีอยู่ 3 วิธีด้วยกัน คือ

1. ชักว่าวให้ลอยลมปักอยู่กับที่ เพื่อดูความสวยงามของว่าวรูปต่าง ๆ
2. บังคับสายชักให้เคลื่อนไหวได้ตามต้องการ นิยมกันที่ความสวยงาม ความสูง และ บางทีก็คำนึงถึงความไพเราะของเสียงว่าวอีกด้วย

3. การต่อสู้ทำสงครามกันบนอากาศ คือ การแข่งขันว่าวจุฬาและปักเป้าว่ากันบนอากาศ จะจัดให้มีการแข่งขันกันที่บริเวณท้องสนามหลวงกำหนดแดนขณะทำการแข่งขัน ว่าวปักเป้าจะขึ้นอยู่ในแดนของตน โดยให้ว่าวปักเป้าติดตรงดอกจ่าปาที่ติดไว้ เมื่อติดดีแล้วว่าวจุฬาจะรีบลากรอกพามายังดินแดนของตน ขณะเดียวกันว่าวปักเป้าก็พยายามใช้เหนียงที่เป็นเชือกป่านคล้องตัวว่าวจุฬาให้เสียดุลและชักลากดึงให้ตกลงมายังดินแดนของตน ในการเล่นว่าวจุฬาลากพาวว่าวปักเป้าเข้ามาทีละตัวหรือหลายตัวก็ได้ ถ้าต่างฝ่ายต่างนำคู่แข่งมาตกยังดินแดนของตนเองได้ ก็ถือว่าเป็นฝ่ายชนะ แต่ถ้าขณะชักลากพามา ว่าวปักเป้าขาดลอยไปได้ถือว่าไม่มีฝ่ายใดได้คะแนน

โอกาสหรือเวลาที่เล่น

การเล่นว่าวต้องอาศัยกระแสลมเป็นสำคัญ กระแสลมที่แน่นอนจะช่วยให้เล่นว่าวได้สนุก จึงมักจะเล่นกันในเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ซึ่งถือว่าเป็นช่วงที่ลมพัดแรง กระแสลมสม่ำเสมอ ที่เรียกกันว่า “ลมว่าว”

คุณค่า/แนวคิดสาระ

การแข่งขันว่าวเป็นกีฬาชนิดหนึ่งซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างหนึ่ง เป็นศิลปะที่ต้องใช้ความสามารถของผู้ทำว่าวและผู้ชักว่าวเป็นอย่างมาก ต้องใช้ความประณีต ความแข็งแรง ความมีไหวพริบ และข้อสำคัญต้องอาศัยความพร้อมเพรียงด้วย

นอกจากนี้ ได้มีการนำลักษณะของว่าวมาใช้พูดเป็นสำนวนเพื่อเปรียบเทียบกับคน เช่น “ว่าวขาดลอย” หมายถึง การเคว้งคว้างไร้ที่ยึดเหนี่ยว “ว่าวติดลม” หมายถึง ว่าวที่ลอยกินลมอยู่กลางอากาศ (สำนวน) เพลินจนลืมตัว

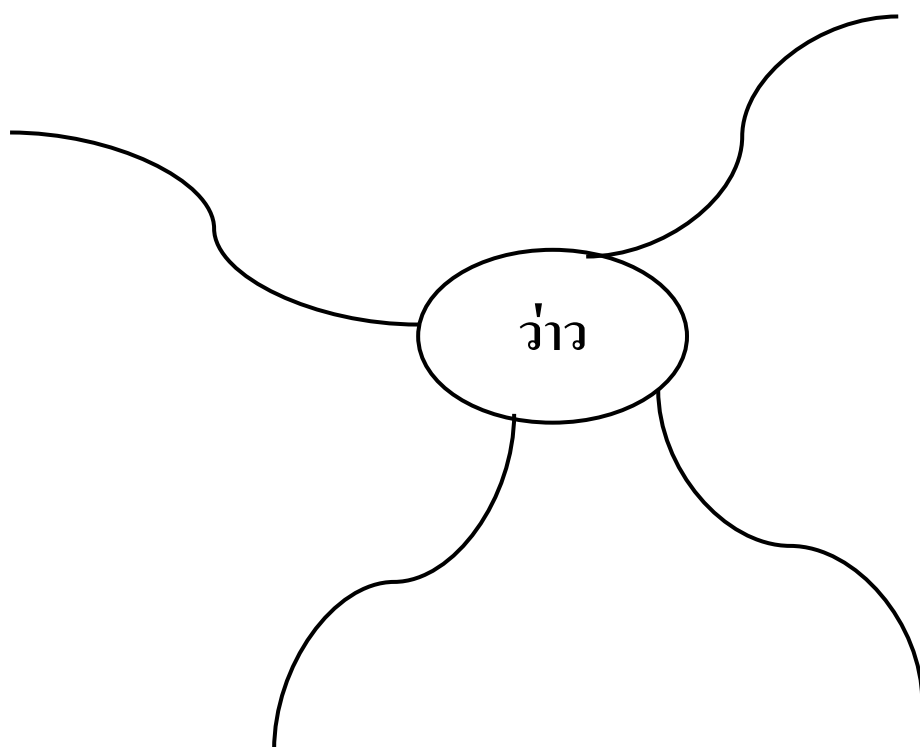
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนเติมคำตอบในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบว่าว คือ.....
2. ลมว่าว หมายถึง.....
3. ไม้ไผ่ที่นิยมใช้ทำว่าว คือ.....
4. ว่าวที่นิยมใช้ต่อสู้กัน คือ.....
5. คำว่า ต่อสู้ ในการเล่นว่าว หมายถึง.....
6. เสี่ยงของ.....ช่วยกำจัดความชั่วร้ายได้
7. สนามที่นิยมใช้แข่งขันว่าวคือ.....

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง ตีจับ

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๔ เรื่อง บทความเรื่องลอยกระทง..กับคุณค่าทางสังคม

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความเรื่อง ลอยกระทง..กับคุณค่าทางสังคม ได้
2. นักเรียนบอกคำสำคัญ และสรุปใจความสำคัญของบทความเรื่องลอยกระทง..กับคุณค่าทางสังคมได้
3. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง ลอยกระทง..กับคุณค่าทางสังคมได้
4. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
5. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
6. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง ลอยกระทง..กับคุณค่าทางสังคม

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงลอยกระทงจากเนื้อเพลงที่ครูแจกให้
2. นักเรียนร่วมสนทนาถึงประเพณีการลอยกระทง ดังนี้

- 2.1 ประวัติของการลอกกระทง
- 2.2 วัตถุประสงค์ของการลอกกระทงทำเพื่ออะไร
- 2.3 ประโยชน์ของการลอกกระทง
- 2.4 คุณค่าของการลอกกระทง
- 2.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการลอกกระทงมีอะไรบ้าง เป็นต้น
3. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน
4. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง ลอกกระทง..กับคุณค่าทางสังคมโดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 นาที
5. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง ลอกกระทง..กับคุณค่าทางสังคมว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน
6. นักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีการเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด
7. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องลอกกระทง..กับคุณค่าทางสังคม
8. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง ลอกกระทง..กับคุณค่าทางสังคมของกลุ่มต่อชั้นเรียน
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่อง ลอกกระทง..กับคุณค่าทางสังคม
10. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง ลอกกระทง..กับคุณค่าทางสังคมของกลุ่มตน
11. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องลอกกระทง..กับคุณค่าทางสังคม
12. นักเรียนปฏิบัติใบงานเขียนแผนภาพความคิดของบทความเรื่องลอกกระทง...กับคุณค่าทางสังคมเป็นรายบุคคล

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องลอกกระทง...กับคุณค่าทางสังคม
2. เพลงลอกกระทง

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 การสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน
- 1.2 การตรวจผลงาน
- 2. เครื่องมือวัดผล
  - 2.1 แบบประเมินการตรวจผลงาน
  - 2.2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

เพลง ลอยกระทง

วันเพ็ญเดือนสิบสอง	น้ำนองเต็มตลิ่ง
เราทั้งหลายชายหญิง	สนุกกันจริงวันลอยกระทง
ลอย..ลอยกระทง	ลอย..ลอยกระทง
ลอยกระทงกันแล้ว	ขอเชิญน้องแก้วมาลอยกระทง
รำวงวันลอยกระทง	รำวงวันลอยกระทง
บุญจะส่งให้เราสุขใจ	บุญจะส่งให้เราสุขใจ

บทความ

เรื่อง ลอยกระทง... กับคุณค่าทางสังคม

ลอยกระทง เป็นประเพณีในคืนวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำเดือน 12 ปีนี้ ตรงกับวันพุธที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 ประเพณีลอยกระทง สืบทอดมานาน ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีมาแต่เมื่อไร ในพระราชนิพนธ์สมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เรื่องพระราชพิธี 12 เดือน กล่าวไว้ว่า "การลอยพระประทีปกระทงนี้ เป็นนักขัตฤกษ์ที่รื่นเริงทั่วไปของชนทั้งปวง ไม่เฉพาะแต่การหลวง แต่จะนับว่าเป็นพระราชพิธีอย่างใดก็ไม่ได้ ด้วยไม่ได้มีพิธีสงฆ์ พิธีพราหมณ์อันใดเกี่ยวข้องเนื่องในการลอยพระประทีปนั้น เว้นไว้แต่จะเข้าใจว่าตรงกับคำว่าลอยโคมลงน้ำเช่นที่กล่าวมาแล้ว แต่ควรนับว่าเป็นราชประเพณี ซึ่งมีมาในแผ่นดินสยามแต่โบราณ ตั้งแต่พระนครยังอยู่ฝ่ายเหนือ" ส่วนในหนังสือตำรับทำวศรีจุฬาลักษณ์ ในพระราชนิพนธ์สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 หรือตำนานนางนพมาศ พระสนมเอกของพระมหาธรรมราชาลิไทยหรือพระร่วง แห่งกรุงสุโขทัย ได้กล่าวถึงการเสด็จประพาสลำน้ำตามพระราชพิธีในเวลากลางคืน มีรับสั่งให้พระสนมนางใน ตกแต่งกระทงประดับดอกไม้รูปเทียนนำไปลอยหน้าพระที่นั่ง ในคราวนั้นทำวศรีจุฬาลักษณ์ ได้ประดิษฐ์กระทงเป็นรูป ดอกบัวกมุท ขึ้น ด้วยเห็นว่าเป็นดอกบัวพิเศษที่บานในเวลากลางคืน เพียงปีละครั้งในวันดังกล่าว สมควรทำเป็นกระทงแต่งประทีป ลอยไปสักการะรอยพระพุทธรบาท ซึ่งเมื่อพระร่วงเจ้าได้รับทราบถึงความหมาย พระองค์จึงมีพระราชดำรัสว่า "แต่นี้สืบไปเบื้องหน้า โดยลำดับ กษัตริย์ในสยามประเทศถึงกาลกำหนดนักขัตฤกษ์ วันเพ็ญเดือน 12 ให้นำโคมลอยเป็นรูปดอกบัว อุทิศสักการบูชาพระพุทธรบาทนันทานที่ ตรีบเท่ากัลปาวสาน" ด้วยเหตุนี้ ภายหลังประเพณีของหลวงจึงถูกเรียกว่า "ลอยพระประทีป" ต่อมาชาวบ้านเปลี่ยนเรียกเป็น "ลอยกระทงทรงประทีป" แล้วเปลี่ยนเป็นลอยกระทงแทนภายหลัง ส่วนรอยพระพุทธรบาท เด่ากันว่าพระยานาค ได้อัญเชิญพระพุทธรเจ้าทรงเหยียบประดิษฐานไว้บนหาดทราย ริมฝั่งแม่น้ำนันทมา (อยู่ในอินเดีย) ครั้นวันเพ็ญเดือน 12 หน้าน้ำ พระยานาคก็จะขึ้นมานมัสการรอยพระพุทธรบาท

การลอยกระทงที่คล้าย ๆ กันของไทยเรายังมีในจีน อินเดีย เขมร และพม่า จะต่างกันก็เพียงพิธีกรรมและ ความเชื่อ แม้ในไทยเองก็มีความเชื่อ ความศรัทธาในเรื่องนี้อย่างหลากหลาย เช่น เชื่อว่าลอยกระทงเพื่อ

1. บูชาพระเกศแก้วจุฬามณีบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ซึ่งเป็นที่บรรจุพระเกศาของพระพุทธรเจ้า

2. บูชาพระอุปลุกตะเถระ ที่บำเพ็ญบริกรรมคาถาในท้องทะเลลึกหรือสะดือทะเล ซึ่งตำนานเล่าว่าเป็น พระเถระที่มีอิทธิฤทธิ์มาก สามารถปราบพญามารได้

3. ต้อนรับพระพุทธเจ้าในวันเสด็จกลับจากเทวโลกเมื่อครั้งไปโปรดพระพุทธมารดาบนสวรรค์ ชั้นดาวดึงส์

4. แสดงความขอบคุณ และขอขมาพระแม่คงคาซึ่งเป็นแหล่งน้ำให้มนุษย์ได้ใช้ประโยชน์ต่าง ๆ

5. ระลึกถึงและส่งของไปให้แก่บรรพบุรุษที่ล่วงลับ ตลอดจนสะเดาะเคราะห์หรือลอยทุกข์โศกโรคภัยต่าง ๆ รวมทั้งอธิษฐานเพื่อขอสิ่งที่ดีปรารถนา

แม้จะเกิดจากความเชื่อที่แตกต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่คือการระลึกถึงผู้มีพระคุณ ไม่ว่าจะเป็นพระพุทธองค์ พระแม่คงคา หรือบรรพชนผู้ล่วงลับด้วยการลอยกระทงไปแสดง ความกตัญญูรู้คุณนั่นเอง นอกจากนี้ในทางวัฒนธรรมวิถีชีวิต ลอยกระทงยังมีคุณค่าต่อเนื่องไปถึง

คุณค่าต่อครอบครัว ทำให้พ่อ แม่ ลูก ได้ทำกิจกรรมด้วยกัน เช่น ช่วยกันประดิษฐ์กระทงและไปลอย ร่วมกัน

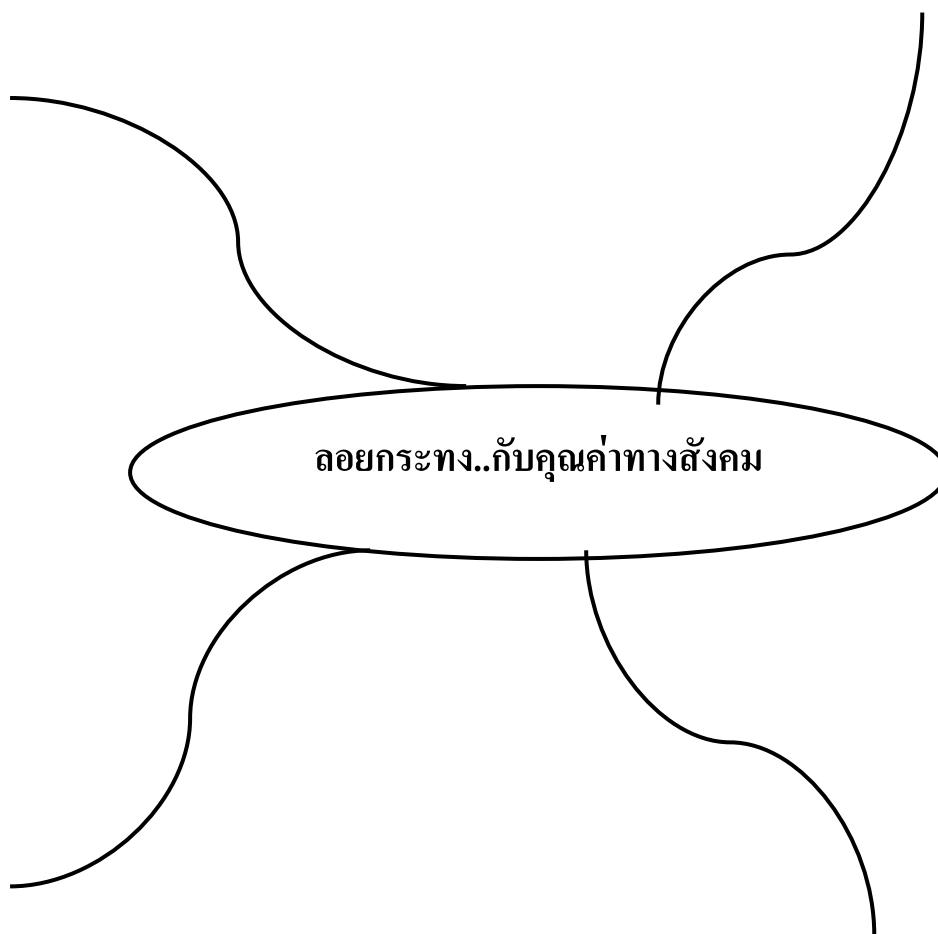
คุณค่าต่อชุมชน ทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน ทำให้มีโอกาสพบปะสังสรรค์ สนุกสนานร่วมกัน ทั้งยังช่วยสืบทอดช่างฝีมือท้องถิ่น

คุณค่าต่อศาสนา เช่น มีการทำบุญให้ทาน ถวายเทียนที่วัด หรือบูชารอยพระพุทธบาทนำมาซึ่งการน้อมรำลึกถึงพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า

คุณค่าต่อสังคม ทำให้เอื้ออาทรต่อสิ่งแวดล้อม ตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งน้ำลำคลอง ที่ได้ใช้สอย อำนวยประโยชน์ต่อเราทั้งทางตรงและอ้อม โดยช่วยกันขุดลอกให้สะอาดไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูล อยากรู้ว่า ปัจจุบันการจัดประเพณีลอยกระทงแทบจะเป็นรูปแบบเดียวกันหมด นั่นคือ มุ่งเน้นความสนุกสนานรื่นเริงเป็นหลัก มุ่งหวังด้านการท่องเที่ยวและรายได้เป็นสำคัญ ที่สร้างปัญหาราคาญใจแก่ชาวบ้านมากคือ การจุดประทัด พลุ และดอกไม้ไฟกันอย่างคึกคะนอง และเล่นโดยไม่เลือกสถานที่ จนก่อให้เกิดเพลิงไหม้ หรือบาดเจ็บ ช้ำร้ายกว่านั้นยังมีการดื่มของมึนเมา (จนมีคำประชดว่า “คนไทยเมาได้ทุกเทศกาล”) เมื่อเมาแล้วขาดสติก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ทำให้ตนเองหรือผู้อื่นพิการหรือเสียชีวิต บางแห่งก็เน้นประกวดความงาม จนชักนำหนุ่มสาวไปสู่ค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย สิ่งเหล่านี้ กำลังจะทำให้ประเพณีลอยกระทงที่เคยงดงามด้วยความเชื่อ ความศรัทธาหลายรูปแบบและคุณค่าเหลือแต่ความอลังการ ฉาบฉวย จริงอยู่ เราคงไม่ปฏิเสธว่าประเพณีเป็นสิ่งที่ปรับเปลี่ยนได้ตามยุคสมัยไม่ตายตัว “แต่คุณค่าทางวัฒนธรรมต้องคงอยู่” หากไม่แล้ว ประเพณีจากมรดกทางวัฒนธรรมก็จะกลายเป็นแค่ “ซาก” ที่มีไว้ประดับเมือง เพิ่มราคา แต่ไม่ได้ประดับใจให้ได้ปัญญา เอาเสียเลย

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง ลอยกระทง..กับคุณค่าทางสังคม

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ผู้ริเริ่มการประดิษฐ์กระจกคือ .....
2. วันเพ็ญ คือ .....
3. การลอยกระจกมีในหลายประเทศ ได้แก่ .....
4. การลอยกระจกมีผลดีต่อครอบครัวคือ .....
5. การที่ทุกคนร่วมกิจกรรมการลอยกระจกมีผลดี คือ .....
6. ฟุ่มเฟือย หมายถึง .....
7. รอยพระบาท หมายถึง .....
8. ในเทศกาล ลอยกระจก อาจเกิดอุบัติเหตุจาก .....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๕ เรื่อง บทความเรื่อง ตีจับ

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความเรื่อง ตีจับ ได้
2. นักเรียนบอกคำสำคัญจากบทความเรื่องตีจับได้
3. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง ตีจับได้
4. นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตีจับได้
5. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
6. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
7. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง ตีจับ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่องการเล่นพื้นเมือง ดังนี้
  - 1.1 การเล่นพื้นเมืองที่นักเรียนรู้จักมีอะไรบ้าง
  - 1.2 ทำไมจึงเรียกว่าการเล่นพื้นเมือง

1.3 ให้นักเรียนเล่าถึงการเล่นพื้นเมืองที่เคยเล่น

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน
3. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง ตีจ๊ับ โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง ตีจ๊ับว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน
5. นักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีการเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องตีจ๊ับ
7. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง ตีจ๊ับของกลุ่มต่อชั้นเรียน
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่อง ตีจ๊ับ
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง ตีจ๊ับของกลุ่มตน
10. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตีจ๊ับ
11. นักเรียนปฏิบัติใบงานเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่องตีจ๊ับเป็นรายบุคคล

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง ตีจ๊ับ
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน
2. ตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาในแผนภาพความคิดจากบทความเรื่องตีจ๊ับ

บทความ เรื่อง ตีจับ

อุปกรณ์และวิธีเล่น

การเล่นตีจับต้องแบ่งผู้เล่นออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายละเท่าๆ กัน มีเส้นแบ่งเขตตรงกลาง ต้องตกลงกันว่าฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายรุกไปก่อน คนหนึ่งที่เป็นฝ่ายรุกจะเริ่มข้ามเขต พอเข้าเขตฝ่ายตรงข้ามก็ต้องร้อง “ตี” ไม้ให้ขาดเสียง แล้ววิ่งเอามือแตะตัวคนใดคนหนึ่งในฝ่ายรับ แต่จะหยุดหายใจไม่ได้ ในขณะที่ร้อง “ตี” นั้น ฝ่ายรับก็จะพยายามจับคนที่ร้อง “ตี” ไว้ ถ้าคนร้อง “ตี” เห็นว่าจะสู้ไม่ได้หรือจะต้องถอนหายใจ ต้องรีบถอยออกมาให้พ้นเส้นแบ่งเขต ถ้าถอยไม่ทันผู้ร้อง “ตี” หยุดถอนหายใจก็ต้องถูกจับตัวไว้เป็นเชลย แต่ถ้าคนที่ร้อง “ตี” แตะตัวฝ่ายรับได้ คนที่ถูกแตะก็เป็นเชลยฝ่ายนี้ ฝ่ายที่ได้เชลยก็จะส่งคนร้อง “ตี” ไปแตะคนที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามอีก ถ้ายังจับไม่ได้ก็ผลัดกันรุกคนละครั้งจนกว่าจะกวาดเชลยได้หมดก็ขึ้นตาใหม่

โอกาสหรือเวลาที่เล่น

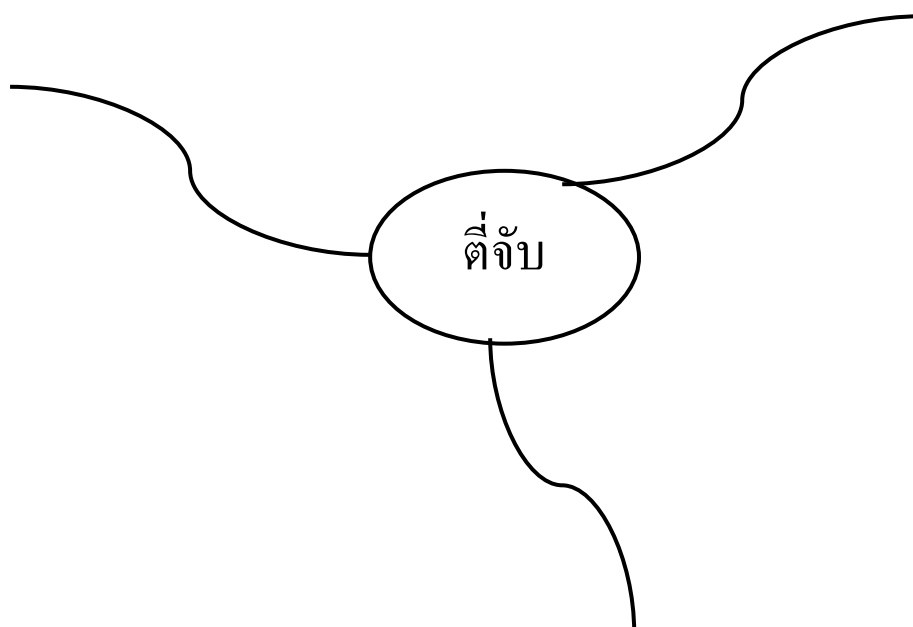
มักจะเล่นในเวลาว่างจากภารกิจทั้งปวง เช่น เวลาพักหลังเลิกเรียน หรือภายหลังจากทำงานบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว

คุณค่า/แนวคิดสาระ

การเล่นตีจับเป็นการฝึกการใช้กำลัง ฝึกความว่องไว และความอดทน นอกเหนือไปจาก ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง ตีจับ

แบบฝึกหัด

เรียงลำดับขั้นตอนการเล่น ที่จับ ให้ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๖ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด ได้
2. นักเรียนบอกคำสำคัญจากบทความเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด ได้
3. นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด
4. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด ได้
5. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
6. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
7. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงการไปทำบุญที่วัด โดยให้นักเรียนที่มีประสบการณ์เล่าให้เพื่อนฟังถึงสิ่งที่ปฏิบัติในการไปทำบุญที่วัด
2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน

3. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัดว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน
5. นักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีการเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องระเบียบปฏิบัติในการไปวัด
7. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัดของกลุ่มต่อชั้นเรียน
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่องระเบียบปฏิบัติในการไปวัด
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัดของกลุ่มตน
10. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องระเบียบปฏิบัติในการไปวัด
11. นักเรียนปฏิบัติใบงานเขียนแผนภาพความคิดจากบทความ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัดเป็นรายบุคคล
12. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด
2. ใบงานการเขียนแผนภาพความคิด
3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน
2. ตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาในแผนภาพความคิดจากบทความเรื่องระเบียบปฏิบัติในการไปวัด
3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

บทความ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาวพุทธที่ดี คือ การเรียนรู้วิธีปฏิบัติในการไปวัด เพื่อจะได้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องดังนี้

1. การแต่งกายไปวัด

ควรใช้เสื้อผ้าสีอ่อน ๆ ถ้ามีลายก็เป็นลายเรียบ ๆ เนื้อผ้าไม่ควรโปร่งบางจนเกินไป ไม่หุหรือจนเกินไป เสื้อผ้าไม่ควรหลวมหรือรัดรูปจนเกินไป เพื่อความสะดวกในการกราบไหว้พระและนั่งสมาธิสำหรับผู้หญิงควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และไม่ควรตกแต่งด้วยเครื่องประดับและเครื่องสำอาง ตลอดจนใส่น้ำหอมมากจนเกินไป ไม่ควรแต่งหน้า เขียนคิ้ว ทาปาก ทาเล็บจนเกินงาม เหตุที่ควรปฏิบัติเช่นนี้เพราะวัดเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม คนไปวัดเพื่อทำบุญ ทำจิตใจให้สงบ จึงควรตัดเรื่องปรุงแต่งกิเลสเหล่านี้ออกไปเสียก่อน

2. การนำเด็กหรือบุคคลอื่น ๆ ไปวัด

เป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีแก่เด็ก เพราะทำให้เด็กได้ใกล้ชิดพระศาสนา ตั้งแต่อายุในวัยอันสมควร แต่มีข้อระวังคือ อย่านำเด็กอ่อนไปวัดโดยไม่จำเป็น เพราะอาจก่อให้เกิดความรำคาญหรือในกรณีที่เด็กชุกชุก อาจจะส่งเสียงดังรบกวนสมาธิของผู้อื่นที่ต้องการความสงบ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำบุคคลอื่น ๆ เช่น พนักงานขับรถหรือคนรับใช้ไปวัดด้วย ก็ควรเปิดโอกาสให้เขาได้ร่วมทำบุญด้วย และกวดขันเรื่องกิริยามารยาทและการแต่งกาย การขับรถเข้าไปในบริเวณวัด ควรระมัดระวังในเรื่องการใช้แตร การเร่งเครื่องยนต์เสียงดัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่พระกำลังสวด และการจอดรถก็ควรจอดให้เป็นระเบียบในสถานที่ที่ทางวัดได้กำหนดไว้

3. การเตรียมอาหารไปวัด

อาหารที่เหมาะสมสำหรับการนำไปถวายพระภิกษุ นั้น ควรเป็นอาหารที่เรารับประทานกันทั่วไป คือ ปรุงจากพืช ผัก หรือเนื้อสัตว์ที่มีขายอยู่ในท้องตลาด แต่ควรระมัดระวังอาหารที่ปรุงด้วยเนื้อสัตว์ที่เป็นที่ห้ามสำหรับพระภิกษุ อันได้แก่ 1) เนื้อมนุษย์ 2) เนื้อช้าง 3) เนื้อเสือโคร่ง 4) เนื้อม้า 5) เนื้องู 6) เนื้อสุนัข 7) เนื้อราชสีห์ 8) เนื้อหมี 9) เนื้อเสือเหลือง 10) เนื้อเสือดาว อย่านำอาหารที่ปรุงจากเนื้อดิบ ๆ เลือดดิบ ๆ ไปถวายพระภิกษุสงฆ์ เช่น ปลาดิบ กุ้งดิบ ฯลฯ จนกว่าจะทำให้สุกด้วยไฟ นอกจากนั้น ไม่ควรนำอาหารที่ปรุงด้วยสุราที่มีสีหรือกลิ่นหรือรสปรากฏชัดไปถวายพระภิกษุสงฆ์ และอย่าฆ่าสัตว์โดยจำเพาะเจาะจงว่าจะนำเนื้อนั้นไปทำอาหารถวายแด่พระภิกษุสงฆ์

4. การเตรียมตัวก่อนไปวัด อาจจะทำได้นี้ คือ

- 4.1 จัดทำภารกิจของตนให้เรียบร้อยเพื่อจะได้ไม่ต้องเป็นที่กังวล
- 4.2 ทำจิตใจให้แจ่มใส โดยการระลึกถึงบุญกุศลและคุณงามความดีที่เคยได้ทำมาแล้ว
- 4.3 รำลึกถึงคุณพระรัตนตรัยเพื่อทำใจให้บริสุทธิ์

5. การปฏิบัติตนโดยทั่วไปภายในวัด

วัดเป็นที่รวมของคนหลายประเภทซึ่งแตกต่างกันมาก ทั้งอายุ ฐานะ และความเป็นอยู่ การศึกษา อาชีพ ตลอดจนนิสัยใจคอ โอกาสที่จะกระทบกระทั่งกันย่อมเกิดขึ้นได้ง่าย จึงจำเป็นต้องระมัดระวังสำรวมตน โดยปฏิบัติดังนี้

5.1 สำรวมกาย วาจา ใจ ให้สงบเรียบร้อย งดอาการคะนองด้วยประการทั้งปวง ทั้งนี้ เพื่อให้กาย วาจา ใจ ของเราเหมาะสมที่จะบำเพ็ญบุญกุศล

5.2 งดสูบบุหรี่โดยเด็ดขาด

5.3 ควรนั่งให้เป็นระเบียบในสถานที่ที่กำหนดไว้

5.4 ในการประกอบศาสนพิธี เช่น สวดมนต์ สมาทานศีล ถวายสังฆทาน ฯลฯ ควรเปล่งเสียงอย่างชัดเจนโดยพร้อมเพรียงกัน

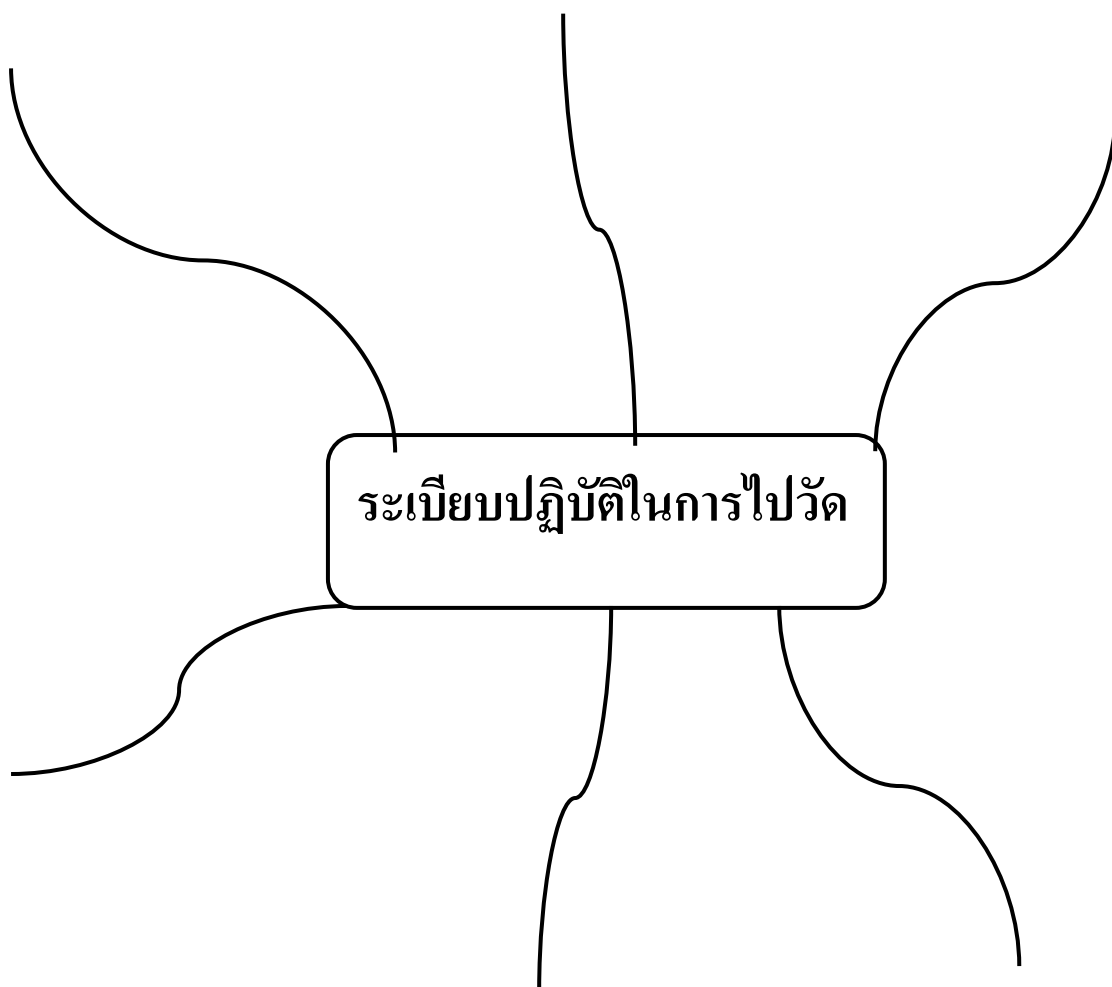
5.5 เมื่อมีสิ่งใดทำให้ขุ่นข้องหมองใจ เช่น อากาศร้อน กระจายน้ำ เห็นหรือได้ยิน กิริยาอาการที่ไม่เหมาะสมของคนอื่น หรือการไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ขอให้อดทนและแผ่เมตตา ให้ความเห็นอกเห็นใจทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าให้เกิดโทสะขึ้นได้

6. การสนทนากับพระ ในการสนทนากับพระนั้น หากเป็นผู้ชายไม่ค่อยมีระเบียบปฏิบัติที่เคร่งครัดนัก เพียงแต่ให้ตระหนักว่าเป็นการสนทนากับพระ ซึ่งเป็นปูชนียบุคคลของสังคม มีเพศ คือ สถานะทางสังคมเหนือกว่าตน เมื่อเข้าไปถึงที่อยู่ของท่าน ควรจะกราบพระพุทธรูปปฏิมาที่ประดิษฐานอยู่ในนั้นก่อน แล้วจึงกราบพระสงฆ์ ซึ่งนิยมกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์สำหรับคนที่ต้องแสดงความเคารพอย่างสูง ทุกครั้งที่พูดกับท่านควรพนมมือไหว้ ใช้สรรพนามที่ใช้เรียกตนเอง เช่น "กระผม" "ดิฉัน" โดยมองที่สถานะของพระเป็นตัวกำหนด หากท่านเป็นพระธรรมดา สรรพนามที่เรียกท่านมักนิยมคำว่า "ท่าน" "พระคุณเจ้า" หากเป็นพระที่มีสมณศักดิ์สูงก็อาจจะใช้คำว่า "ใต้เท้า" "พระเดชพระคุณ" "พระคุณ" "เจ้าพระคุณ" สำหรับสมเด็จพระสังฆราชใช้คำว่า "ฝ่าบาท" สรรพนามแทนตนเองใช้คำว่า "กระหม่อม" ในกรณีที่เป็นสตรีนั้น ควรมีผู้ชายไปด้วยจะเป็นการดี เพราะพระท่านอาจจะมีปัญหาทางพระวินัย ต้องอาบัติได้ง่ายเมื่ออยู่กับสตรีสองต่อสอง

ที่มา : หนังสือวิถีธรรมวิถีไทย (พระพุทธศาสนา) โดย สุชาดา วราหพันธ์

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญของหัวข้อต่อไปนี้อย่างสั้นๆ พอเข้าใจ

1. สิ่งที่ควรปฏิบัติในการแต่งกายไปวัด
  - 1.1 .....
  - 1.2 .....
  - 1.3 .....
2. อาหารที่เป็นสิ่งต้องห้ามไม่ควรถวายพระภิกษุ
  - 2.1 .....
  - 2.2 .....
  - 2.3 .....
3. การปฏิบัติตนเมื่อขณะอยู่ในวัด
  - 3.1 .....
  - 3.2 .....
  - 3.3 .....
4. การสนทนากับพระภิกษุ
  - 4.1 สรรพนามที่ใช้แทนตนเอง.....
  - 4.2 สรรพนามที่ใช้แทนพระภิกษุ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๗ เรื่อง สารท

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง สารทได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความเรื่อง สารท ได้
3. นักเรียนบอกคำสำคัญจากบทความเรื่อง สารทได้
4. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง สารทได้
5. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
6. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
7. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง สารท

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงขนมไทย ดังนี้
  - 1.1 นักเรียนรู้จักขนมไทยอะไรบ้าง
  - 1.2 นักเรียนเคยทำขนมไทยอะไรบ้าง

1.3 นักเรียนที่เคยทำขนมไทยเล่าวิธีทำอย่างย่อ ๆ

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน

3. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง สารท โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 นาที

4. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง สารทว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน

5. นักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีการเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภูมิการเขียนแผนภาพความคิด

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องสารท

7. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง สารทของกลุ่มต่อชั้นเรียน

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่อง สารท

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง สารทของกลุ่มตน

10. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องสารท

11. นักเรียนปฏิบัติใบงานเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง สารทเป็นรายบุคคล

12. นักเรียนทำแบบทดสอบ

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง สารท

2. ใบงานการเขียนแผนภาพความคิด

3. แบบทดสอบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน

2. ตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาในแผนภาพความคิดจากบทความเรื่องสารท

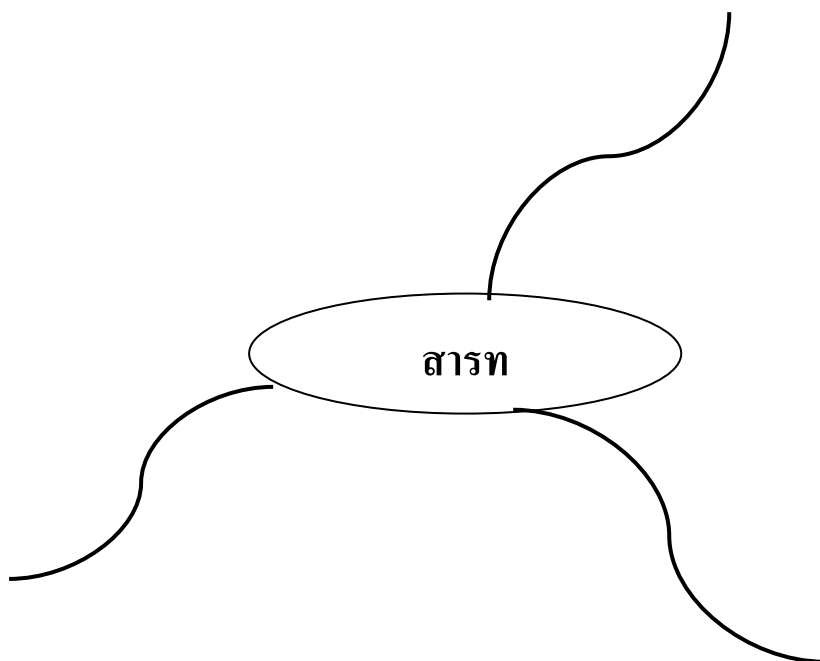

บทความ เรื่อง สารท

สารทเป็นการทำบุญกลางปีของไทย ตรงกับวันสิ้นเดือน 10 หรือวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ของที่ทำถวายพระสงฆ์ในเทศกาลสารทนี้เรียกว่า “กระยาสารท” แปลว่า “อาหารที่ทำในฤดูสารท” กระยาสารททงจะเนื่องมาจาก ข้าวมธูปายาสซึ่งเป็นอาหารของชาวอินเดีย ใช้ข้าว น้ำตาล น้านม ผสมกัน และไม่กำหนดว่าทำเฉพาะฤดูสารท บางทีเขาทำกินกันเอง เช่นที่นางสุชาดาหุงข้าวถวาย พระพุทธเจ้าก็เป็นเวลาเดือนหก ส่วนผสมของกระยาสารทไทย มีข้าวตอก ข้าวเม่า ถั่วลิสง งา ของ 4 อย่างนี้คั่วให้สุกเสียก่อนแล้วนำมาควนกับน้ำอ้อย ควนให้เหนียว กรอบเกาะกันเป็นปึก จะทำ กรอบเป็นก้อนหรือตัดเป็นชิ้น ๆ ห่อด้วยใบตองแห้งใส่ไว้ในปึกหรือโหลเก็บไว้ได้นาน ถ้าควนไม่ดี จะร่วน ไม่เหนียว กินไม่อร่อย กระยาสารทของเดิมทำมาจากพืชล้วนๆ ต่อมาคนรุ่นหลัง คิดดัดแปลง ให้แปรเปลี่ยนไป ใส่เนยซึ่งเป็นสิ่งทีมาจากสัตว์มาปนด้วย ไม่ใช่พืชล้วน ๆ กระยาสารทเป็นของ หวานจัด โดยมากมักจะกินกับกล้วยไข่สุก แต่ก่อนชาวบ้านมักจะควนกินเอง นอกจากทำถวายพระ แล้วยังเอาไปแจกเพื่อนบ้าน ต่างฝ่ายต่างแลกฝีมือกัน เดียวนี้มีคนทำขายสะดวกดีเลยควนกันไม่เป็น พิธีสารทเป็นราชพิธีหนึ่งซึ่งทำกันมาแต่ครั้งกรุงสุโขทัย ครั้งนั้นเรียกว่า “ พิธีภัทรบท” ปรากฏใน ตำรับทำวศรีจุฬาลักษณ์ อาหารที่ทำเนื่องในพิธีสารทอีกอย่างหนึ่งคือ ข้าวทิพย์ ซึ่งของที่ใช้ควน มีพวกถั่ว งา สาเหตุ ข้าวโพด ข้างฟ่าง ข้าวเม่า มันเทศ กระจับ แห้ว ข้าวสาร ลูกบัว เม็ดกล้า น้านมโค น้าผึ้ง น้ำอ้อย มะพร้าวแก่ มะพร้าวอ่อน ชะเอม และอื่น ๆ อีกมากเอามาควนให้เข้ากัน ใช้สาว พรหมจารีเป็นผู้ควน การควนข้าวทิพย์มีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัตนโกสินทร์ รัชกาล พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกโปรดให้มีการควนข้าวทิพย์ โปรดให้พระเจ้าลูกเธอฝ่ายใน ทรงควนทั้งสิ้น แต่ในรัชกาลหลัง ๆ ใช้ หม่อมเจ้า หม่อมราชวงศ์ หม่อมหลวง ซึ่งเป็นสาวพรหมจารี เป็นผู้ควนมีพระสงฆ์สวดมนต์ หลังจากเลี้ยงพระแล้วแจกข้าวทิพย์กันคนละเล็กคนละน้อย ถือว่ากินแล้ว จะเกิดสวัสดิมงคลและระงับ โรคภัยได้ การควนข้าวทิพย์นี้ไม่สู้จะแพร่หลายเพราะต้องทำพิธีมาก

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง สารท

แบบทดสอบ

ให้นักเรียนจับคู่โดยนำหัวข้อด้านขวามือมาใส่หน้าข้อความซ้ายมือโดยให้ข้อความสัมพันธ์กัน

.....1. สารท	ก. สมัยสุโขทัย
.....2. พิธีกรรม	ข. ข้าว น้ำตาล น้ำมัน
.....3. ข้าวทิพย์	ค. แรม 15 ค่ำ เดือน 10
.....4. กระจายสารท	ง. ข้าวเม่า ถั่วลิสง งา น้ำอ้อย
.....5. ข้าวมธุปายาส	จ. ข้าวโพด ถั่ว งา น้ำอ้อย
.....6. กวนข้าวทิพย์	ฉ. ถวายข้าวมธุปายาส
.....7. นางสุชาดา	ช. หญิงพรหมจารี

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน	เวลา ๒๐ ชั่วโมง
แผนที่ ๘ เรื่อง สัตว์เลี้ยง	เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง ได้
2. นักเรียนบอกคำสำคัญจากบทความเรื่องสัตว์เลี้ยงได้
3. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง สัตว์เลี้ยงได้
4. นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง สัตว์เลี้ยง
5. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
6. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
7. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง สัตว์เลี้ยง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน
2. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ

10 – 15 นาที

3. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยงว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องสัตว์เลี้ยง
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง สัตว์เลี้ยงของกลุ่มต่อชั้นเรียน
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิด เรื่อง สัตว์เลี้ยง
7. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง สัตว์เลี้ยงของกลุ่มตน
8. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องสัตว์เลี้ยง
9. นักเรียนปฏิบัติใบงานเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยงเป็นรายบุคคล

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง สัตว์เลี้ยง
2. ใบงานการเขียนแผนภาพความคิดจากบทความ เรื่อง สัตว์เลี้ยง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน
2. ตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาในแผนภาพความคิดจากบทความเรื่องสัตว์เลี้ยง

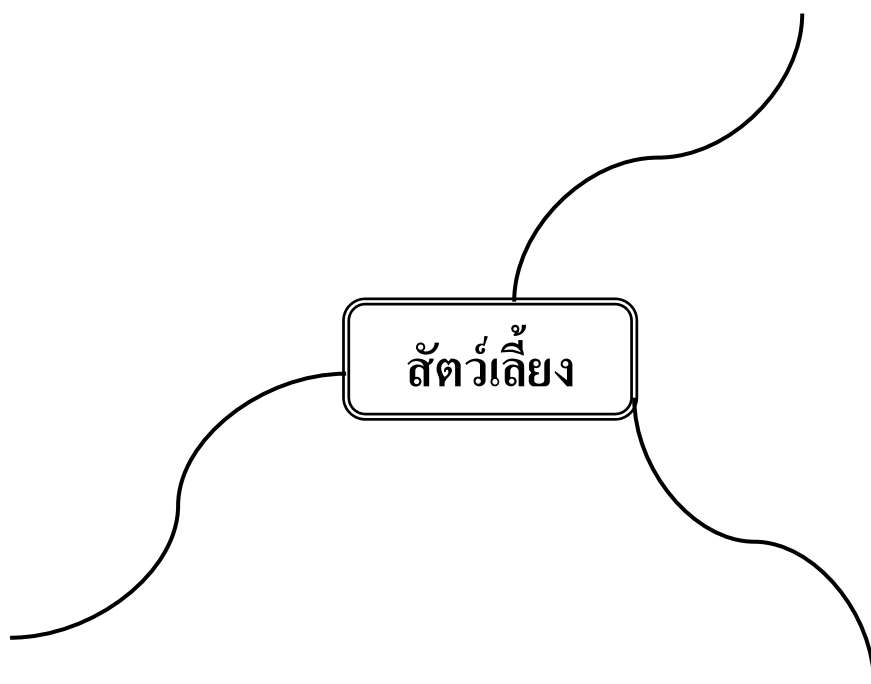
บทความ เรื่อง สัตว์เลี้ยง

ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ หมาและแมวเป็นสัตว์เลี้ยงเพียง 2 ชนิดที่ผู้เลี้ยงไว้วางใจและให้อิสระภาพมากที่สุด หมาและแมวมีอิสระมากพอที่จะไปไหนมาไหนได้ตามความต้องการโดยไม่ถูกต้องเหมือนอย่างสัตว์อื่น หน้าทีของหมานั้นมีมากมายนับตั้งแต่เฝ้ายาม ล่าสัตว์ จับผู้ร้าย ไปจนถึงลากเลื่อนในแถบที่หนาวเย็น แต่สำหรับแมวนั้นนอกจากเป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารักของครอบครัวแล้วก็ไม่เห็นมีหน้าที่อื่น คนเราก็มักไม่ค่อยสนใจให้แมวทำอะไร นอกจากบอกให้ทำตัวให้น่ารักเข้าไป และหยิ่งให้หน่อย ๆ หน่อยเท่านั้น ที่ว่าเลี้ยงแมวให้จับหนูนั้นก็ไม่ใช่จริง เพราะแมวจับหนูเพราะนึกสนุกหรือถูกปลุกโดยสัญชาตญาณมากกว่าจับเพื่อทดแทนคุณที่คนเลี้ยงดู หากเทียบกับหมาแล้วแมวได้รับอภิสิทธิ์เหนือหมาหลายประการ สิทธิที่ว่านี้ก็คือ สิทธิในการไม่ใส่ใจเจ้าของหากไม่มีอารมณ์จะเล่นด้วย นโยบายหลักที่แมวยึดเพื่อประพฤติปฏิบัติต่อมนุษย์คือ “ช่างมันฉันไม่สนใจ” นั่นคือแมวมีอิสระ ทั้งอิสระในการสำรวจทุกซอกทุกหลืบของบ้าน อิสระในการออกเที่ยวเตร่หลายวันโดยไม่ยอมกลับบ้านปล่อยให้เจ้าของเป็นห่วง และอิสระในการไม่สนใจ ไม่ใส่ใจเจ้าของ ที่ว่าร้องเรียกเหมียว ๆ เดียวก็มา ก็ไม่เห็นจะมาถ้ามันไม่อยากมา บรรพบุรุษของแมวเป็นนักล่าที่รักสันโดษโดยแมวจึงไม่ชอบเดินตามคนต้อย ๆ ผิดกับหมาที่ชอบเดินตามเจ้าของเพราะหมาเป็นสัตว์ที่อยู่รวมกันเป็นฝูง ไม่ชอบเดินตามลำพัง ในสายตาของหมาเจ้านายที่เป็นแบบเรา ๆ ที่เป็นคนก็คือ จำฝูงหรือผู้นำของมัน ไม่เช่นนั้นมันก็มองว่าเราเป็นเหมือนพ่อแม่หรือผู้ปกครองของมัน ด้วยเหตุนี้หมาจึงร้องขอที่จะขึ้นไปนอนเตียงเดียวกับเจ้าของเสมอเหมือนเด็กที่ร้องจะนอนเตียงเดียวกับพ่อแม่ ขณะที่แมวนั้นบางทีก็ต้องบังคับกัน หลักสูตรเบื้องต้นที่เราสอนให้หมารู้จัก นั่ง ยืน ลุกขึ้น มาหา เมื่อเรียก หรืออื่นๆ ก็ที่ใส่สอนแมวได้เช่นเดียวกัน แต่เราก็ไม่ค่อยจะสอนแมวกันเพราะโดยธรรมชาติแล้วแมวไม่ค่อยสนใจสิ่งที่คนสอนนักเพราะมันรักเสรีภาพและอิสระ หมานั้นยอมอยู่อย่างไร้ศักดิ์ศรีโดยการขออาหารจากมนุษย์กินและดูเหมือนว่าชอบที่จะทำน้ำลายสอ เวลาที่คอยกินอาหารในขณะที่แมวนั้นจะไม่ยอมลดตัวมาขออาหารจากมนุษย์ง่าย ๆ แมวชอบที่จะหาอาหารเองคือ คาบอาหารของเราไปต่อหน้าต่อตาเรา เราจึงมักประณามแมวว่า หัวขโมย ทั้งๆที่ในความคิดของแมวแล้วมันรู้สึกว่ามันได้อาหารมาด้วยตนเองเหมือนเมื่อครั้งที่อาศัยอยู่ในป่า ไม่มีใครเป็นเจ้าของสิ่งใดเด็ดขาด มันไม่รู้สึกที่อาหารของเราเป็นของเราด้วย นอกจากนี้เวลาที่แม্বর้องขอกินตอนเช้าหรือเย็นก็เพราะทวงสิทธิที่ตนควรจะได้ ไม่ใช่ขอหรืออย่างไรศักดิ์ศรี เหตุนี้เองมันจึงร้องด้วยน้ำเสียงที่ไม่พอใจ เสียงดังลั่นถ้าเราแมวแต่ไอ้เอ๋ ขณะที่หมาไม่เคยลุกขึ้นมาร้องขอสิทธิที่จะได้อาหารจากคนเลย ถ้านายไม่ให้อาหารได้แต่นั่งน้ำลายหกและมองคนด้วยแววตาเศร้า ๆ นอกจากแมวจะชอบร้องเพื่อทวงสิทธิแล้ว มันยังร้องเวลาที่พอใจด้วย เวลาที่แมวเจ็บป่วยหรือกำลังจะตายมันไม่ร้องเพื่อขอ

ความสงสารหรือเห็นใจอย่างหมา แต่เป็นการร้องเพื่อบอกความในใจก่อนที่มันจะตายว่า มันขอขอบคุณเราที่มอบมิตรภาพที่ดีงามให้มันตลอดเวลาที่มันคบกับคน ส่วนหมานั้นชอบครางเพื่อออเซาะและเห่าเพื่อสื่อสารกับเจ้านายว่ามีคนแปลกหน้ามาหาและมันกำลังกลัว เจ้านายได้โปรดมาช่วยด่วน ดังนั้นหมาเห่าไม่ใช่ประกาศว่าจะโจมตีแต่เพื่อให้กำลังใจตัวเองมากกว่า

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง

แบบฝึกหัด

เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง เขียนเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่ผิด

- ..... 1. สัตว์เลี้ยงของคนมีเพียงหมาและแมวเท่านั้น
- ..... 2. แมวเป็นสัตว์ที่รักอิสระ
- ..... 3. หมาชอบหนีไปเที่ยว ปลอ่ยให้เจ้าของเป็นห่วง
- ..... 4. แมวชอบอยู่รวมกันเป็นฝูง
- ..... 5. แมวได้รับการฝึกฝนให้เป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารัก
- ..... 6. เจ้าของมักฝึกให้แมวทำตามต้องการ
- ..... 7. หัวขโมย หมายถึงแมวที่ชอบลักอาหาร
- ..... 8. แมวเป็นสัตว์ที่ชอบร้องขอทวงสิทธิ
- ..... 9. หมาเป็นสัตว์ที่มีศักดิ์ศรี
- ..... 10. หมาเห่าเพราะเห็นคนแปลกหน้า

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๕ เรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่างๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ ได้
2. นักเรียนบอกคำสำคัญจากบทความเรื่องสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติได้
3. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติได้
4. นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ
5. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
6. นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
7. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

1. บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่านเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ
2. การเขียนแผนภาพความคิดของบทความ สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน

2. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 – 15 นาที
3. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ ว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะของกลุ่มต่อชั้นเรียน
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่องสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ
7. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะของกลุ่มตน
8. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ
9. นักเรียนปฏิบัติใบงานเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่องสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะเป็นรายบุคคล

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเพื่อความเข้าใจการอ่านเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ
2. ใบงานการเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่องสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน
2. ตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาในแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ

บทความ เรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ

“วันวิสาขบูชา” วันสำคัญที่สุดในพระพุทธศาสนา เพราะเป็นวันที่ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ในวันสำคัญวันนี้ ผมขอเอาเรื่อง การสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ มาเล่าสู่กันฟัง เพราะคนไทย ส่วนใหญ่สร้างเสน่ห์ให้ตัวเองไม่เป็น ลองเอาหลักธรรมเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ดู เพื่อจะทำให้เป็นคนมีเสน่ห์น่ารักขึ้นก็ได้

หนึ่ง คนที่มีเสน่ห์จะต้องมี “พรหมวิหาร 4” คือธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐ หรือผู้มีจิตใจดี ซึ่งประกอบด้วย เมตตา คือความรักและความปรารถนาดีต่อผู้อื่น กรุณา คือความสงสาร อยากจะช่วยเหลือผู้อื่น เห็นใครเดือดร้อนก็อยากจะบำบัดทุกข์ให้เขา มุทิตา คือความเบิกบานพลอยยินดี เมื่อเห็นคนอื่น ได้ดีมีความสุข พร้อมทั้งจะสนับสนุนส่งเสริมเขา ไม่อิจฉาริษยาเขา อุเบกขา คือมีใจเป็นกลาง มองโลกตามความเป็นจริงว่า ใครทำดีทำชั่วก็ได้รับผลกรรมตามนั้น พร้อมวางตนและปฏิบัติตามหลักการ เหตุผล และความเที่ยงธรรม หลักธรรมเรื่องนี้ จะทำให้เราเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสกับทุกคนอย่างจริงใจ มีจิตใจดีพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้ใครก็อยากเข้ามาใกล้มารู้จัก เพราะอยู่ใกล้แล้วรู้สึกร่มเย็นสบายใจ

สอง คนที่มีเสน่ห์นั้นจะต้องมี “สังคหวัตถุ 4” คือธรรมอันเป็นเครื่องเหนี่ยวใจคน และประสานให้คนเกิดความรักสามัคคีต่อกัน อันได้แก่

ทาน คือ การให้ปัน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้อื่น ปิยวาจา คือ พูดจาสุภาพไพเราะน่าฟัง แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีเหตุมีผล พูดจาให้กำลังใจผู้อื่น พูดให้เกิดความรักสามัคคีต่อกัน อัตถจริยา คือ ทำประโยชน์แก่ผู้อื่น อาจจะเป็นการช่วยเหลือ ด้วยแรงกาย ช่วยบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ช่วยคนอื่นแก้ปัญหา สามานัตตตา คือ วางตัวเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ ไม่เอารัดเอาเปรียบใครธรรมข้อนี้ แก่บุคคลมีประโยชน์เรื่องเดียว ก็ช่วยให้คนปฏิบัติเป็นที่ชื่นชอบของ คนอื่นแล้ว เมื่อรวมกับการทำตัวให้มีค่า ไม่นิ่งดูตายต่อความทุกข์ยาก หรือ ปัญหาของคนอื่น และยังทำตัวเสมอต้นเสมอปลาย ไม่ยกตนข่มท่าน รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน ก็ยิ่งจะเป็นเสน่ห์ให้ คนรักเรามากยิ่งขึ้น

สาม คนที่มีเสน่ห์จะต้องมี “อิทธิบาท 4” ธรรมนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จแห่งกิจการทั้งปวงได้แก่

ฉันทะ คือ ทำอะไรก็ทำด้วยใจรัก วิริยะ คือความพากเพียร หมั่นทำสิ่งนั้น ๆ ด้วยความพยายาม อุตทน เอาธุระ ไม่ทอดทิ้ง ไม่ทอดอหย ทำจนประสบความสำเร็จ จิตตะ คือ การเอาใจฝึกฝนรู้ในสิ่งที่ทำ ทำด้วยความคิด ไม่ฟุ้งซ่านเลื่อนลอย ทำงานนั้น ๆ อย่างอุทิศให้ทั้งกายและใจ วิมังสา คือ การใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลและข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อหาวิธีแก้ไขปรับปรุง ที่นำ

หลักธรรมนี้มาสร้างเสน่ห์อีกข้อ เพราะว่าคนเราไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใด หากแต่ละคนทำหน้าที่ของตนด้วยหลักอิทธิบาท 4 ก็จะทำให้กิจการเกิดผลสำเร็จ เป็นที่ภาคภูมิใจแก่ตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

สี่ คนที่มีเสน่ห์จะต้องมี “ฆราวาสธรรม 4 ” อันเป็นหลักธรรมสำหรับ การครองชีวิตของคนทั่วไป ประกอบด้วย

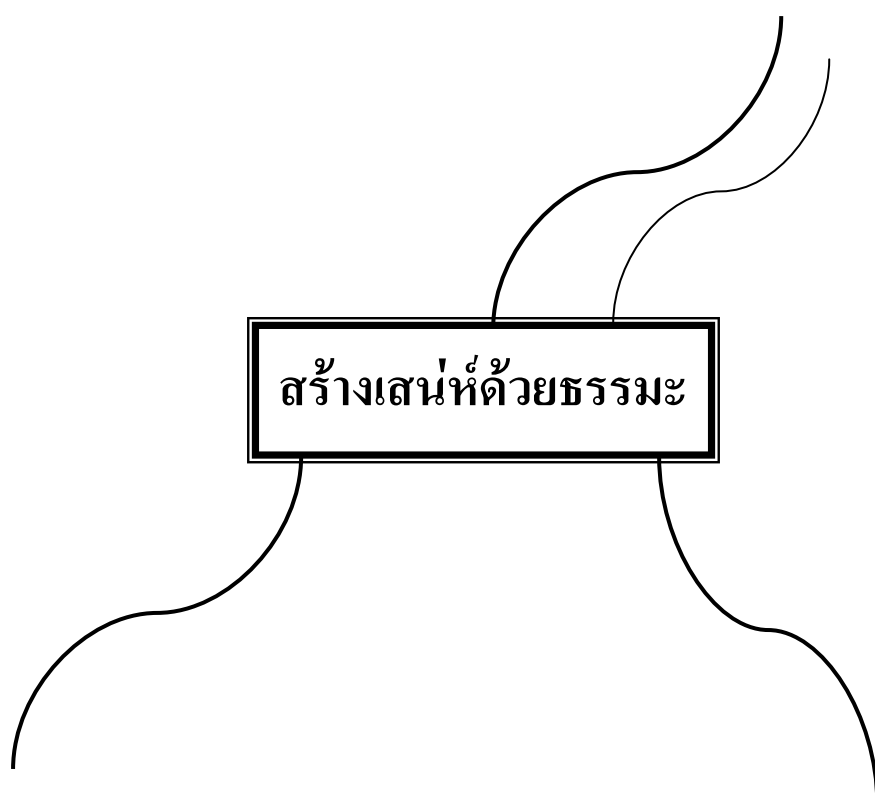
สัจจะ คือ การดำรงตนตั้งมั่นในความซื่อตรง จริงใจ พุคจริงทำจริง ทมะ คือการฝึกตนให้รู้จัก บังคับควบคุมตัวเอง รู้จักปรับตัวแก้ไขตนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ขันติ คือความอดทน มุ่งทำหน้าที่การทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร ไม่ทอดทิ้งในจุดมุ่งหมาย จาคะ คือ การเสียสละ มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ ไม่โลภ ละทวิมานะ ไม่ใจแคบ ไม่เห็นแก่ตัว

การนำธรรมข้อนี้มาสร้างเสน่ห์ เพราะใคร ๆ ก็ชอบคนที่มีสัจจะ คนที่รู้จักควบคุมตนเอง ไม่ปล่อยโทสะวาจาทำร้ายผู้อื่น

ที่มา : จาก หมายเหตุประเทศไทย โดย ลม เปลี่ยนทิศ ประเทศไทย ฉบับวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

แผนที่ ๑๐ เรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องแล้วนำคำสำคัญในเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิด ช่วยให้มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ควรฝึกให้เป็นทักษะจนคล่องและนำไปสู่การอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย ได้
2. นักเรียนบอกคำสำคัญจากบทความเรื่องวิธีปรุงอาหารของไทยได้
3. นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย
4. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทยได้
5. นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นทีม
6. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
7. นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหาสาระ

บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่องการประกอบอาหาร โดยให้นักเรียนที่มีประสบการณ์ ในการประกอบอาหารเล่าถึงวิธีการประกอบอาหารที่เคยทำ
2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน

3. นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย โดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 10 นาที

4. นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย ว่ามีประเด็นหลักอะไรบ้าง โดยนักเรียนร่วมกันเขียนประเด็นที่ได้จากการอ่านไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดเรื่องวิธีปรุงอาหารของไทย

6. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิด เรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทยของกลุ่มต่อชั้นเรียน

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่ควรมีในแผนภาพความคิดเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับแผนภาพความคิด เรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทยของกลุ่มตน

9. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องวิธีปรุงอาหารของไทย

10. นักเรียนปฏิบัติใบงานเขียนแผนภาพความคิดจากบทความ เรื่องวิธีปรุงอาหารไทย

11. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนที่เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเพื่อความเข้าใจในการอ่านเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย

2. ใบงาน

3. แบบทดสอบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน

2. ตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาในแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย

บทความ เรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย

วิธีปรุงอาหารของไทยนั้นมีหลายวิธีดังนี้

การตำ หมายถึง การนำอาหารอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลาย ๆ อย่างมารวมกัน แล้วตำเข้าด้วยกันบางอย่างอาจตำเพื่อนำไปประกอบอาหารและบางอย่างตำเป็นอาหาร เช่น ปลาป่น กุ้งป่น น้ำพริกสด น้ำพริกแห้ง น้ำพริกเผา พริกกับเกลือ ส้มตำ

การยำ หมายถึง การนำผักต่าง ๆ เนื้อสัตว์และน้ำปรุงรสมาเคล้าเข้าด้วยกัน จนรสซึมซาบเสมอกัน ยำของไทยมีรสหลักอยู่ 3 รส คือ เปรี้ยว เค็ม หวาน สำหรับน้ำปรุงรสจะราดก่อนเวลารับประทานเล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อให้ยำมีรสชาติดี ยำผัก เช่น ยำผักกระเฉด ยำถั่วพู ยำเกษตรชมพู่ ฯลฯ ยำเนื้อสัตว์ เช่น ยำเนื้อต่าง ๆ ยำไส้กรอก ยำหมูยอ ฯลฯ

การแกง หมายถึง อาหารน้ำ ซึ่งใช้เครื่องปรุง โขลกละเอียด นำมาละลายกับน้ำ หรือน้ำกะทิ ให้เป็นน้ำแกง มีเนื้อสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่งผสมกับผักด้วย เช่น แกงส้ม แกงเผ็ด แกงควั่ว

การหลน หมายถึง การทำอาหารให้สุกด้วยการใช้กะทิข้น ๆ มี 3 รส เปรี้ยว เค็ม หวาน ลักษณะน้ำน้อย ขึ้น รับประทานกับผักสด เพราะเป็นอาหารประเภทเครื่องจิ้ม เช่น หลนเต้าเจี้ยว หลนปลาร้า หลนเต้าหู้ยี้ ฯลฯ

การปิ้ง หมายถึง การทำอาหารให้สุกโดยวางของสิ่งนั้นไว้เหนือไฟไม่สู้อแรงนัก การปิ้งต้องปิ้งให้ผิวสุกเกรียมหรือกรอบ เช่น การปิ้งข้าวตัง การปิ้งกล้วย การปิ้งขนมหม้อแกง (ตามแบบสมัยโบราณปิ้งด้วยเตาถ่าน มิได้ใช้เตาอบเหมือนปัจจุบัน)

การย่าง หมายถึง การทำอาหารให้สุก โดยวางอาหารไว้เหนือไฟอ่อน ๆ หมั่นกลับไปกลับมา จนข้างในสุกและข้างนอกอ่อนนุ่มหรือแห้งกรอบต้องใช้เวลาานพอสมควร จึงจะได้อาหาร ที่มีลักษณะรสชาติดี เช่น การย่างปลา ย่างเนื้อสัตว์ต่าง ๆ

การต้ม หมายถึง การนำอาหารที่ต้องการต้มใส่หม้อพร้อมกับน้ำตั้งไฟให้เดือดจนกว่าจะสุก ใช้เวลาตามชนิดของอาหารนั้น ๆ เช่น การต้มไข่ ต้มผัก ต้มเนื้อสัตว์ ฯลฯ

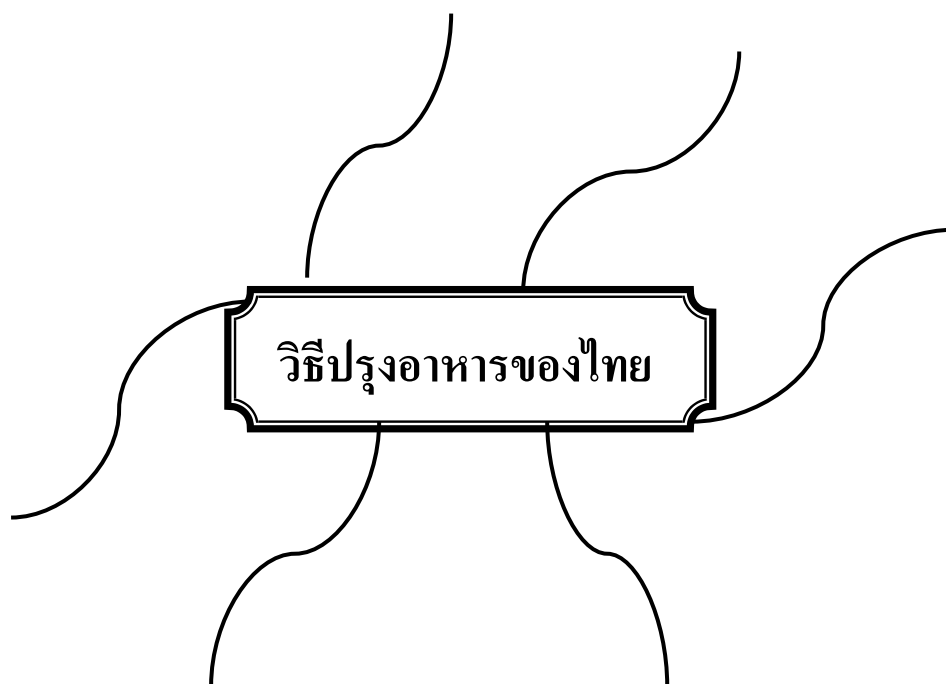
การกวน หมายถึง การนำอาหารที่มีลักษณะเป็นของเหลวมารวมกัน ตั้งไฟแรงปานกลาง ใช้เครื่องมือชนิดใดชนิดหนึ่งคนให้เร็วและแรงจนทั่วกัน คือขึ้นและเหนียว ใช้มือแตะอาหารไม่ติดมือ เช่น การกวนกอละแม ขนมเปียกปูน ตะโก้ ถั่วกวน ฯลฯ

จี่ หมายถึง การทำอาหารให้สุกด้วยน้ำมัน โดยการทาน้ำมันน้อย ๆ พอให้ทั่วกระทะ แล้วตักอาหารใส่ กลับไปกลับมาจากจนสุกตามต้องการ เช่น การทำขนมเป็ญจี ขนมบ้าบิ่น เป็นต้น

หลาม หมายถึง การทำอาหารให้สุกในกระบอกไม้ไผ่โดยใช้ไม้ไผ่สด ๆ ตัดให้มีข้อติดอยู่ข้างหนึ่ง แล้วบรรจุอาหารที่ต้องการหลามในกระบอกไม้ไผ่นั้น ก่อนหลามต้องใช้กาบมะพร้าวห่อใบตอง อุดปากกระบอกเสียก่อน แล้วนำไปเผาจนสุก เช่น การหลามข้าวหลาม ฯลฯ

ใบงาน

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารของไทย

บันทึกการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานจากการอ่าน

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการพฤติกรรม						สรุป						
		การรับฟังความเห็น ผู้อื่น			ร่วมแสดงความคิดเห็น			ความตั้งใจในการ ทำงาน		มีการทำงานเป็นทีม		ระดับคุณภาพ		
		3	2	1	3	2	1	2	1	2	1	3	2	1

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

สรุป   ระดับคุณภาพ 3 คะแนนรวม 8-10

          ระดับคุณภาพ 2 คะแนนรวม 5-7

          ระดับคุณภาพ 1 คะแนนรวมต่ำกว่า 5

เกณฑ์ในการให้คะแนนการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานหลังการอ่าน

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน 3	ระดับคะแนน 2	ระดับคะแนน 1
การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	ยอมรับฟังและเห็นด้วยกับความเห็นของเพื่อนที่อภิปรายอย่างมีเหตุผล	ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนอย่างไม่เต็มใจ	ไม่รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
การร่วมแสดงความคิดเห็น	มีการร่วมแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลประกอบในทุกหัวข้อ	ร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลเป็นบางหัวข้อ	ไม่ร่วมแสดงความคิดเห็น
ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน	กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานกลุ่ม	ร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มโดยไม่สม่ำเสมอ	ร่วมปฏิบัติงานอย่างไม่เต็มใจ
มีการทำงานเป็นทีม	ร่วมปฏิบัติงานกับเพื่อนในกลุ่มด้วยความกระตือรือร้น	ร่วมปฏิบัติงานกับเพื่อนในกลุ่มด้วยความเต็มใจ	เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา 20 คาบ

แผนที่ 1 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่านมีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจความหมายของความเข้าใจในการอ่าน
2. นักเรียนบอกระดับของความเข้าใจในการอ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหาสาระ

ความเข้าใจในการอ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่องการอ่าน ดังนี้
  - 2.1 ทำไมเราจึงต้องอ่าน
  - 2.2 การอ่านมีกี่ประเภท
  - 2.3 การอ่านมีประโยชน์อย่างไร

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

3. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน อ่านใบความรู้เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ถึงความหมายและระดับของความเข้าใจในการอ่าน

5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลสรุปการอภิปรายเรื่องความเข้าใจในการอ่านต่อชั้นเรียน
ขั้นสรุป
6. นักเรียนร่วมกันสรุปถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านและระดับของความ
เข้าใจในการอ่าน
7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องความเข้าใจในการอ่าน

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความ เรื่องความเข้าใจในการอ่าน
2. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
  - 1.1 การอภิปรายกลุ่ม
  - 1.2 การสรุปความหมาย
2. ตรวจแบบฝึกหัด

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกวัย ในการอ่านผู้อ่านควรมีความเข้าใจในการอ่าน สารที่อ่านจึงจะมีความหมายในการสื่อสารให้มีความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการคิด และความเข้าใจว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิด การแสดงถึงการระลึกคำศัพท์ การตีความสัญลักษณ์ที่เขียน การที่จะเข้าใจเรื่องได้ตลอดเรื่องนั้น บุคคลจะต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะที่เป็นกระบวนการทางการคิด ได้แก่ การลงความเห็นและการอ่านอย่างวิจารณ์และสร้างสรรค์ เข้าใจโครงสร้างทางภาษา จุดมุ่งหมายของผู้เขียน ประเมินแนวคิดที่นำเสนอในเรื่อง และประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ที่เป็นจริงได้ การอ่านนั้นไม่ใช่เพียงแต่การระลึกตัวอักษรที่ประกอบคำในสิ่งที่อ่านโดยตรงเท่านั้น แต่การอ่านนั้นยังรวมถึง กระบวนการตอบสนองโดยใช้การคิด ความรู้สึก การกำหนดความต้องการ การระบุวิธีการให้ได้มาซึ่งความต้องการ การเลือกวิถีทาง การทดสอบทางเลือก และละทิ้งหรือการคงไว้ซึ่งวิถีทางเลือก และคิดค้นหาวิธีการประเมินค่าของผลลัพธ์ นักการศึกษา ได้ให้คำนิยามของการอ่าน ในส่วนของการศึกษาความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นกระบวนการคิด โดยได้ขยายความว่าการอ่านใช้การจัดเรียบเรียงและการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการคิด นอกจากนี้ยังรวมเอากิจกรรมอื่น ๆ ไว้อีกมาก เช่น การไตร่ตรอง การตัดสินใจ การสังเคราะห์ การเลือก การรวบรวม การเปรียบเทียบ พฤติกรรมการแก้ปัญหา การพิจารณาความสัมพันธ์ และการประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการคิด ผู้อ่านที่มีความสามารถในการใช้ทักษะที่เป็นกระบวนการคิด จะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับการคิดกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่บุคคลสร้างความหมายต่อข้อความในเรื่อง เป็นกระบวนการคิดที่ซับซ้อน ขณะที่อ่าน สมองจะทำงาน โดยการนำประสบการณ์และความรู้เดิม ผสมผสานกับข้อมูลในเรื่องเพื่อสร้างความหมาย อันส่งผลต่อการจับใจความของเรื่อง นอกจากกระบวนการคิดแล้ว ยังรวมถึงว่าบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไร มีการเก็บสะสมข้อมูลจากความรู้ตามสัญชาตญาณหรือตามความเป็นจริง รวมทั้งความรู้สึกที่มีในชีวิตประจำวัน ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ ดังนี้

1. ระดับข้อเท็จจริง การคิดระดับนี้ ประกอบด้วย การจำและการระลึกข้อมูลจากข้อความที่อ่านในเรื่องโดยตรง และไม่ต้องการกระบวนการคิดขั้นสูง คำถามที่ถามจะเป็นการให้บอกเรื่องราวรายละเอียดของเรื่อง
2. ระดับการแปลความ การคิดระดับนี้ ประกอบด้วย การลงความเห็น การจัดกระทำกับข้อมูลที่อ่านเรื่องที่อ่านจะมีข้อมูลที่บอกเป็นนัย กระบวนการนี้อาจถือได้ว่าเป็นการอ่านเรื่องราวมากกว่าที่มีให้

3. ระดับการประยุกต์ การคิดระดับนี้ ประกอบด้วย การผสมผสานข้อมูลจากเรื่อง ที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิมที่บุคคลมีอยู่ เพื่อพัฒนาความหมายจากการอ่านให้เป็นของ ตนเอง โดยจำเป็นต้องอาศัยการอ่านที่ไกลไปจากข้อความในเรื่อง

4. ระดับการประมวลเรื่องราว การคิดระดับนี้ เป็นระดับการคิดที่ก่อให้เกิดการใช้ข้อมูล จากเรื่องทีอ่าน ความรู้และประสบการณ์เดิมของบุคคล และการให้คุณค่าเรื่องทีอ่าน ผู้อ่านจะได้รับ การกระตุ้นเพื่อให้บอกลักษณะของสิ่งทีมีในเรื่องทีอ่าน การคิดระดับนี้ถือได้ว่าเป็นการอ่าน ทีสอดคล้องไปกับตัวละครของเรื่อง การทีจะเข้าถึงการคิดระดับนี้ก็ต่อเมื่อ ผู้อ่านแปลงเรื่องราว ทีอ่านเป็นวิถีทางของตน ซึ่งเป็นการตอบสนองจากภายในต่อเรื่องทีอ่าน คำถามทีใช้ถามจะเป็นการ ให้คุณค่าเรื่องทีอ่าน (Valuing) ในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านนอกจากจะใช้ ความคิดในระดับต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังต้องมีการผสมผสานความคิดเข้ากับทักษะการจับใจความ ทีเฉพาะเจาะจง

แบบฝึกหัด

เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อทีถูก และเขียนเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อทีผิด

- .....1. ทุกวัน มนุษย์ต้องใช้ทักษะการอ่าน
- .....2. ทักษะการอ่านมีความสำคัญเพียงเล็กน้อย
- .....3. การรู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว ก็มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
- .....4. สาร หมายถึง สิ่งที่ปรากฏในรูปแบบของตัวหนังสือเท่านั้น
- .....5. รูปภาพที่ปรากฏก็ต้องการความเข้าใจในการสื่อความเช่นกัน
- .....6. การแปลความ เป็นการกระทำกับข้อความที่มีปรากฏในเรื่องที่อ่าน
- .....7. การนำความรู้จากเรื่องที่อ่านผสมกับความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นการอ่านระดับประยุกต์
- .....8. นอกจากนักเรียน คนในวัยทำงานก็ต้องการความเข้าใจในการอ่านเช่นกัน
- .....9. เพียงแต่อ่านหนังสือออกก็มีความเข้าใจในการอ่านแล้ว

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เวลา 20 คาบ

แผนที่ 2 เรื่อง บทความเรื่อง ว่าว

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่าน มีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านบทความเรื่องว่าว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงการเล่นว่าว โดยให้นักเรียนที่เคยเล่นว่าวเล่าถึงวิธีการเล่นว่าวให้เพื่อนฟัง

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ตัวแทนกลุ่มรับบทความ เรื่อง ว่าว นำไปแจกให้เพื่อน
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ว่าว ในเวลาที่กำหนด ประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน

6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ครบถ้วน

7. นักเรียนศึกษารูปร่างว่าจริงที่ครูนำมาให้เป็นตัวอย่าง

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติการทำว่าวจากอุปกรณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้ พร้อมทั้งตกแต่งให้สวยงามและนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน

ขั้นสรุป

9. นักเรียนส่งตัวแทนบรรยายความรู้สึกที่ได้ฝึกการทำว่าว

10. นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเรื่อง ว่าว

2. อุปกรณ์ทำว่าว

3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม

2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม

3. ตรวจแบบฝึกหัด

บทความ เรื่องว่าว

ว่าว โดยทั่วไปมีโครงสร้างประกอบด้วยไม้ไผ่สี่ซีก นำมาผ่าแล้วเหลาให้ได้ตามที่ต้องการแล้วนำมาประกอบกันให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ผูกติดกันด้วยเชือกโยงยึดกันเป็นโครงสร้างแล้ว

ปิดด้วยกระดาษชนิดบางเหนียว เช่น กระดาษสาและตกแต่งลวดลายด้วยจุด หรือดอกดวงเพื่อปิดยึดกระดาษกับเชือกให้แน่น ว่าวที่นิยมกัน คือ

ว่าวจุฬา ซึ่งมีโครงสร้างประกอบด้วยไม้ไผ่สี่ซีก 5 ชั้น มีจำปา 5 ดอก ทำด้วยไม้ไผ่ยาว 8 นิ้ว เหลากกลมโตประมาณ 3 มิลลิเมตร จำปา 1 ดอก มีจำนวนไม้ 8 อัน มัดแน่นกับสายป่านที่ชักว่าว อันเป็นอาวุธที่ใช้ต่อสู้กับปักเป้า

ว่าวปักเป้า มีโครงสร้างประกอบด้วยไม้ไผ่สี่ซีกเหลากกลม 2 ชั้น มีเหนียงเป็นเชือกยาว 8 เมตร ผูกปลายทั้งสองข้างให้หย่อนเป็นสายรูปครึ่งวงกลมเพื่อคล้องตัวว่าวจุฬาให้เสียดุลจนตกลงพื้นดิน

ว่าวหง่าว ทำด้วยโครงไม้ไผ่ปิดกระดาษสา ลำตัวตอนบนมือกลลี่ยว่าวจุฬา มีเอวคอดและท่อนล่างยาวกว่าท่อนบน ตอนส่วนตัวมีไม้ไผ่เหลาและชิงเชือกเหมือนคันธนู ส่วนชิงเชือกนี้ จะเกิดเสียงดังเมื่อต้องลม เสียงนี้ช่วยกำจัดความชั่วร้ายได้

ปัจจุบันว่าวที่มีการเล่นกันโดยทั่วไปได้มีการพัฒนารูปแบบการเล่นเพื่อความสวยงาม โดยทำว่าวให้เป็นรูปที่แปลกแตกต่างกันออกไปเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ เช่น ว่าวภู ว่าวผีเสื้อ เป็นต้น

วิธีการเล่น มีอยู่ 3 วิธีด้วยกัน คือ

1. ชักว่าวให้ลอยลมปักอยู่กับที่ เพื่อดูความสวยงามของว่าวรูปต่าง ๆ
2. บังคับสายชักให้เคลื่อนไหวได้ตามต้องการ นิยมกันที่ความสวยงาม ความสูง และบางทีก็คำนึงถึงความไพเราะของเสียงว่าวอีกด้วย

3. การต่อสู้ทำสงครามกันบนอากาศ คือ การแข่งขันว่าวจุฬาและปักเป้าควักกันบนอากาศ จะจัดให้มีการแข่งขันกันที่บริเวณท้องสนามหลวงกำหนดแดนขณะทำการแข่งขัน ว่าวปักเป้าจะขึ้นอยู่ในแดนของตน โดยให้ว่าวปักเป้าติดตรงดอกจำปาที่ติดไว้ เมื่อติดดีแล้วว่าวจุฬาจะรีบลากรอกพามายังดินแดนของตน ขณะเดียวกันว่าวปักเปาก็พยายามใช้เหนียงที่เป็นเชือกป่านคล้องตัวว่าวจุฬาให้เสียดุลและชักลากดึงให้ตกลงมายังดินแดนของตน ในการเล่นว่าวจุฬาลากพาวว่าวปักเป้าเข้ามาทีละตัวหรือหลายตัวก็ได้ ถ้าต่างฝ่ายต่างนำคู่แข่งมาตกยังดินแดนของตนเองได้ ก็ถือว่าเป็นฝ่ายชนะแต่ถ้าขณะชักลากพามา ว่าวปักเป้าขาดลอยไปได้ถือว่าไม่มีฝ่ายใดได้คะแนน

โอกาสหรือเวลาที่เล่น

การเล่นว่าวต้องอาศัยกระแสลมเป็นสำคัญ กระแสลมที่แน่นอนจะช่วยให้เล่นว่าวได้สนุก จึงมักจะเล่นกันในเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ซึ่งถือว่าเป็นช่วงที่ลมพัดแรง กระแสลมสม่ำเสมอที่เรียกกันว่า “ลมว่าว”

คุณค่า/แนวคิดสาระ

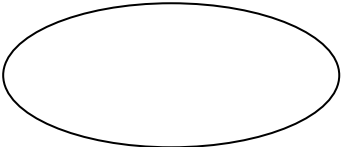
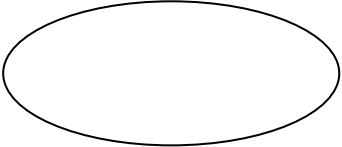
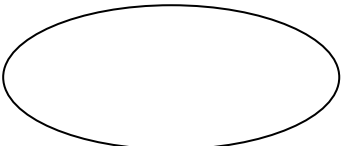

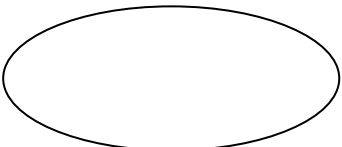
การแข่งขันว่าวเป็นกีฬาชนิดหนึ่งซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างหนึ่ง เป็นศิลปะที่ต้องใช้ความสามารถของผู้ทำว่าวและผู้ชักว่าวเป็นอย่างมาก ต้องใช้ความประณีต ความแข็งแรง ความมีไหวพริบ และข้อสำคัญต้องอาศัยความพร้อมเพียงด้วย

นอกจากนั้น ได้มีการนำลักษณะของว่าวมาใช้พูดเป็นสำนวนเพื่อเปรียบเทียบกับคน เช่น “ว่าวขาดลอย” หมายถึง การเคว้ก้างไร้ที่ยึดเหนี่ยว “ว่าวติดลม” หมายถึง ว่าวที่ลอยกินลมอยู่กลางอากาศ (สำนวน) เพลินจนลืมตัว

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของบทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนเติมคำตอบในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบว่าว คือ.....

- .....
2. ลมว่าว หมายถึง.....
  3. ไม้ไผ่ที่นิยมใช้ทำว่าวคือ.....
  4. ว่าวที่นิยมใช้ต่อสู้กันคือ.....
  5. คำว่า ต่อสู้ ในการเล่นว่าว หมายถึง.....
  6. เสียงของ.....ช่วยกำจัดความชั่วร้ายได้
  7. สนามที่นิยมใช้แข่งขันว่าวคือ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แผนที่ 3 เรื่อง บทความเรื่องลอยกระทง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 20 คาบ

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่านมีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านเพื่อความเข้าใจบทความเรื่องลอยกระทง...กับคุณค่าทางสังคม

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงกิจกรรมที่ปฏิบัติในวันลอยกระทง โดยนักเรียนส่งตัวแทนเล่าให้เพื่อนฟัง ประมาณ 2 – 3 คน

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ส่งตัวแทนรับบทความเรื่อง ลอยกระทง .... กับคุณค่าทางสังคม
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ลอยกระทง...กับคุณค่าทางสังคม ในเวลาที่กำหนด ประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน

6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายให้สมบูรณ์ครบถ้วน

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพการลอยกระทง พร้อมทั้งระบายสีตกแต่งให้สวยงาม แล้วนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน

8. ทุกกลุ่มนำผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมคิดที่ปายนิเทศ
ขั้นสรุป

9. นักเรียนเขียนเล่าเรื่องประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับการลอยกระทง พร้อมทั้งความรู้สึก

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเรื่องลอยกระทง..กับคุณค่าทางสังคม
2. อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม
3. ตรวจผลงาน

บทความ

เรื่อง ลอยกระทง... กับคุณค่าทางสังคม

ลอยกระทง เป็นประเพณีในคืนวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำเดือน 12 ปีนี้ ตรงกับวันพุธที่ 16 พฤศจิกายน 2548 ประเพณีลอยกระทง สืบทอดมานาน ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีมาแต่เมื่อไร ในพระ

ราชนิพนธ์สมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เรื่องพระราชพิธี 12 เดือน กล่าวไว้ว่า "การลอยพระประทีปกระทงนี้ เป็นนักขัตฤกษ์ที่รื่นเริงทั่วไปของชนทั้งปวง ไม่เฉพาะแต่การหลวง แต่จะนับว่าเป็นพระราชพิธีอย่างใดก็ไม่ได้ ด้วยไม่ได้มีพิธีสงฆ์ พิธีพราหมณ์อันใดเกี่ยวข้องเนื่องในการลอยพระประทีปนั้น เว้นไว้แต่จะเข้าใจว่าตรงกับคำว่าลอยโคมลงน้ำเช่นที่กล่าวมาแล้ว แต่ควรนับว่าเป็นราชประเพณี ซึ่งมีมาในแผ่นดินสยามแต่โบราณ ตั้งแต่พระนครยังอยู่ฝ่ายเหนือ" ส่วนในหนังสือตำรับทำวศรีจุฬาลักษณ์ ในพระราชนิพนธ์สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 หรือตำนานนางนพมาศ พระสนมเอกของพระมหาธรรมราชาลิไทยหรือพระร่วง แห่งกรุงสุโขทัย ได้กล่าวถึงการเสด็จประพาสลำน้ำตามพระราชพิธีในเวลากลางคืน มีรับสั่งให้พระสนมนางในตกแต่งกระทงประดับดอกไม้รูปเทียนนำไปลอยหน้าพระที่นั่ง ในคราวนั้นท้าวศรีจุฬาลักษณ์ได้ประดิษฐ์กระทงเป็นรูป ดอกบัวกมุท ขึ้น ด้วยเห็นว่าเป็นดอกบัวพิเศษที่บ้านในเวลากลางคืนเพียงปีละครั้งในวันดังกล่าว สมควรทำเป็นกระทงแต่งประทีป ลอยไปสักการะรอยพระพุทธรบาท ซึ่งเมื่อพระร่วงเจ้าได้รับทราบถึงความหมาย พระองค์จึงมีพระราชดำรัสว่า "แต่นี้สืบไปเบื้องหน้าโดยลำดับ กษัตริย์ในสยามประเทศถึงกาลกำหนดนักขัตฤกษ์ วันเพ็ญเดือน 12 ให้นำโคมลอยเป็นรูปดอกบัว อุทิศสักการบูชาพระพุทธรบาทนมทานที トラบเท่ากัลปาวสาน" ด้วยเหตุนี้ ภายหลังประเพณีของหลวงจึงถูกเรียกว่า "ลอยพระประทีป" ต่อมาชาวบ้านเปลี่ยนเรียกเป็น "ลอยกระทง ทรงประทีป" แล้วเปลี่ยนเป็นลอยกระทงแทนภายหลัง ส่วนรอยพระพุทธรบาท เล่ากันว่าพระยานาคได้อัญเชิญพระพุทธรเจ้าทรงเหยียบประดิษฐานไว้บนหาดทราย ริมฝั่งแม่น้ำนัมมทา (อยู่ในอินเดีย) ครั้นวันเพ็ญเดือน 12 หน้าน้ำ พระยานาคก็จะขึ้นมานมัสการรอยพระพุทธรบาท

การลอยกระทงที่คล้าย ๆ กับของไทยเรายังมีในจีน อินเดีย เขมร และพม่า จะต่างกันไปเพียงพิธีกรรมและ ความเชื่อ แม้ในไทยเองก็มีความเชื่อ ความศรัทธาในเรื่องนี้อย่างหลากหลาย เช่น เชื่อว่าลอยกระทงเพื่อ

1. บูชาพระเกศแก้วจุฬามณีบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ซึ่งเป็นที่บรรจุพระเกศาของพระพุทธเจ้า
2. บูชาพระอุปลุกเตระ ที่บำเพ็ญบริกรรมคาถาในท้องทะเลลึกหรือสะดือทะเล ซึ่งตำนานเล่าว่าเป็น พระเถระที่มีอิทธิฤทธิ์มาก สามารถปราบพญามารได้
3. ต้อนรับพระพุทธเจ้าในวันเสด็จกลับจากเทวโลกเมื่อครั้งไปโปรดพระพุทธรमारดาบนสวรรค์ ชั้นดาวดึงส์
4. แสดงความขอบคุณ และขอขมาพระแม่คงคาซึ่งเป็นแหล่งน้ำให้มนุษย์ได้ใช้ประโยชน์ต่าง ๆ

5. ระลึกถึงและส่งออกไปให้แก่บรรพบุรุษที่ล่วงลับ ตลอดจนสะเดาะเคราะห์หรือลอยทุกข์โศกโรคภัยต่าง ๆ รวมทั้งอธิษฐานเพื่อขอสิ่งที่ปรารถนา

แม้จะเกิดจากความเชื่อที่แตกต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่คือการระลึกถึงผู้มีพระคุณ ไม่ว่าจะเป็นพระพุทธรูป พระแม่คงคา หรือบรรพชนผู้ล่วงลับด้วยการลอยกระทงไปแสดง ความกตัญญูรู้คุณนั่นเอง นอกจากนี้ในทางวัฒนธรรมวิถีชีวิต ลอยกระทงยังมีคุณค่าต่อเนื่องไปถึง

คุณค่าต่อครอบครัว ทำให้พ่อ แม่ ลูก ได้ทำกิจกรรมด้วยกัน เช่น ช่วยกันประดิษฐ์กระทงและไปลอย ร่วมกัน

คุณค่าต่อชุมชน ทำให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีในชุมชน ทำให้มีโอกาสพบปะสังสรรค์ สนุกสนานร่วมกัน ทั้งยังช่วยสืบทอดช่างฝีมือท้องถิ่น

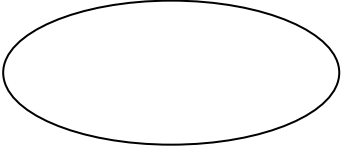
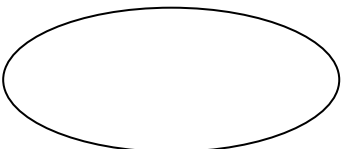
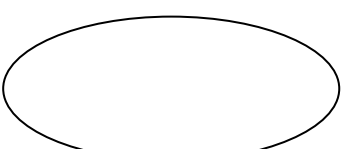
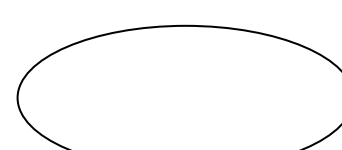
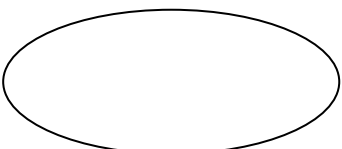
คุณค่าต่อศาสนา เช่น มีการทำบุญให้ทาน ถวายเทียนที่วัด หรือบูชารอยพระพุทธรูป นำมาซึ่งการน้อมรำลึกถึงพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า

คุณค่าต่อสังคม ทำให้เอื้ออาทรต่อสิ่งแวดล้อม ตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งน้ำ ลำคลอง ที่ได้ใช้สอย อำนวยประโยชน์ต่อเราทั้งทางตรงและอ้อม โดยช่วยกันขุดลอกให้สะอาดไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูล อย่งไรก็ดี น่าสังเกตว่า ปัจจุบันการจัดประเพณีลอยกระทงแทบจะเป็นรูปแบบเดียวกันหมด นั่นคือ มุ่งเน้นความสนุกสนานรื่นเริงเป็นหลัก มุ่งหวังด้านการท่องเที่ยวและรายได้เป็นสำคัญ ที่สร้างปัญหาราคาถูกแก่ชาวบ้านมากคือ การจุดประทัด พลุ และดอกไม้ไฟกันอย่างคึกคะนอง และเล่นโดยไม่เลือกสถานที่ จนก่อให้เกิดเพลิงไหม้ หรือบาดเจ็บ ช้ำร้ายกว่านั้นยังมีการดื่มของมึนเมา (จนมีคำประชดว่า "คนไทยมาได้ทุกเทศกาล") เมื่อเมาแล้วขาดสติก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ทำให้ตนเองหรือผู้อื่นพิการหรือเสียชีวิต บางแห่งก็เน้นประกวดความงาม จนชักนำหนุ่มสาวไปสู่ค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย สิ่งเหล่านี้ กำลังจะทำให้ประเพณีลอยกระทงที่เคยงดงามด้วยความเชื่อ ความศรัทธา กลายรูปแบบและคุณค่าเหลือแต่ความอลังการ ฉาบฉวย จริงอยู่ เราคงไม่ปฏิเสธว่า ประเพณีเป็นสิ่งที่ปรับเปลี่ยนได้ตามยุคสมัยไม่ตายตัว "แต่คุณค่าทางวัฒนธรรมต้องคงอยู่" หากไม่แล้ว ประเพณีจากมรดกทางวัฒนธรรมก็จะกลายเป็นแค่ "ซาก" ที่มีไว้ประดับเมือง เพิ่มราคา แต่ไม่ได้ประดับใจให้ได้ปัญญา เอาเสียเลย

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของบทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ผู้ริเริ่มการประดิษฐ์กระดาษคือ .....
2. วันเพ็ญ คือ .....

3. การลยกระทงมีในหลายประเทศ ได้แก่ .....
4. การลยกระทงมีผลดีต่อครอบครัวคือ .....
5. การที่ทุกคนร่วมกิจกรรมการลยกระทงมีผลดี คือ .....
6. ฟุ่มเพ็ย หมายถึง .....
7. รอยพระบาท หมายถึง .....
8. ในเทศกาล ลยกระทง อาจเกิดอุบัติเหตุจาก .....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แผนที่ 4 เรื่อง ตีจับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 20 คาบ

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่านมีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านเพื่อความเข้าใจบทความเรื่อง ตีจับ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่องการเล่น ตีจับ โดยให้นักเรียนที่เคยเล่นออกมาเล่าถึงวิธีการเล่นให้เพื่อนฟัง พร้อมทั้งสาธิตวิธีการเล่น

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ส่งตัวแทนรับบทความเรื่อง ตีจับ
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ตีจับ ในเวลาที่กำหนดประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน
6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ครบถ้วน

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงวิธีการเล่นตีจับตามบทความที่อ่าน

ขั้นสรุป

8. นักเรียนส่งตัวแทนกล่าวแสดงความรู้สึกถึงการเล่นและคุณค่าที่ได้รับจากการเล่นตีจับ
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

บทความเรื่อง ตีจับ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม

บทความ

เรื่อง ตีจับ

อุปกรณ์และวิธีเล่น

การเล่นตีจับต้องแบ่งผู้เล่นออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายละเท่าๆ กัน มีเส้นแบ่งเขตตรงกลาง ต้องตกลงกันว่าฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายรุกไปก่อน คนหนึ่งที่เป็นฝ่ายรุกจะเริ่มข้ามเขต พอเข้าเขตฝ่ายตรงข้ามก็ต้องร้อง “ตี” ไม่ให้ขาดเสียง แล้ววิ่งเอามือแตะตัวคนใดคนหนึ่งในฝ่ายรับ แต่จะหยุดหายใจไม่ได้

ในขณะที่ร้อง “ตี” นั้น ฝ่ายรับก็จะพยายามจับคนที่ร้อง “ตี” ไว้ ถ้าคนร้อง “ตี” เห็นว่าจะสู้ไม่ได้หรือจะต้องถอนหายใจ ต้องรีบถอยออกมาให้พ้นเส้นแบ่งเขต ถ้าถอยไม่ทันผู้ร้อง “ตี” หยุดถอนหายใจ ก็จะต้องถูกจับตัวไว้เป็นเชลย แต่ถ้าคนที่ร้อง “ตี” และตัวฝ่ายรับได้ คนที่ถูกแตะก็เป็นเชลยฝ่ายนี้ ฝ่ายที่ได้เชลยก็จะส่งคนร้อง “ตี” ไปแตะคนที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามอีก ถ้ายังจับไม่ได้ก็ผลัดกันรุกคนละครั้ง จนกว่าจะกวาดเชลยได้หมดก็ขึ้นตาใหม่

โอกาสหรือเวลาที่เล่น

มักจะเล่นในเวลาว่างจากภารกิจทั้งปวง เช่น เวลาพักหลังเลิกเรียน หรือภายหลังจากทำงานบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว

คุณค่า/แนวคิดสาระ

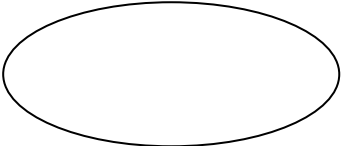
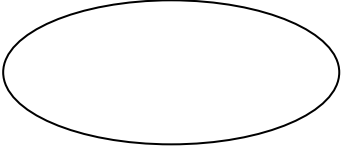
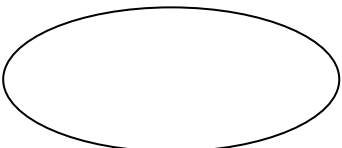
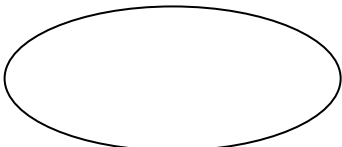
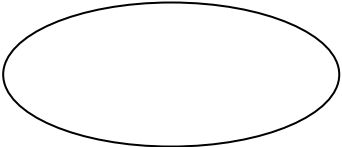
การเล่นตีจับเป็นการฝึกการใช้กำลัง ฝึกความว่องไว และความอดทน นอกเหนือไปจากความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของบทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบฝึกหัด

เรียงลำดับขั้นตอนการเล่น ตีจ๊ับ ให้ถูกต้อง

ฝ่ายรุกจะต้องรุกข้ามเขตแดน

ขณะบุกอีกฝ่ายต้องร้อง ตี ตลอด

แบ่งผู้เล่นเป็น 2 ฝ่าย

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แผนที่ 5 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 20 คาบ

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่าน มีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านเพื่อความเข้าใจบทความเรื่องระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงการไปทำบุญที่วัด โดยเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงการปฏิบัติในการไปวัด

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ส่งตัวแทนรับบทความเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด ในเวลาที่กำหนดประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน
6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ครบถ้วน

ขั้นสรุป

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำหนังสือเล่มเล็กเรื่อง ระเบียบในการไปวัดแล้วนำผลงานเสนอต่อชั้นเรียน
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

บทความ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม

บทความ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาวพุทธที่ดี คือ การเรียนรู้วิธีปฏิบัติในการไปวัด เพื่อจะได้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องดังนี้

1. การแต่งกายไปวัด

ควรใช้เสื้อผ้าสีอ่อน ๆ ถ้ามีลายก็เป็นลายเรียบ ๆ เนื้อผ้าไม่ควรโปรงบางจนเกินไป ไม่หรูหราจนเกินไป เสื้อผ้าไม่ควรหลวมหรือรัดรูปจนเกินไป เพื่อความสะดวกในการกราบไหว้พระ และนั่งสมาธิสำหรับผู้หญิงควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และไม่ควรตกแต่งด้วยเครื่องประดับและเครื่องสำอาง ตลอดจนใส่น้ำหอมมากจนเกินไป ไม่ควรแต่งหน้า เขียนคิ้ว ทาปาก ทาเล็บจนเกินงาม เหตุที่ควรปฏิบัติเช่นนี้เพราะวัดเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม คนไปวัดเพื่อทำบุญ ทำจิตใจให้สงบ จึงควรตัดเรื่องปรุงแต่งกิเลสเหล่านี้ออกไปเสียก่อน

2. การนำเด็กหรือบุคคลอื่น ๆ ไปวัด

เป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีแก่เด็ก เพราะทำให้เด็กได้ใกล้ชิดพระศาสนา ตั้งแต่อยู่ในวัยอันสมควร แต่มีข้อระวังคือ อย่างนำเด็กอ่อนไปวัดโดยไม่จำเป็น เพราะอาจก่อให้เกิดความรำคาญหรือในกรณีที่เกิดชุกชอน อาจส่งเสียงดังรบกวนสมาธิของผู้อื่นที่ต้องการความสงบ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำบุคคลอื่น ๆ เช่น พนักงานขับรถหรือคนรับใช้ไปวัดด้วย ก็ควรเปิดโอกาสให้เขาได้ร่วมทำบุญด้วย และกวดขันเรื่องกิริยามารยาทและการแต่งกาย การขับรถเข้าไปในบริเวณวัด ควรระมัดระวังในเรื่องการใช้แตร การเร่งเครื่องยนต์เสียงดัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่พระกำลังสวด และการจอดรถก็ควรจอดให้เป็นระเบียบในสถานที่ที่ทางวัดได้กำหนดไว้

3. การเตรียมอาหารไปวัด

อาหารที่เหมาะสมสำหรับการนำไปถวายพระภิกษุ นั้น ควรเป็นอาหารที่เรารับประทานกันทั่วไป คือ ปรุงจากพืช ผัก หรือเนื้อสัตว์ที่มีขายอยู่ในท้องตลาด แต่ควรระมัดระวังอาหารที่ปรุงด้วยเนื้อสัตว์ที่เป็นที่ห้ามสำหรับพระภิกษุ อันได้แก่ 1) เนื้อมนุษย์ 2) เนื้อช้าง 3) เนื้อเสือโคร่ง 4) เนื้อม้า 5) เนื้องู 6) เนื้อสุนัข 7) เนื้อราชสีห์ 8) เนื้อหมี 9) เนื้อเสือเหลือง 10) เนื้อเสือดาว อย่างนำอาหารที่ปรุงจากเนื้อดิบ ๆ เลือดดิบ ๆ ไปถวายพระภิกษุสงฆ์ เช่น ปลาดิบ กุ้งดิบ ฯลฯ จนกว่าจะทำให้สุกด้วยไฟ นอกจากนั้น ไม่ควรนำอาหารที่ปรุงด้วยสุราที่มีสีหรือกลิ่นหรือรสปรากฏชัดไปถวายพระภิกษุสงฆ์ และอย่าฆ่าสัตว์โดยจำเพาะเจาะจงว่าจะนำเนื้อนั้นไปทำอาหารถวายแต่พระภิกษุสงฆ์

4. การเตรียมตัวก่อนไปวัด อาจจะทำได้อันนี้ คือ

- 4.1 จัดทำภารกิจของตนให้เรียบร้อยเพื่อจะได้ไม่ต้องเป็นที่กังวล
- 4.2 ทำจิตใจให้แจ่มใส โดยการระลึกถึงบุญกุศลและคุณงามความดีที่เคยได้ทำมาแล้ว
- 4.3 รำลึกถึงคุณพระรัตนตรัยเพื่อทำใจให้บริสุทธิ์

5. การปฏิบัติตนโดยทั่วไปภายในวัด

วัดเป็นที่รวมของคนหลายประเภทซึ่งแตกต่างกันมาก ทั้งอายุ ฐานะ และความเป็นอยู่ การศึกษา อาชีพ ตลอดจนนิสัยใจคอ โอกาสที่จะกระทบกระทั่งกันย่อมเกิดขึ้นได้ง่าย จึงจำเป็นต้องระมัดระวังตำราวมตน โดยปฏิบัติดังนี้

1. สำรวมกาย วาจา ใจ ให้สงบเรียบร้อย งดอาการคะนองด้วยประการทั้งปวง ทั้งนี้ เพื่อให้กาย วาจา ใจ ของเราเหมาะสมที่จะบำเพ็ญบุญกุศล

2. งดสูบบุหรี่โดยเด็ดขาด

3. ควรนั่งให้เป็นระเบียบในสถานที่ที่กำหนดไว้

4. ในการประกอบศาสนพิธี เช่น สวดมนต์ สมาทานศีล ถวายสังฆทาน ฯลฯ ควรปลงเสีงอย่างชัดเจน โดยพร้อมเพรียงกัน

5. เมื่อมีสิ่งใดทำให้ขุ่นข้องหมองใจ เช่น อากาศร้อน กระจายน้ำ เห็นหรือได้ยินกิริยาอาการที่ไม่เหมาะสมของคนอื่น หรือการไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ขอให้อดทนและแผ่มตตา ให้ความเห็นอกเห็นใจทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าให้เกิดโทสะขึ้นได้

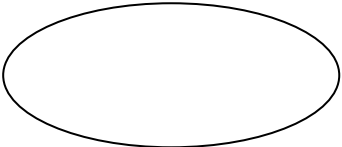
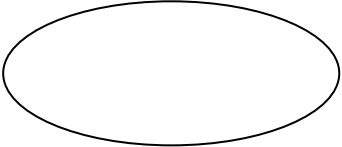
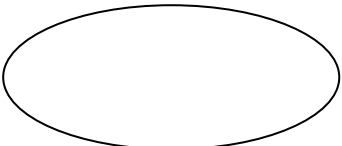
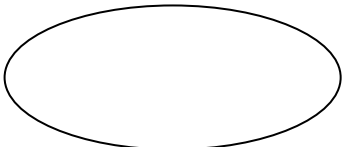
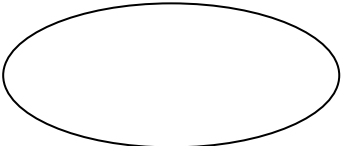
6. การสนทนากับพระ ในการสนทนากับพระนั้น หากเป็นผู้ชายไม่ค่อยมีระเบียบปฏิบัติที่เคร่งครัดนัก เพียงแต่ให้ตระหนักว่าเป็นการสนทนากับพระ ซึ่งเป็นปูชนียบุคคลของสังคม มีเพศ คือ สถานะทางสังคมเหนือกว่าตน เมื่อเข้าไปถึงที่อยู่ของท่าน ควรจะกราบพระพุทธรูปปฏิมาที่ประดิษฐานอยู่ในนั้นก่อน แล้วจึงกราบพระสงฆ์ ซึ่งนิยมกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์สำหรับคนที่ต้องแสดงความเคารพอย่างสูง ทุกครั้งที่พูดกับท่านควรพนมมือไหว้ ใช้สรรพนามที่ใช้เรียกตนเอง เช่น "กระผม" "ดิฉัน" โดยมองที่สถานะของพระเป็นตัวกำหนด หากท่านเป็นพระธรรมคา สรรพนามที่เรียกท่านมักนิยมคำว่า "ท่าน" "พระคุณเจ้า" หากเป็นพระที่มีสมณศักดิ์สูงก็อาจจะใช้คำว่า "ใต้เท้า" "พระเดชพระคุณ" "พระคุณ" "เจ้าพระคุณ" สำหรับสมเด็จพระสังฆราชใช้คำว่า "ฝ่ายบาท" สรรพนามแทนตนเองใช้คำว่า "กระหม่อม" ในกรณีที่เป็นสตรีนั้น ควรมีผู้ชายไปด้วยจะเป็นการดี เพราะพระท่านอาจจะมีปัญหาทางพระวินัย ต้องอาบัติได้ง่ายเมื่ออยู่กับสตรีสองต่อสอง

ที่มา : หนังสือวิถีธรรมวิถีไทย (พระพุทธศาสนา) โดย สุชาดา วราหพันธ์

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของบทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญของหัวข้อต่อไปนี้อย่างสั้น ๆ พอเข้าใจ

1. สิ่งที่ควรปฏิบัติในการแต่งกายไปวัด

- 1.1 .....
- 1.2 .....
- 1.3 .....0.....
2. อาหารที่เป็นสิ่งต้องห้ามไม่ควรถวายพระภิกษุ
- 2.1 .....
- 2.2 .....
- 2.3 .....
3. การปฏิบัติตนเมื่อขณะอยู่ในวัด
- 3.1 .....
- 3.2 .....
- 3.3 .....
4. การสนทนากับพระภิกษุ
- 4.1 สรรพนามที่ใช้แทนตนเอง.....
- 4.2 สรรพนามที่ใช้แทนพระภิกษุ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน
แผนที่ 6 เรื่อง สารท

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เวลา 20 คาบ
เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่านมีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านเพื่อความเข้าใจบทความเรื่อง สารท

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงการกวนกระยาสารท โดยให้นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ในการกวนกระยาสารทเล่าให้ฟัง

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ส่งตัวแทนรับบทความเรื่อง สารท
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง สารท ในเวลาที่กำหนดประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน
6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายไปสมบูรณ์ครบถ้วน

ขั้นสรุป

7. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนทำหนังสือเล่มเล็กเรื่อง สารท โดยจัดทำเป็นโครงร่างแล้วนำเสนอต่อครู
8. แต่ละกลุ่มจัดทำหนังสือตามร่างที่เสนอไว้
9. นักเรียนทำแบบทดสอบ

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

บทความเรื่อง สารท

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงาน

บทความ เรื่อง สารท

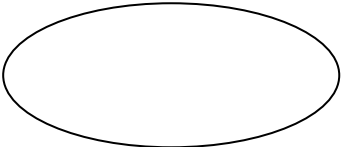
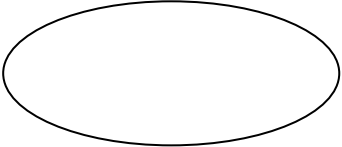
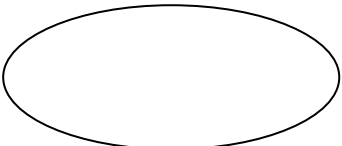
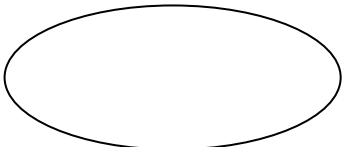
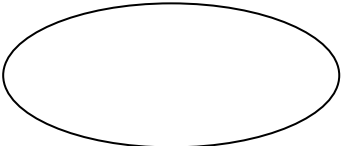
สารทเป็นการทำบุญกลางปีของไทย ตรงกับวันสิ้นเดือน 10 หรือวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ของที่ทำถวายพระสงฆ์ในเทศกาลสารทนี้เรียกว่า “กระยาสารท” แปลว่า “อาหารที่ทำในฤดูสารท” กระยาสารททงจะเนื่องมาจาก ข้าวมธุปายาสซึ่งเป็นอาหารของชาวอินเดีย ใช้ข้าว น้ำตาล น้านม

ผสมกัน และไม่กำหนดว่าทำเฉพาะฤดูสารท บางทีเขาทำกินกันเอง เช่นที่นางสุชาดาหุงข้าวถวาย พระพุทธเจ้าก็เป็นเวลาเดือนหก ส่วนผสมของกระยาสารทไทย มีข้าวดอก ข้าวเม่า ถั่วลิสง งา ของ 4 อย่างนี้คั่วให้สุกเสียก่อนแล้วนำมาทวนกับน้ำอ้อย ทวนให้เหนียว กรอบเกาะกันเป็นปึก จะทำ กรอบเป็นก้อนหรือตัดเป็นชิ้น ๆ ห่อด้วยใบตองแห้งใส่ไว้ในปึกหรือโหลเก็บไว้ได้นาน ถ้าทวนไม่ดี จะร่วน ไม่เหนียว กินไม่อร่อย กระยาสารทของเดิมทำมาจากพืชล้วน ๆ ต่อมาคนรุ่นหลัง คิดดัดแปลง ให้แปรเปลี่ยนไป ใส่ส่วนผสมซึ่งเป็นที่มาจากสัตว์มาปนด้วย ไม่ใช่พืชล้วน ๆ กระยาสารทเป็นของ หวานจัด โดยมากมักจะกินกับกล้วยไข่สุก แต่ก่อนชาวบ้านมักจะทวนกินเอง นอกจากทำถวายพระ แล้วยังเอาไปแจกเพื่อนบ้าน ต่างฝ่ายต่างแลกฝีมือกัน เดียวนี้มีคนทำขายสะดวกดีเลยทวนกันไม่เป็น พิธีสารทเป็นราชพิธีหนึ่งซึ่งทำกันมาแต่ครั้งกรุงสุโขทัย ครั้งนั้นเรียกว่า “พิธีภัทรบท” ปรากฏใน ตำรับทำวศรีจุฬาลักษณ์ อาหารที่ทำเนื่องในพิธีสารทอีกอย่างหนึ่งคือ ข้าวทิพย์ ซึ่งของที่ใช้ทวน มีพวกถั่ว งา สาเหตุ ข้าวโพด ข้างฟ้าง ข้าวเม่า มันเทศ กระจับ แห้ว ข้าวสาร ลูกบัว เม็ดกล่ำ น้ำมันโค น้ำผึ้ง น้ำอ้อย มะพร้าวแก่ มะพร้าวอ่อน ไข่อบ และอื่น ๆ อีกมากเอามาทวนให้เข้ากัน ใช้สาวพรหมจรรย์ เป็นผู้ทวน การทวนข้าวทิพย์มีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัตนโกสินทร์ รัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกโปรดให้มีการทวนข้าวทิพย์ โปรดให้พระเจ้าลูกเธอฝ่ายในทรงทวนทั้งสิ้น แต่ในรัชกาลหลัง ๆ ใช้ หม่อมเจ้า หม่อมราชวงศ์ หม่อมหลวง ซึ่งเป็นสาวพรหมจรรย์เป็นผู้ทวน มีพระสงฆ์สวดมนต์ หลังจากเลี้ยงพระแล้วแจกข้าวทิพย์กันคนละเล็กคนละน้อย ถือว่ากินแล้วจะเกิด สวัสดิมงคลและระงับโรคภัยได้ การทวนข้าวทิพย์นี้ไม่สู้จะแพร่หลายเพราะต้องทำพิธีมาก

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของ บทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบทดสอบ

ให้นักเรียนจับคู่โดยนำหัวข้อด้านขวามือมาใส่หน้าข้อความซ้ายมือโดยให้ข้อความสัมพันธ์กัน

.....1. สารท

ก. สมัยสุโขทัย

.....2. พิธีภัทรบท	ข. ข้าว น้ำตาล น้ำมัน
.....3. ข้าวทิพย์	ค. แรม 15 ค่ำ เดือน 10
.....4. กระจายสารท	ง. ข้าวเม่า ถั่วลิสง งา น้ำอ้อย
.....5. ข้าวมธุปายาส	จ. ข้าวโพด ถั่ว งา น้ำอ้อย
.....6. กวนข้าวทิพย์	ฉ. ถวายข้าวมธุปายาส
.....7. นางสุชาดา	ช. หลุยงพรหมจารี

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แผนที่ 7 เรื่อง สัตว์เลี้ยง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 20 คาบ

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่านมีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านเพื่อความเข้าใจบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่อง สัตว์เลี้ยงของตน โดยเล่าถึงรูปร่างลักษณะ นิยายอาหารที่รับประทาน

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ส่งตัวแทนรับบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง
  3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง ในเวลาที่กำหนดประมาณ 10 นาที
  4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
  5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน
  6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ
- ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายไปสมบูรณ์ครบถ้วน

ขั้นสรุป

7. นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง
8. นักเรียนวาดภาพ “สัตว์เลี้ยงที่ฉันชอบ”
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

บทความเรื่อง สัตว์เลี้ยง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงาน

บทความ เรื่อง สัตว์เลี้ยง

ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ หมาและแมวเป็นสัตว์เลี้ยงเพียง 2 ชนิดที่ผู้เลี้ยงไว้วางใจและให้อิสรภาพมากที่สุด หมาและแมวมีอิสระมากพอที่จะไปไหนมาไหนได้ตามความต้องการโดยไม่ถูกต้องเหมือนอย่างสัตว์อื่น หน้าทีของหมานั้นมีมากมายนับตั้งแต่เฝ้ายาม ล่าสัตว์ จับผู้ร้าย ไปจนถึงลากเลื่อนในแถบที่หนาวเย็น แต่สำหรับแมวนั้นนอกจากเป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารักของ

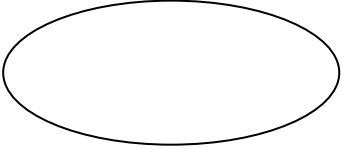
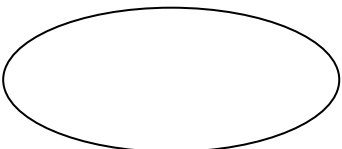
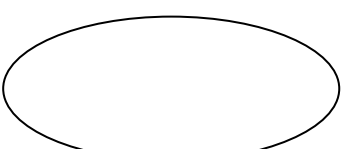
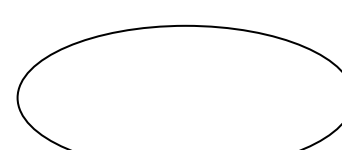
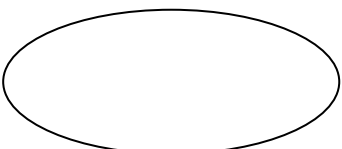
ครอบครัวแล้วก็ไม่เห็นมีหน้าที่อื่น คนเราเองก็ไม่ค่อยสอนให้แมวทำอะไร นอกจากบอกให้ทำตัวให้น่ารักเข้าไปและหึ่งให้น้อยๆ หน่อยเท่านั้น ที่ว่าเลี้ยงแมวให้จับหนูนั้นก็ไม่ใช่จริง เพราะแมวจับหนูเพราะนึกสนุกหรือถูกปลุกโดยสัญชาตญาณมากกว่าจับเพื่อทดแทนคนที่คนเลี้ยงดู หากเทียบกับหมาแล้ว แมวได้รับอภิสิทธิ์เหนือหมาหลายประการ สิทธิที่ว่านี่ก็คือ สิทธิในการไม่ไยดีเจ้าของ หากไม่มีอารมณ์จะเล่นด้วย นโยบายหลักที่แมวยึดเพื่อประพฤติปฏิบัติต่อมนุษย์คือ “ช่างมันฉันไม่สนใจ” นั่นคือแมวมีอิสระ ทั้งอิสระในการสำรวจทุกซอกทุกหลืบของบ้าน อิสระในการออกเที่ยวเตร่หลายวัน โดยไม่ยอมกลับบ้านปล่อยให้เจ้าของเป็นห่วง และอิสระในการไม่สนใจ ไม่ใส่ใจเจ้าของ ที่ว่าร้องเรียกเหมียว ๆ เดียวก็มา ก็ไม่เห็นจะมาถ้ามันไม่อยากมา บรรพบุรุษของแมวเป็นนักล่าที่รักสันโดษ แมวจึงไม่ชอบเดินตามคนด้อย ๆ ผิดกับหมาที่ชอบเดินตามเจ้าของเพราะหมาเป็นสัตว์ที่อยู่รวมกันเป็นฝูง ไม่ชอบเดินตามลำพัง ในสายตาของหมาเจ้านายที่เป็นแบบเรา ๆ ที่เป็นคนก็คือ จำฝูงหรือผู้นำของมัน ไม่เช่นนั้นมันก็มองว่าเราเป็นเหมือนพ่อแม่หรือผู้ปกครองของมันด้วยเหตุนี้หมาจึงร้องขอที่จะขึ้นไปนอนเตียงเดียวกับเจ้าของเสมอเหมือนเด็กที่ร้องจะนอนเตียงเดียวกับพ่อแม่ ขณะที่แมวนั้นบางทีก็ต้องบังคับกัน หลักสูตรเบื้องต้นที่เราสอนให้หมารู้จัก นั่ง ยืน ลุกขึ้น มาหาเมื่อเรียก หรืออื่น ๆ ก็ที่ใช้สอนแมวได้เช่นเดียวกัน แต่เราก็ไม่ค่อยจะสอนแมวกัน เพราะโดยธรรมชาติแล้วแมวไม่ค่อยสนใจสิ่งที่คนสอนนักเพาะมันรักเสรีภาพและอิสระ หมานั้นยอมอยู่อย่างไรสักคี่ศรีโดยการขออาหารจากมนุษย์กินและดูเหมือนว่าจะชอบที่จะทำน้ำลายสอ เวลาที่คอยกินอาหารในขณะที่แมวนั้นจะไม่ยอมลดตัวมาขออาหารจากมนุษย์ง่าย ๆ แมวชอบที่จะหาอาหารเองคือ คาบอาหารของเราไปต่อหน้าต่อตาเรา เราจึงมักประณามแมวว่า หัวขโมย ทั้ง ๆ ที่ในความคิดของแมวแล้วมันรู้สึกว่ามันได้อาหารมาด้วยตนเองเหมือนเมื่อครั้งที่อาศัยอยู่ในป่า ไม่มีใครเป็นเจ้าของสิ่งใดเด็ดขาด มันไม่รู้สึกว่าอาหารของเราเป็นของเราด้วย นอกจากนี้เวลาที่แมвр้องขอกินตอนเช้าหรือเย็นก็เพราะทวงสิทธิที่ตนควรจะได้ ไม่ใช่ขอร้องอย่างไรสักคี่ศรี เหตุนี้เองมันจึงร้องด้วยน้ำเสียงที่ไม่พอใจ เสียงดังลั่นถ้าเราแมวแต่ไอ้เอ๋ ขณะที่หมาไม่เคยลุกขึ้นมาร้องขอสิทธิที่จะได้อาหารจากคนเลย ถ้านายไม่ให้ก็ได้แต่นั่งน้ำลายหกและมองดูนายด้วยแววตาเศร้า ๆ นอกจากแมวจะชอบร้องเพื่อทวงสิทธิแล้ว มันยังร้องเวลาที่พอใจด้วย เวลาที่แมวเจ็บป่วยหรือกำลังจะตายมันไม่ร้องเพื่อขอความสงสารหรือเห็นใจอย่างหมา แต่เป็นการร้องเพื่อบอกความในใจก่อนที่มันจะตายว่า มันขอขอบคุณเราที่มอบมิตรภาพที่ดีงามให้มันตลอดเวลาที่มันคบกับคน ส่วนหมานั้นชอบครางเพื่อออเซาะและเห่าเพื่อสื่อสารกับเจ้านายว่ามีคนแปลกหน้ามาหาและมันกำลังกลัวเจ้านายได้โปรดมาช่วยด่วน ดังนั้นหมาเห่าไม่ใช่ประกาศว่าจะโจมตีแต่เพื่อให้กำลังใจตัวเองมากกว่า

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของบทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบฝึกหัด

เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง เขียนเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่ผิด

..... 1. สัตว์เลี้ยงของคนมีเพียงหมาและแมวเท่านั้น

..... 2. แมวเป็นสัตว์ที่รักอิสระ

- ..... 3. หม่าชอบหนีไปเที่ยว ปล่อยให้เจ้าของเป็นห่วง
- ..... 4. แมวชอบอยู่รวมกันเป็นฝูง
- ..... 5. แมวได้รับการฝึกฝนให้เป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารัก
- ..... 6. เจ้าของมักฝึกให้แมวทำตามต้องการ
- ..... 7. หัวขโมย หมายถึงแมวที่ชอบลักอาหาร
- ..... 8. แมวเป็นสัตว์ที่ชอบร้องขอทวงสิทธิ
- ..... 9. หม่าเป็นสัตว์ที่มีศักดิ์ศรี
- ..... 10. หม่าเห่าเพราะเห็นคนแปลกหน้า

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แผนที่ 8 เรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 20 คาบ

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่าน มีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านเพื่อความใจบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงการรักษาสีต การนั่งสมาธิ โดยนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงประโยชน์ของการรักษาสีต และการนั่งสมาธิ

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ส่งตัวแทนรับบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมชาติ ในเวลาที่กำหนดประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน
6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายไปสมบูรณ์ครบถ้วน

ขั้นสรุป

7. นักเรียนร่วมกันสรุปถึงธรรมะที่ช่วยในการครองตนให้มีชีวิตอย่างมีความสุข

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

บทความเรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงาน

บทความ เรื่อง สร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ

“วันวิสาขบูชา” วันสำคัญที่สุดในพระพุทธศาสนา เพราะเป็นวันที่ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ในวันสำคัญวันนี้ ผมขอเอาเรื่อง การสร้างเสน่ห์ด้วยธรรมะ มาเล่าสู่กันฟัง เพราะคนไทย ส่วนใหญ่สร้างเสน่ห์ให้ตัวเองไม่เป็น ลองเอา หลักธรรมเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ดู เพื่อจะทำให้เป็นคนมีเสน่ห์น่ารักขึ้นก็ได้

หนึ่ง คนที่มีเสน่ห์จะต้องมี “พรหมวิหาร 4” คือธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐ หรือผู้มีจิตใจดี ซึ่งประกอบด้วย เมตตา คือความรักและความปรารถนาดีต่อผู้อื่น กรุณา คือความสงสาร อยากจะช่วยเหลือผู้อื่น เห็นใครเดือดร้อนก็อยากจะบำบัดทุกข์ให้เขา มุทิตา คือความเมิกบานพลอยยินดี เมื่อเห็นคนอื่น ได้ดีมีสุข พร้อมทั้งจะสนับสนุนส่งเสริมเขา ไม่อิจฉาริษยาเขา อุเบกขา คือมีใจเป็นกลาง มองโลกตามความเป็นจริงว่า ใครทำดีทำชั่วก็ได้รับผลกรรมตามนั้น พร้อมวางตนและปฏิบัติตามหลักการ เหตุผล และความเที่ยงธรรม หลักธรรมเรื่องนี้ จะทำให้เราเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสกับทุกคนอย่างจริงใจ มีจิตใจดีพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้ใครก็อยากเข้ามาใกล้มารู้จัก เพราะอยู่ใกล้แล้วรู้สึกร่มเย็นสบายใจ

สอง คนที่มีเสน่ห์นั้นจะต้องมี “สังกหัตถ์ 4” คือธรรมอันเป็นเครื่องเหนี่ยวใจคน และประสานให้คนเกิดความรักสามัคคีต่อกัน อันได้แก่

ทาน คือ การให้ปัน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้อื่น ปิยวาจา คือ พูดจาสุภาพไพเราะน่าฟัง แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีเหตุผล พูดจาให้กำลังใจผู้อื่น พูดให้เกิดความรักสามัคคีต่อกัน อุตตจริยา คือ ทำประโยชน์แก่ผู้อื่น อาจจะเป็นการช่วยเหลือ ด้วยแรงกาย ช่วยบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ช่วยคนอื่นแก้ปัญหา สมานัตตตา คือ วางตัวเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ ไม่เอาर्डเอาเปรียบใครธรรมข้อนี้ แก่พูดดีมีประโยชน์เรื่องเดียว ก็ช่วยให้คนปฏิบัติเป็นที่ชื่นชอบของ คนอื่นแล้ว เมื่อรวมกับการทำตัวให้มีค่า ไม่นิ่งดูตายต่อความทุกข์ยากหรือปัญหาของคนอื่น และยังทำตัวเสมอต้นเสมอปลาย ไม่ยกตนข่มท่าน รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน ก็ยิ่งจะเป็นเสน่ห์ให้ คนรักเรามากยิ่งขึ้น

สาม คนที่มีเสน่ห์จะต้องมี “อิทธิบาท 4” ธรรมนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จแห่งกิจการทั้งปวงได้แก่

ฉันทะ คือ ทำอะไรก็ทำด้วยใจรัก วิริยะ คือความพากเพียร หมั่นทำสิ่งนั้น ๆ ด้วยความพยายาม อดทน เอาธุระ ไม่ทอดทิ้ง ไม่ท้อถอย ทำงานประสบความสำเร็จ จิตตะ คือ การเอาใจฝึกฝักรู้ในสิ่งที่ทำ ทำด้วยความคิด ไม่ฟุ้งซ่านเลื่อนลอย ทำงานนั้นๆอย่างอุทิศให้ทั้งกายและใจ วิมังสา คือ การใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลและข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อหาวิธีแก้ไขปรับปรุง ที่นำหลักธรรมนี้มาสร้างเสน่ห์อีกข้อ เพราะว่าคนเราไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใด หากแต่ละคนทำหน้าที่ของตนด้วยหลักอิทธิบาท 4 ก็จะทำให้กิจการเกิดผลสำเร็จ เป็นที่ภาคภูมิใจแก่ตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

สี่ คนที่มีเสน่ห์จะต้องมี “ฌราวาสธรรม 4” อันเป็นหลักธรรมสำหรับ การครองชีวิตของคนทั่วไป ประกอบด้วย

สังกะ คือ การดำรงตนตั้งมั่นในความซื่อตรง จริงใจ พูดจริงทำจริง ทมะ คือการฝึกตนให้รู้จัก บังคับควบคุมตัวเอง รู้จักปรับตัวแก้ไขตนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ขันติ คือความอดทน มุ่งทำ

หน้าที่การงานด้วยความขยันหมั่นเพียร ไม่ทอดทิ้งในจุดมุ่งหมาย จาคะ คือ การเสียสละ มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ ไม่โลภ ละทฐิมานะ ไม่ใจแคบ ไม่เห็นแก่ตัว

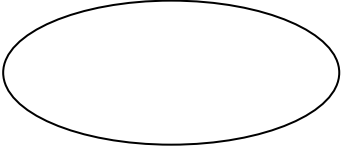
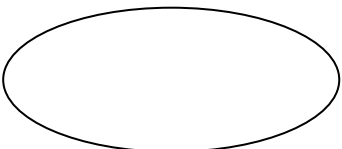
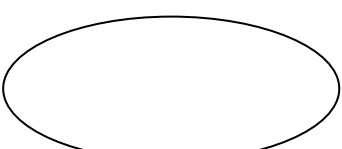
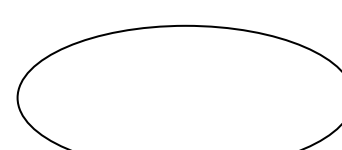
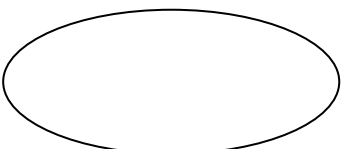
การนำธรรมข้อนี้มาสร้างเสน่ห์ เพราะใครๆก็ชอบคนที่มีสัจจะ คนที่รู้จักควบคุมตนเอง ไม่ปล่อยโทสะวาจาทำร้ายผู้อื่น

ที่มี : จาก หมายเหตุประเทศไทย โดย ลม เปลี่ยนทิศ ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของบทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบฝึกหัด

จับคู่ข้อความทางซ้ายมือและขวามือที่มีความสัมพันธ์กัน

..... 1. เมตตา กรุรา มุทิตา อุเบกขา

ก. เมตตา

..... 2. ปรรณนาดีต่อผู้อื่น

ข. อิทธิบาท 4

..... 3. มีใจเป็นกลาง	ค. พรหมวิหาร 4
..... 4. ทาน ปิยวาจา อุตถจริยา สมานัตตตา	ง. อุเบกขา
..... 5. ความเพียร	จ. สังคหวัตถุ 4
..... 6. ถันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา	ฉ. ฌราวาสธรรม 4
..... 7. สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ	ช. จาคะ
..... 8. การเสียดละ	ซ. วิริยะ

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

แผนที่ 9 เรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 20 คาบ

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การมีความเข้าใจในการอ่าน รู้ระดับของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้การอ่าน มีความหมายและสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่อง
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทความได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน

เนื้อหาสาระ

การอ่านเพื่อความเข้าใจบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงการปรุงอาหาร โดยให้นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการปรุงอาหารเล่าถึงวิธีการปรุงอาหารที่เคยปฏิบัติให้เพื่อ ๆ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ส่งตัวแทนรับบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย ในเวลาที่กำหนดประมาณ 10 นาที
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประเด็นที่สำคัญในบทความ โดยหาประเด็นหลักของบทความ และรายละเอียดของแต่ละประเด็นหลัก พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน
5. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอประเด็นที่อภิปรายต่อชั้นเรียน
6. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ถึงความครบถ้วนของประเด็นที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ช่วยกันเติมส่วนที่ขาดหายไปสมบูรณ์ครบถ้วน

ขั้นสรุป

7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงวิธีการปรุงอาหารโดยสรุปสาระสำคัญของการปรุงอาหารของแต่ละวิธีการ

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำหนังสือเล่มเล็ก เรื่อง วิธีปรุงอาหาร

9. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหนังสือเล่มเล็กต่อชั้นเรียน

10. นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย
2. ใบงาน
3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงาน
4. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

บทความ เรื่อง วิธีปรุงอาหารไทย วิธีปรุงอาหารของไทยนั้นมีหลายวิธีดังนี้

การทำ หมายถึง การนำอาหารอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลาย ๆ อย่างมารวมกัน แล้วทำเข้าด้วยกันบางอย่างอาจนำไปประกอบอาหารและบางอย่างทำเป็นอาหาร เช่น ปลาป่น กุ้งป่น น้ำพริกสด น้ำพริกแห้ง น้ำพริกเผา พริกกับเกลือ ส้มตำ

การยำ หมายถึง การนำผักต่างๆ เนื้อสัตว์และน้ำปรุงรสมาเคล้าเข้าด้วยกัน จนรสซึมซาบเสมอกัน ยำของไทยมีรสหลักอยู่ 3 รส คือ เปรี้ยว เค็ม หวาน สำหรับน้ำปรุงรสจะราดก่อนเวลารับประทานเล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อให้ยำมีรสชาติดี ยำผัก เช่น ยำผักกระเฉด ยำถั่วพู ยำเกษตรชมพู ฯลฯ ยำเนื้อสัตว์ เช่น ยำเนื้อต่าง ๆ ยำไส้กรอก ยำหมูยอ ฯลฯ

การแกง หมายถึง อาหารน้ำ ซึ่งใช้เครื่องปรุงโขลกละเอียด นำมาละลายกับน้ำ หรือน้ำกะทิ ให้เป็นน้ำแกง มีเนื้อสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่งผสมกับผักด้วย เช่น แกงส้ม แกงเผ็ด แกงคั่ว

การหลน หมายถึง การทำอาหารให้สุกด้วยการใช้กะทิข้นๆ มี 3 รส เปรี้ยว เค็ม หวาน ลักษณะน้ำน้อย ขึ้น รับประทานกับผักสด เพราะเป็นอาหารประเภทเครื่องจิ้ม เช่น หลนเต้าเจี้ยว หลนปลาร้า หลนเต้าหู้ยี้ ฯลฯ

การปิ้ง หมายถึง การทำอาหารให้สุกโดยวางของสิ่งนั้นไว้เหนือไฟไม่สู้อแรงนัก การปิ้งต้องปิ้งให้ผิวสุกเกรียมหรือกรอบ เช่น การปิ้งข้าวตัง การปิ้งกล้วย การปิ้งขนมหม้อแกง (ตามแบบสมัยโบราณปิ้งด้วยเตาถ่าน มิได้ใช้เตาอบเหมือนปัจจุบัน)

การย่าง หมายถึง การทำอาหารให้สุก โดยวางอาหารไว้เหนือไฟอ่อน ๆ หมั่นกลับไปกลับมา จนข้างในสุกและข้างนอกอ่อนนุ่มหรือแห้งกรอบต้องใช้เวลาานพอสมควร จึงจะได้อาหาร ที่มีลักษณะรสชาติดี เช่น การย่างปลา ย่างเนื้อสัตว์ต่าง ๆ

การต้ม หมายถึง การนำอาหารที่ต้องการต้มใส่หม้อพร้อมกับน้ำตั้งไฟให้เดือดจนกว่าจะสุก ใช้เวลาตามชนิดของอาหารนั้น ๆ เช่น การต้มไข่ ต้มผัก ต้มเนื้อสัตว์ ฯลฯ

การกวน หมายถึง การนำอาหารที่มีลักษณะเป็นของเหลวมารวมกัน ตั้งไฟแรงปานกลาง ใช้เครื่องมือชนิดใดชนิดหนึ่งคนให้เร็วและแรงจนทั่วกัน คือ ช้อนและเหนียว ใช้มือแตะอาหารไม่ติดมือ เช่น การกวนกะละแม ขนมเปียกปูน ตะโก้ ถั่วกวน ฯลฯ

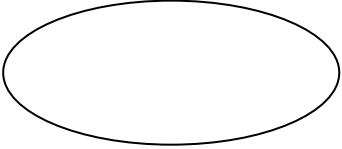
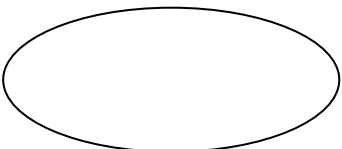
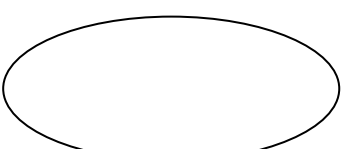
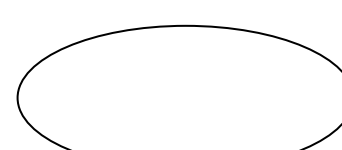
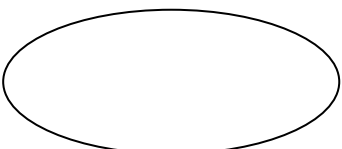
จี่ หมายถึง การทำอาหารให้สุกด้วยน้ำมัน โดยการทาน้ำมันน้อย ๆ พอให้ทั่วกระทะ แล้วตักอาหารใส่ กลับไปกลับมาจนสุกตามต้องการ เช่น การทำขนมเป็ยจี่ ขนมบ้าบิ่น เป็นต้น

หลาม หมายถึง การทำอาหารให้สุกในกระบอกไม้ไผ่โดยใช้ไม้ไผ่สด ๆ ตัดให้มีข้อติดอยู่ข้างหนึ่ง แล้วบรรจุอาหารที่ต้องการหลามในกระบอกไม้ไผ่นั้น ก่อนหลามต้องใช้กาบมะพร้าวห่อใบตอง อดปากกระบอกเสียก่อน แล้วนำไปเผาจนสุก เช่น การหลามข้าวหลาม ฯลฯ

ใบงาน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความที่ได้รับมอบหมายแล้วร่วมกันอภิปรายประเด็นหลักของบทความที่อ่าน และรายละเอียดของประเด็นหลักแต่ละประเด็น

บทความเรื่อง.....

ประเด็นหลัก	รายละเอียด
	....
	....
	....
	....
	....

แบบฝึกหัด

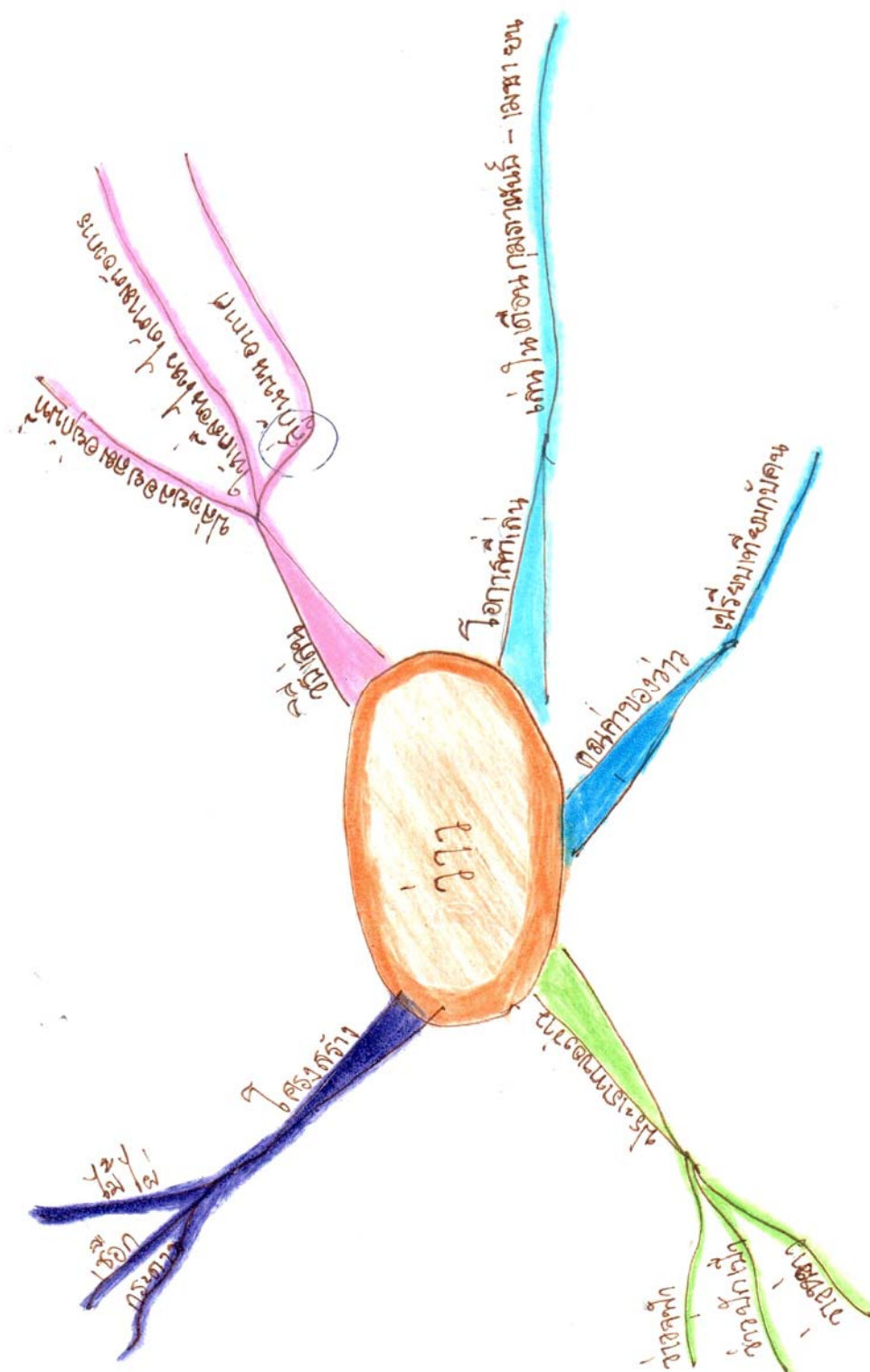
ลากเส้นโยงข้อความด้านซ้ายมือ กับด้านขวามือที่มีความสัมพันธ์กัน

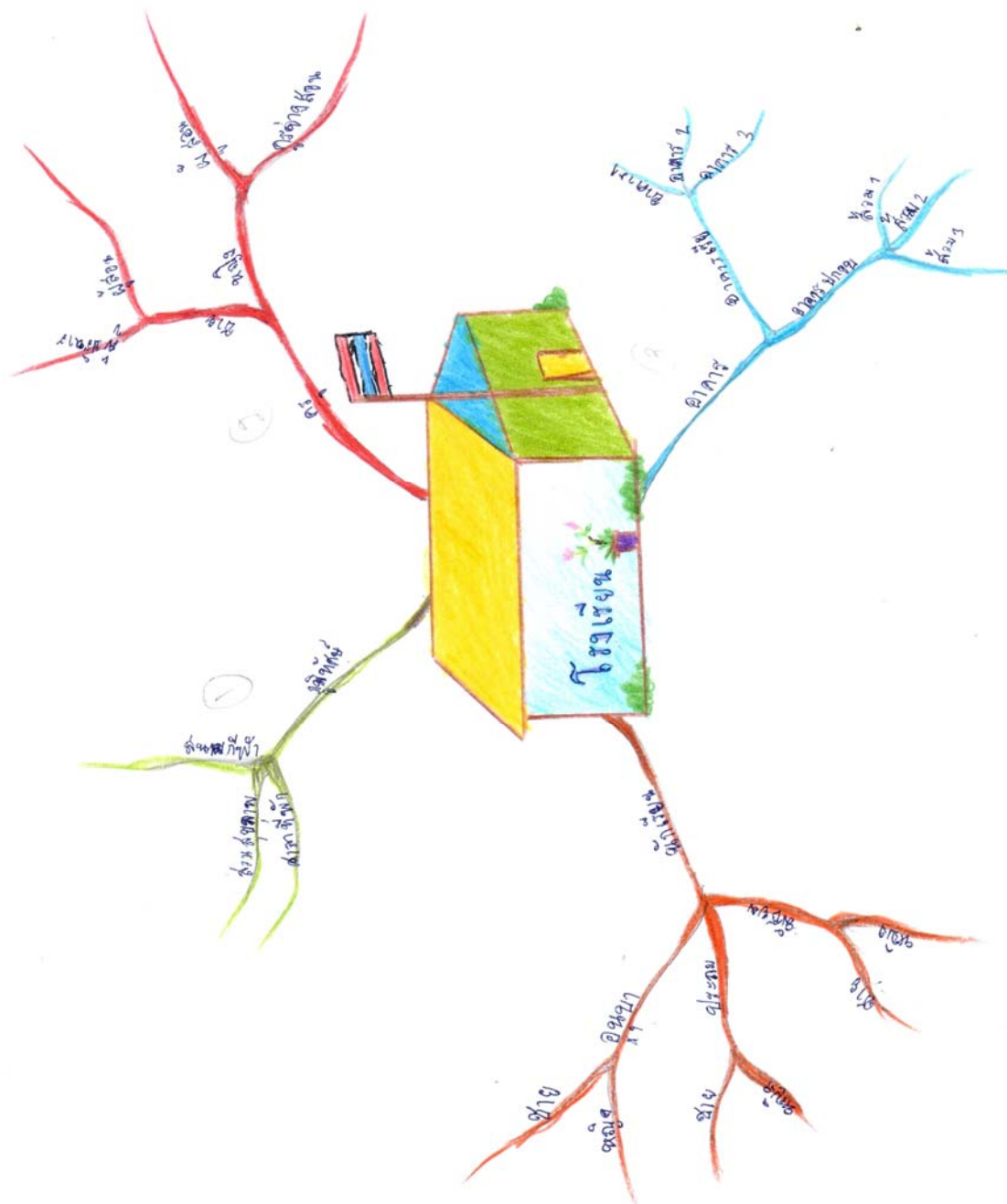
1. ตำ	ก. ปรงอาหารให้มี 3 รส
2. ยำ	ข. นำเครื่องปรุงโขลกแล้วละลายในกะทิ หรือน้ำ

- 3. แกง
- 4. หลน
- 5. ปิ้ง
- 6. ย่าง
- 7. ต้ม
- 8. กวน
- 9. จี่

- ค. น้ำพริกสด
- ง. การทำให้สุกด้วยไฟอ่อน ๆ
- ฉ. นำอาหารใส่ภาชนะพร้อมน้ำ ตั้งไฟให้เดือดจนสุก
- ช. อาหารประเภทเครื่องจิ้มทำให้สุกด้วยกะทิข้น ๆ
- ซ. การทำให้สุกโดยมีลักษณะผิวนอกไหม้
- ฌ. ทำอาหารให้สุกโดยใช้น้ำมันเพียงเล็กน้อย
- ญ. นำอาหารใส่กระบอกไม้ไผ่ แล้วเผาจนสุก

1 0 .
 หลาม

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย
และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๔๕ (ก่อนเรียน)

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเรื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 2

หากสยามยังอยู่ยัง	ยืนยง
เราก็เหมือนอยู่คง	ชีพด้วย
หากสยามพินาศลง	ไทยอยู่ได้ฤา
เราก็เหมือนมอดม้วย	หมดสิ้นสกุลไทย

- จากข้อความข้างต้นนี้สิ่งใดสำคัญที่สุด
  - แผ่นดิน
  - ชาติ
  - สกุล
  - ชีวิต
- ข้อความข้างต้นนี้เหมาะกับใครมากที่สุด
  - ทหาร
  - ตำรวจ
  - ครู-อาจารย์
  - คนไทยทุกคน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3 - 4

คุณแม่คะ หนูขอโทษหนูจะไม่ทำอีกแล้ว

- ผู้ที่กล่าวข้อความข้างต้นนี้กล่าวด้วยความรู้สึกอย่างไร
  - ซาบซึ้งใจ
  - เห็นอกเห็นใจ
  - สำนึกผิด
  - เศร้าใจ
- เหตุการณ์ในข้อใดเป็นสาเหตุให้เกิดข้อความข้างต้นนี้ขึ้นมา
  - ยานิชยันเรียนจึงสอบได้ที่หนึ่ง

- ข. ยุพาขโมยเงินแม่และหนีไปคูหน้
- ค. ยาใจแบ่งขนมที่แม่ทำให้เพื่อนทาน
- ง. ยุดดีแอบตัดดอกกุหลาบที่แม่ปลูกไว้ไปบูชาพระ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5 – 6

บ้านเมืองของเรา ใครเขาจะชม มาเถิดช่วยกัน ทุกวันเราต้อง ไม่ให้รกรเรื้อ เพราะเชื้อโรคร้าย ไม่ทิ้งขยะ เปะปะลงไป	ถ้าไม่รับมรย์ สะอาดชวนมอง ปิดกวาดบ้านช่อง ถนนทั่วไป แม่น้ำทั้งสาย คลองเล็กคลองใหญ่ สิ้นพิษสิ้นภัย เป็นสุขยิ่งเอย
---	---

- 5. ข้อความข้างต้นนี้กล่าวถึงเรื่องอะไรเป็นสำคัญ
  - ก. เชื้อโรค
  - ข. ความสะอาด
  - ค. วิธีทำความสะอาด
  - ง. สถานที่ที่ต้องสะอาด
- 6. ข้อความข้างต้นนี้กล่าวในลักษณะใด
  - ก. ตักเตือน
  - ข. ชักชวน
  - ค. แนะนำ
  - ง. สั่งสอน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7 - 8

กว่า 10 ปี ที่น้ำยาล้างจาน เอฟ ผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงหลัก ความประหยัด ปลอดภัย และมีมาตรฐานมาโดยตลอด

- 7. ข้อความข้างต้นเป็นข้อความประเภทใด
  - ก. บทความ
  - ข. คำขวัญ
  - ค. คำโฆษณา
  - ง. บทวิจารณ์
- 8. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงไว้ในบทความข้างต้น
  - ก. ประหยัด
  - ข. ปลอดภัย

ค. มาตรฐาน

ง. พัฒนาคุณภาพ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9 - 10

รักไม้อย่าตัด รักสัตว์อย่าฆ่า รักป่าอย่าทำลาย

9. ผู้กล่าวข้อความข้างต้นนี้ต้องการสิ่งใด

- ก. การช่วยกันเลี้ยงสัตว์ป่า   ข. การช่วยกันรักษาสัตว์ป่า
ค. การช่วยกันรักษาป่าไม้   ง. การมอบความรักให้แก่กันและกัน

10. จากข้อความข้างต้นนี้นักเรียนควรปฏิบัติตามอย่างไร

- ก. ช่วยกันนำสัตว์ป่ามาเลี้ยง   ข. ไม่ตัดไม้ทำลายป่า
ค. ช่วยกันหาของป่ามาขาย   ง. ปลุกพืชทดแทน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11

ที่จริงแล้วสุนทรอยากมีเพื่อนไว้เดินคุยแก้เหงาสักคนหนึ่ง เขาเคยใฝ่ฝันว่าจะมีรถจักรยานสักคัน แต่เขาก็เตือนตนเองเสมอว่า อย่าหลงใหลฟุ้งเฟ้อ เพราะเขาเป็นแค่เพียงเด็กจน ๆ อาศัยอยู่ แม่ลุงจะรักใคร่เอ็นดูเขาสักปานใดก็ตาม

11. คำว่า “ฟุ้งเฟ้อ” ตรงกันข้ามกับคำในข้อใด

- ก. มัธยัสถ์   ข. เข้มมต
ค. ตระหนี่   ง. สุรุษสุร่าย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12 – 13

สะพานลอยคนข้ามงามสง่า	แก้ปัญหาคนขับรถได้หมดสิ้น
ประโยชน์มีมากล้นน่ายลยิน	ยังเป็นถิ่นชุมชนได้ผลงาม

12. ข้อความข้างต้นนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

“หนังสือที่มีคุณค่าสูง ให้ความรู้และความสนุกเพลิดเพลิน ได้รับคัดเลือกกว่าเป็นหนังสือดีเด่น เป็นที่นิยมของทุกยุคทุกสมัย เช่น พระอภัยมณี สามก๊ก ขุนช้างขุนแผน อิเหนา รามเกียรติ์ ฯลฯ ”

- ก. ประโยชน์ของหนังสือ   ข. การรู้จักเลือกอ่านหนังสือ
ค. ชนิดของหนังสือ   ง. ความสำคัญของหนังสือ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 17 – 18

“หากผมเป็นหนอนและอยากจะเข้าไปในผลไม้ฉัน จะเดินไต่ไปไต่มาจนกระทั่งจะค้นพบรู ผมอาจต้องไต่ไปไต่มา จนกระทั่งสัมผัสที่นั่นและเกิดมีรูขึ้น แต่ผมก็จะต้องสามารถเข้าไปในสัมผัสนี้จนได้ในที่สุด ถ้าผมไม่อดตายเสียก่อน”

17. ถ้าปฏิบัติตามที่ผู้เขียนแนะนำนักเรียนจะเป็นอย่างไร
ก. เป็นคนดี   ข. เป็นคนเข้มแข็ง
ค. เป็นคนเก่ง   ง. เป็นคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิต
18. คำกล่าวในข้อใดมีความหมายเหมือนข้อความข้างต้น
ก. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
ข. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
ค. ช้าๆ ได้พร้าเล่มงาม
ง. เงินครกขึ้นภูเขา

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19 – 21

ขัดเอ๋ยขัดข้อง	ที่หมายปองก็ไม่เป็นเช่นคิดหวัง
อย่าท้อจิตย่อหย่อนอ่อนกำลัง	ควรคิดตั้งหน้าใหม่ใจเย็นเย็น
หาเส้นทางแก้ไขให้มันเหมาะ	คงจำเพาะคิดวิธีชี้ให้เห็น
เหมือนเมฆน้อยลอยเคลื่อนคืนเดือนเพ็ญ	เดือนจะเด่นเวหาหน้าชมเอย

19. บทประพันธ์นี้มีใจความสำคัญตรงกับข้อใด
ก. ชีวิตคือการต่อสู้

24. ข้อใดสรุปใจความของข้อความดังกล่าวได้ครอบคลุมมากที่สุด

- ก. ความรู้มีค่ามาก
- ข. มีความรู้คู่กับความดี
- ค. มีวิชาความรู้เท่ากับมีเงินล้าน
- ง. การมีความรู้สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ในทุกสถานที่

อ่านบทประพันธ์นี้แล้วตอบคำถามข้อ 25 – 26

กล้วยไม้ดอกออกช้า	ฉันใด
การศึกษาเป็นไป	ฉันนั้น
ออกดอกคราใด	คุณเฒ่า
การศึกษาปลูกปั้น	เสร็จแล้วแสนงาม

25. สาระสำคัญของบทประพันธ์นี้คือข้อใด

- ก. กล้วยไม้ดอกออกช้า
- ข. การเรียนใช้เวลานาน
- ค. การศึกษาเหมือนกล้วยไม้
- ง. การที่จะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยเวลา

26. การออกดอกของกล้วยไม้มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. ต้นกล้วยไม้เจริญเต็มที่
- ข. การศึกษาเล่าเรียน
- ค. ความพยายามในการเรียน
- ง. ความสำเร็จของการศึกษา

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 27 – 28

“การให้ใครจะให้เพื่ออะไรก็ตาม ยังเป็นกิจกรรมที่ทำให้โลกอยู่ได้ การให้เป็นเครื่อง
 สมานโลกเป็นโอสถบำบัดอาการอาพาธของโลก เมื่อให้สิ่งใดแก่ใครแล้ว ควรจะให้ด้วย
 ดวงใจอันเต็มเปี่ยมด้วย ความเสียสละและอิมใจ เต็มใจ ไม่คับแคบ พร้อมทั้งไม่ผูกถือ”

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๔๕ (หลังเรียน)

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเรื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 2

หากสยามยังอยู่ยัง	ยี่นยง
เราก็เหมือนอยู่คง	ชีพด้วย
หากสยามพินาศลง	ไทยอยู่ได้ฤา
เราก็เหมือนมอดม้วย	หมดสิ้นสกุลไทย

1. จากข้อความข้างต้นนี้สิ่งใดสำคัญที่สุด

ก. ชีวิต	ข.ชาติ
ค. สกุล	ง. แผ่นดิน
2. ข้อความข้างต้นนี้เหมาะกับใครมากที่สุด

ก. คนไทยทุกคน	ข. ครู-อาจารย์
ค. ตำรวจ	ง. ทหาร

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3 - 4

คุณแม่คะ หนูขอโทษหนูจะไม่ทำอีกแล้ว

3. ผู้ที่กล่าวข้อความข้างต้นนี้กล่าวด้วยความรู้สึกอย่างไร

ก. สำนึกผิด	ข. เสร์ใจ
ค. ซาบซึ้งใจ	ง. เห็นอกเห็นใจ
4. เหตุการณ์ในข้อใดเป็นสาเหตุให้เกิดข้อความข้างต้นนี้ขึ้นมา

ก. ยูพาขโมยเงินแม่และหนีไปดูลู

- ข. หนังสือชั้นเรียนจึงสอบได้ที่หนึ่ง
- ค. ยาใจแบ่งขนมที่แม่ทำให้เพื่อนทาน
- ง. ยูวดีแอบตัดดอกกุหลาบที่แม่ปลูกไว้ไปบูชาพระ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5 – 6

บ้านเมืองของเรา ใครเขาจะชม มาเถิดช่วยกัน ทุกวันเราต้อง ไม่ให้รกร้าง เพราะเชื้อโรคร้าย ไม่ทิ้งขยะ เปะปะลงไป	ถ้าไม่รับมรดก สะอาดชวนมอง ปิดกวาดบ้านช่อง ถนนทั่วไป แม่น้ำทั้งสาย คลองเล็กคลองใหญ่ สิ้นพิษสิ้นภัย เป็นสุขยิ่งเอย
---	---

5. ข้อความข้างต้นนี้กล่าวถึงเรื่องอะไรเป็นสำคัญ
  - ก. วิธีทำความสะอาด
  - ข. สถานที่ที่ต้องสะอาด
  - ค. เชื้อโรค
  - ง. ความสะอาด
6. ข้อความข้างต้นนี้กล่าวในลักษณะใด
  - ก. แนะนำ
  - ข. สั่งสอน
  - ค. ตักเตือน
  - ง. ชักชวน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7 - 8

กว่า 10 ปี ที่น้ำยาล้างจาน เอฟ ผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงหลัก ความประหยัด ปลอดภัย และมีมาตรฐานมาโดยตลอด

7. ข้อความข้างต้นเป็นข้อความประเภทใด
  - ก. คำโฆษณา
  - ข. บทวิจารณ์
  - ค. บทความ
  - ง. คำขวัญ
8. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงไว้ในบทความข้างต้น
  - ก. มาตรฐาน
  - ข. พัฒนาคุณภาพ
  - ค. ประหยัด
  - ง. ปลอดภัย

- ค. ปัญหาชุมชนแออัด   ง. ปัญหาของการข้ามถนน

13. ใครได้รับประโยชน์จากข้อความข้างต้นนี้**น้อยที่สุด**

- ก. ตำรวจจราจร   ข. แม่ค้า
ค. คนขับรถ   ง. คนข้ามถนน

อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14 – 15

จะประกอบการทำงานต้องใจมั่น
ไม่แปรผันรวนเรทำเหหัน
ต้องมุ่งจิตคิดก้าวหน้าอย่าผลัดวัน
อย่ามัวฝันรอให้เขามาเอาใจ
อย่าเพียงแต่หมายมั่นวันพรุ่งนี้
ว่าฤกษ์ดีฤกษ์งามตามสมัย
พรุ่งนี้นั้นเหมือนคนปล้นทรัพย์ไป
โจรที่ไหนใครจะมาเมตตาเอย

14. ข้อใดที่ครอบคลุมประเด็นความสำคัญของกลอนบทนี้
- ก. การไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง
ข. การไม่รอฤกษ์ยามในการทำงาน
ค. การทำงานอย่างตั้งใจแน่วแน่
ง. ความมีจิตใจจดจ่ออยู่กับงาน โดยไม่ทอดลอย
15. “อย่าเพียงแต่หมายมั่นวันพรุ่งนี้ ว่าฤกษ์ดีฤกษ์งามตามสมัย” หมายความว่าอย่างไร
- ก. ความมีจิตใจจดจ่ออยู่กับงาน โดยไม่ทอดลอย
ข. การทำงานอย่างตั้งใจแน่วแน่
ค. การไม่รอฤกษ์ยามในการทำงาน
ง. การไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง
16. พิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามว่าตรงกับคำสรุปข้อใด

“หนังสือที่มีคุณค่าสูง ให้ความรู้และความสนุกเพลิดเพลิน ได้รับคัดเลือกว่าเป็นหนังสือ

ดีเด่น เป็นที่นิยมของทุกยุคทุกสมัย เช่น พระอภัยมณี สามก๊ก ขุนช้างขุนแผน อิเหนา รามเกียรติ์ ฯลฯ ”

- ก. ประโยชน์ของหนังสือ   ข. การรู้จักเลือกอ่านหนังสือ
ค. ชนิดของหนังสือ   ง. ความสำคัญของหนังสือ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 17 – 18

“หากผมเป็นหนอนและอยากจะเข้าไปในผลไม้ฉัน ผมจะเดินไต่ไปไต่มาจนกระทั่งจะค้นพบรู ผมอาจต้องไต่ไปไต่มาจนกระทั่งสัมผัสผลไม้และเกิดมีรูขึ้น แต่ผมก็จะต้องสามารถเข้าไปในสัมผัสนี้ฉันได้ในที่สุด ถ้าผมไม่อดตายเสียก่อน”

17. ถ้าปฏิบัติตามที่ผู้เขียนแนะนำนักเรียนจะเป็นอย่างไร
- ก. เป็นคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิต
ข. เป็นคนเข้มแข็ง
ค. เป็นคนเก่ง
ง. เป็นคนดี
18. คำกล่าวในข้อใดมีความหมายเหมือนข้อความข้างต้น
- ก. เจ็นครกขึ้นภูเขา   ข. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
ค. ซ้ำ ๆ ได้พริ้วเล่มงาม   ง. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19 – 21

ซัดเอ๋ยซัดซ้อง อย่าท้อจิตย่อหย่อนอ่อนกำลัง หาลู่ทางแก้ไขให้มันเหมาะ เหมือนเมฆน้อยลอยเคลื่อนคืนเดือนเพ็ญ	ที่หมายปองก็ไม่เป็นเช่นคิดหวัง ควรคิดตั้งหน้าใหม่ใจเย็นเย็น คงจำเพาะคิดวิธีชี้ให้เห็น เดือนจะเด่นเวหนาน่าชมเอย
--	---

19. บทประพันธ์นี้มีใจความสำคัญตรงกับข้อใด
- ก. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
ข. อุปสรรคคือความสำเร็จ

- ค. ความเพียรนำมาซึ่งประโยชน์และความสุข
ง. ชีวิตคือการต่อสู้
20. คำว่า “เมฆน้อย” มีความหมายอย่างไร
- ก. คำพูดของคนอื่น   ข. การรวมตัวของละอองน้ำ
ค. อุปสรรค   ง. ความคิด
21. บทประพันธ์นี้ผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร
- ก. สั่งสอน   ข. ปลุกใจ
ค. ตักเตือน   ง. ให้กำลังใจ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22 – 23

“ครอบครัวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาของเด็ก และเป็นสถาบันแรกที่จะสร้างลักษณะนิสัยหรือบุคลิกภาพของเด็กและเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลครอบคลุมชีวิตยิ่งกว่าอิทธิพลใด”

22. สาระสำคัญของบทความนี้คืออะไร
- ก. เด็กมีอิทธิพลต่อครอบครัว
ข. ครอบครัวเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก
ค. เด็กเติบโตได้เพราะครอบครัว
ง. เด็กดีได้เพราะสิ่งแวดล้อม
23. ข้อความนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
- ก. ให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญของครอบครัว
ข. ให้ผู้อ่านรักครอบครัว
ค. ให้ผู้อ่านสั่งสอนเด็กให้ดี
ง. ให้ผู้อ่านรักเด็ก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24

มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน
จะตกถิ่นฐานใดคงไม่แคลน

ถึงยากแค้นก็พอยังประทังตน

24. ข้อใดสรุปใจความของข้อความดังกล่าวได้ครอบคลุมมากที่สุด
- ความรู้มีค่ามาก
  - มีความรู้คู่กับความดี
  - มีวิชาความรู้เท่ากับมีเงินล้าน
  - การมีความรู้สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ในทุกสถานที่

อ่านบทประพันธ์นี้แล้วตอบคำถามข้อ 25 – 26

กล้วยไม้ดอกช้ำ	ฉันใด
การศึกษาเป็นไป	ฉันนั้น
ออกดอกคราใด	คุณ
การศึกษาปลูกปั้น	เสร็จแล้วแสนงาม

25. สาระสำคัญของบทประพันธ์นี้คือข้อใด
- กล้วยไม้ดอกช้ำ
  - การเรียนใช้เวลานาน
  - การศึกษาเหมือนกล้วยไม้
  - การที่จะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยเวลา
26. การออกดอกของกล้วยไม้มีความหมายตรงกับข้อใด
- ความสำเร็จของการศึกษา
  - การศึกษาเล่าเรียน
  - ความพยายามในการเรียน
  - ต้นกล้วยไม้เจริญเต็มที่

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 27 – 28

“การให้ใครจะให้เพื่ออะไรก็ตาม ยังเป็นกิจกรรมที่ทำให้โลกอยู่ได้ การให้เป็นเครื่อง
 สมานโลกเป็นโอสถบำบัดอาการอาพาธของโลก เมื่อให้สิ่งใดแก่ใครแล้ว ควรจะให้ด้วย
 ดวงใจอันเต็มเปี่ยมด้วย ความเสียสละและอิมใจ เต็มใจ ไม่กับแคบ พร้อมทั้งไม่ผูกถือ”

27. การให้มีประโยชน์อย่างไร
- ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
  - ทำให้มีความสุขพอใจ
  - ผู้รับมีความยินดี
  - ทำให้มีความสุข
28. ข้อความนี้ควรตั้งชื่อว่าอย่างไรจึงเหมาะสมที่สุด
- การเสียสละ
  - การให้
  - ความเอื้อเฟื้อ
  - การให้เป็นยาสมานโลก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29

“ปรารถนาสิ่งในในปฐพี เอาไมตรีแลกได้ด้วยใจจริง”

29. ข้อความนี้ให้สิ่งเตือนใจในเรื่องใด
- ความรัก
  - ความเป็นเพื่อน
  - ความประหยัด
  - ความอดทน

อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 30

อันความกรุณาปราณี
จะมีใครบังคับก็หาไม่
หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ
จากฟากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน
เป็นสิ่งดีสองชั้นพลันปลื้มใจ
แห่งผู้ให้และผู้รับสมถวิล

30. แห่งผู้ให้และผู้รับสมถวิล มีความหมายตรงกับข้อใด
- ผู้ให้และผู้รับมีความสมปรารถนาทั้งสองฝ่าย
  - ผู้ให้ให้ด้วยความยินดี

ค. ผู้รับรับด้วยความยินดี

ง. เป็นของผู้ให้และผู้รับ

ชื่อ.....เลขที่.....

แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทย

2. วิธีตอบแบบวัดเจตคติในข้อหนึ่ง ๆ จะมีข้อความให้ผู้เรียนเลือกตอบตามระดับความรู้สึก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้เรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของผู้เรียนมากที่สุด

3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของผู้เรียน คำตอบของผู้เรียนจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่อไป

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	เราควรศึกษาวิชาภาษาไทย เพราะเป็นภาษาประจำชาติ	.....	.....	.....	.....	.....
2.	วิชาภาษาไทยช่วยให้เรียนวิชาอื่น ๆ เข้าใจได้ง่ายขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การเรียนวิชาภาษาไทย ทำให้เรามีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนดีขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การฝึกกิจกรรมภาษาไทยบ่อย ๆ ช่วยให้เป็นคนมั่นใจในตนเอง	.....	.....	.....	.....	.....
5.	วิชาภาษาไทยมีเนื้อหายุ่งยากซับซ้อน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	นักเรียนส่งงานภาษาไทยได้ทันตามเวลาเสมอ	.....	.....	.....	.....	.....
7.	เมื่อต้องทำกิจกรรมภาษาไทย นักเรียนไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไรดี	.....	.....	.....	.....	.....
8.	ชั่วโมงวิชาภาษาไทย นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	.....	.....	.....	.....	.....

9.	การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ทำให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยดีขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
10.	การเขียนคำในภาษาไทยควรวางสระวรรณยุกต์ให้ถูกที่เพื่อการสื่อความที่ถูกต้อง	.....	.....	.....	.....	.....
11.	เรียนภาษาไทยแล้ว เราสามารถพัฒนาตนเองได้	.....	.....	.....	.....	.....
12.	การเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ นำมาใช้ในชีวิตประจำวันน้อยมาก	.....	.....	.....	.....	.....
13.	การที่ได้อ่านหรือฟังข่าวสารอยู่เสมอ จะทำให้เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
14.	การเรียนวิชาภาษาไทยทำให้สุขภาพจิตแย่งลง	.....	.....	.....	.....	.....
15.	การอ่านหนังสือช่วยเสริมสร้างปัญญาเป็นคำกล่าวที่ถูกต้อง	.....	.....	.....	.....	.....
16.	นักเรียนเปิดพจนานุกรมทุกครั้ง เมื่อต้องการทราบความหมายของคำต่าง ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
17.	การอ่านทำนองเสนาะให้มีความไพเราะและถูกต้องนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาในการฝึกฝน	.....	.....	.....	.....	.....
18.	วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	.....	.....	.....	.....	.....
19.	การเขียนบันทึกประจำวันเป็นการทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์	.....	.....	.....	.....	.....
20.	การเรียนภาษาไทยมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	.....	.....	.....	.....	.....

แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์เด็กอายุ 6 – 11 ปี

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับตัวท่านมากที่สุด มีคำตอบที่เป็นไปได้ 4 คำตอบ สำหรับข้อความแต่ละประโยคคือ ไม่เป็นเลย เป็นบางครั้ง เป็นบ่อยครั้ง เป็นประจำ

		ไม่ เป็น เลย	เป็น บาง ครั้ง	เป็น บ่อย ครั้ง	เป็น ประ จํา	คะแนน
1.	ไม่ใช้กำลังเวลาโกรธหรือไม่พอใจ					
2.	รู้จักรอคอยเมื่อยังไม่ถึงคราวหรือเวลาของตน					
3.	ยับยั้งที่จะทำอะไรตามอำเภอใจตนเอง					
4.	ต้องการอะไรต้องได้ทันที					
5.	เมื่อมีอารมณ์โกรธ ต้องใช้เวลานานกว่าจะหายโกรธ					
6.	หมกมุ่นกับการเล่นมากเกินไป					
7.	ชี้แจงเหตุผลแทนการใช้กำลัง					
8.	ช่วยปกป้อง ดูแล และช่วยเหลือเด็กที่เล็กกว่า					
9.	เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเดือดร้อน					
10.	ใส่ใจหรือรู้ว่าใครชอบอะไร ไม่ชอบอะไร					
11.	เป็นที่พึ่งได้เมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ					
12.	ระมัดระวังที่จะไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือเสียใจ					
13.	ไม่ช่วยเหลือหรือไม่ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น					
14.	รู้จักให้กำลังใจผู้อื่น					
15.	รู้จักรับฟังผู้อื่น					
16.	รู้จักแสดงความหวังใยผู้อื่น					
17.	มักสารภาพเมื่อทำผิด					

18.	ไม่ชอบแกล้งเพื่อน					
19.	ยอมรับว่าผิดเมื่อถูกถาม					
		ไม่ เป็น เลย	เป็น บาง ครั้ง	เป็น บ่อย ครั้ง	เป็น ประจำ	คะแนน
20.	เมื่อทำผิดมักแก้ตัวว่าไม่ได้ตั้งใจ					
21.	ยอมรับกฎเกณฑ์ เช่น ยอมรับการลงโทษเมื่อทำผิด					
22.	รู้จักขอโทษ					
23.	ยอมรับคำตำหนิหรือตักเตือนเมื่อทำผิด					
24.	มีความตั้งใจเมื่อทำสิ่งต่าง ๆ ที่สนใจ					
25.	มีสมาธิในการทำงาน เช่น อ่านหนังสือได้นาน ๆ					
26.	พยายามทำงานที่ยากให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง เช่น การบ้าน การฝีมือ					
27.	สนุกกับการแก้ปัญหาหายาก ๆ หรือท้าทาย เช่น ปัญหาการบ้าน ของเล่นที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ					
28.	เฉื่อยชา ไม่สนใจที่จะทำงานให้เสร็จ					
29.	บ่นหรือต่อรองว่างานต่างๆ ยากเกินกว่าที่จะทำได้ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้ลงมือทำ					
30.	ทำงานต่อไปจนเสร็จแม้ว่าเพื่อน ๆ ไปเล่นแล้วก็ตาม					
31.	ไม่ท้อใจเมื่อประสบกับความผิดหวัง					
32.	หาทางตกลงกับเพื่อนหรือเด็กคนอื่นเมื่อเกิดขัดแย้งกัน					
33.	ไม่อะอะ โวยวายเมื่อพบปัญหาหรือความยุ่งยาก					
34.	รู้จักรอจังหวะหรือรอคอยเวลาที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา					
35.	เมื่อมีปัญหา จะคิดหาวิธีแก้หลายๆทาง					
36.	ร่วมกิจกรรมที่ตนไม่ชอบ หรือไม่ถนัดกับผู้อื่นได้					
37.	ทักทายหรือทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่					

38.	กล้าแสดงความสามารถที่มีอยู่ต่อหน้าคนหมู่มาก					
		ไม่ เป็น เลย	เป็น บาง ครั้ง	เป็น บ่อย ครั้ง	เป็น ประจำ	คะแนน
39.	กล้าซักถามข้อสงสัย					
40.	เมื่อถูกถามใช้วิธีนิ่งเฉย แทนการตอบว่าไม่รู้					
41.	มักจะใช้ข้ออ้าง เมื่อไม่กล้าทำอะไร					
42.	ไม่กล้าออกความเห็นเมื่ออยู่กับผู้อื่น					
43.	เล่าถึงความสำเร็จของตนเองให้ผู้อื่นฟัง					
44.	ไม่อายในสิ่งที่ตนมีอยู่ เช่น ฐานะบ้าน อาชีพของพ่อแม่ รูปร่างหน้าตา ความสามารถของตนเอง					
45.	ภูมิใจที่ตนเองมีจุดดีหรือความสามารถพิเศษบางอย่าง เช่น เรียนเก่ง เล่นกีฬาเก่ง เล่นดนตรีได้					
46.	ภูมิใจที่ได้รับ ความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ เช่น ดูแลน้อง ดูแลสัตว์เลี้ยง ช่วยเหลืองานผู้ใหญ่					
47.	น้อยใจง่าย					
48.	รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่ผู้อื่นไม่ได้					
49.	พอใจกับผลการเรียนที่ได้ แม้จะไม่ดีเด่นมากนัก					
50.	เมื่อไม่ได้สิ่งที่ต้องการก็รู้จักยอมรับสิ่งทดแทน อย่างอื่นได้					
51.	แม้เกมหรือกีฬาแพ้ก็ไม่เสียใจนาน					
52.	แม้เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นก็เรียกร้องที่จะเอาให้ได้ ตามที่ต้องการ					
53.	หงุดหงิดอยู่นานเมื่อไม่ได้ตั้งใจ					
54.	เมื่อทำอะไรไม่ได้ตามต้องการจะผิดหวังมาก เช่น บัน คร่ำครวญ หรือซึม					

55.	มีอารมณ์ขัน					
56.	เล่นสนุกสนานหรือล้อเล่นกันสนุก ๆ ได้					
		ไม่ เป็น เลย	เป็น บาง ครั้ง	เป็น บ่อย ครั้ง	เป็น ประจำ	คะแนน
57.	เมื่ออยู่คนเดียวก็รู้จักหาสิ่งมาทำให้ตัวเอง เพลิดเพลินได้					
58.	รู้จักผ่อนคลายอารมณ์ด้วยการดูหนัง ฟังเพลง เล่น สนุก วาดรูป พูดคุยกับเพื่อน					
59.	เป็นคนแจ่มใส ยิ้มง่าย หัวเราะง่าย					
60.	สนุกกับการแข่งขันแม้จะรู้สึกว่ามันไม่ชนะ					

การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้	
ไม่เป็นเลย	ให้ 1 คะแนน
เป็นบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
เป็นบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
เป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน

กลุ่มที่ 2 ให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้	
ไม่เป็นเลย	ให้ 4 คะแนน
เป็นบางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
เป็นบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ 1 ได้แก่อันดับ

1	2	3	7	8	9	10	11
12	14	15	16	17	18	19	21
22	23	24	25	26	27	30	31
32	33	34	35	36	37	38	39
43	44	45	46	49	50	51	55
56	57	58	59	60			

กลุ่มที่ 2 ได้แก่อันดับ

4	5	6	13	20
28	29	40	41	42
47	48	52	53	54

ภาคผนวก ค
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 1 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะ และเจตคติไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. หารายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	0	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้ หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่าง เครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 2 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	+1	+1	0.8
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	0	+1	+1	+1	0.8
2. ให้รายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 3**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
จุดประสงค์การเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับหัวเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. สอดคล้องกับสาระสำคัญของเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. เป็นตัวชี้นำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ใน กระบวนการเฉพาะวิชา	+1	+1	0	+1	+1	0.8
4. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทั้ง ด้านความรู้ ความคิด ทักษะการทำงาน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สาระสำคัญของเรื่อง						
1. เน้นหลักการฝึกทักษะนิสัยและความรู้ ความคิดที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด จุดประสงค์ได้	+1	+1	+1	+1	0	0.8
กิจกรรมการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	0	+1	+1	0.8
4. นักเรียนได้วางแผนและปฏิบัติตามแผน ที่วางไว้	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. นักเรียนมีการประเมินผลงานและ ปรับปรุงผลงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	1

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 3 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	+1	+1	+1	+1	0	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ให้รายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	0	+1	+1	+1	0.8
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	0	0.8

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 4 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. หารายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 5 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ให้อยู่ละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 6 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. หารายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

คิดเห็น						
---------	--	--	--	--	--	--

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 7 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและ เจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. หารายละเอียดความรู้หรือแหล่ง การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้ หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่าง เครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 8 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	+1	+1	+1	+1	+1	1
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. หารายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	1	+1	1
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	0	+1	+1	+1	0.8

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 9 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. หารายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยผังความคิดที่ 10 (ต่อ)**

องค์ประกอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
7. นักเรียนได้นำความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1
8. ครูมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
9. ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่า 2 วิธีในแต่ละแผน	0	+1	+1	+1	+1	0.8
สื่อการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ให้รายละเอียดความรู้หรือแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. สามารถจัดทำ จัดหาได้จากแหล่งความรู้หรือจากทรัพยากรในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1
การวัดและประเมินผล						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ครอบคลุมสมรรถภาพการเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
3. ใช้วิธีและประเมินผลหลาย ๆ วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการเรียนรู้จนจบสิ้นบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
5. เสนอแนะวิธี เกณฑ์การวัด และตัวอย่างเครื่องมือไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

ภาคผนวก ง

คุณภาพเครื่องมืองานวิจัยและคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
เจตคติต่อวิชาภาษาไทย ความฉลาดทางอารมณ์กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาไทย**

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
1	+1	0	+1	0	+1	0.6
2	+1	+1	0	+1	+1	0.8
3	+1	+1	+1	+1	+1	1
4	0	+1	0	+1	+1	0.6
5	+1	+1	+1	0	+1	0.8
6	+1	+1	+1	+1	+1	1
7	+1	0	0	+1	+1	0.6
8	+1	+1	+1	+1	0	0.8
9	+1	+1	+1	+1	+1	1
10	+1	0	+1	+1	+1	0.8
11	+1	+1	0	+1	0	0.6
12	+1	+1	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	0	+1	0	0.6
14	0	0	+1	+1	+1	0.6
15	+1	+1	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	+1	+1	1
17	+1	0	+1	+1	+1	0.8
18	+1	+1	+1	+1	+1	1
19	+1	0	+1	+1	+1	0.8

20	+1	+1	+1	+1	+1	1
21	+1	+1	+1	+1	0	0.8
22	+1	+1	+1	+1	+1	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	1
24	+1	+1	+1	0	+1	0.8
25	+1	+1	+1	+1	+1	1

ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
26	+1	+1	+1	+1	+1	1
27	+1	+1	+1	+1	+1	1
28	0	+1	+1	+1	+1	0.8
29	+1	+1	0	0	+1	0.6
30	+1	+1	+1	+1	+1	1
31	0	0	+1	+1	0	0.4
32	+1	+1	+1	+1	+1	1
33	+1	+1	+1	+1	+1	1
34	+1	+1	+1	+1	+1	1
35	+1	+1	+1	+1	+1	1
36	0	+1	+1	0	+1	0.6
37	+1	0	+1	+1	+1	0.8
38	+1	+1	+1	+1	+1	1
39	+1	0	+1	+1	0	0.6
40	+1	+1	+1	+1	+1	1
41	+1	0	+1	+1	+1	0.8
42.	+1	+1	+1	0	+1	0.8
43.	+1	+1	+1	+1	+1	1
44.	+1	+1	+1	+1	0	0.8

45.	0	+1	+1	0	+1	0.6
46.	+1	+1	+1	+1	+1	1
47.	+1	0	+1	+1	+1	0.8
48.	+1	+1	0	+1	+1	0.8
49.	+1	+1	0	0	+1	0.6

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหา
ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาไทย (ต่อ)**

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
50.	+1	+1	+1	+1	+1	1
51.	+1	+1	+1	+1	+1	1
52.	+1	+1	+1	+1	+1	1
53.	+1	+1	+1	+1	+1	1
54.	+1	0	+1	+1	+1	0.8
55.	+1	+1	+1	+1	+1	1
56.	+1	+1	+1	+1	+1	1
57.	0	0	+1	+1	+1	0.6
58.	+1	+1	+1	+1	+1	1
59.	+1	+1	0	+1	+1	0.8
60.	+1	+1	+1	+1	+1	1

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.4 – 1

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของ
แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย**

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	1
4	+1	+1	+1	+1	+1	1
5	+1	0	0	+1	+1	0.6
6	+1	+1	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	1
8	+1	+1	+1	+1	0	0.8
9	+1	+1	+1	+1	+1	1
10	+1	+1	0	0	+1	0.6
11	+1	+1	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	+1	+1	1
14	0	0	+1	+1	0	0.4
15	+1	+1	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	0	+1	0	0.6
19	+1	+1	+1	+1	+1	1

20	+1	+1	+1	+1	+1	1
21	+1	+1	+1	+1	+1	1
22	+1	+1	+1	+1	+1	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	1
25	0	0	+1	0	+1	0.4

**ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของ
แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย (ต่อ)**

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
26	+1	+1	+1	+1	+1	1
27	+1	+1	0	+1	+1	0.8
28	+1	+1	+1	+1	+1	1
29	+1	+1	+1	+1	+1	1
30	+1	+1	0	+1	+1	0.8
31	+1	+1	+1	+1	+1	1
32	0	+1	+1	0	+1	0.6
33	+1	+1	+1	+1	+1	1
34	+1	+1	+1	+1	+1	1
35	+1	+1	+1	+1	+1	1
36	+1	+1	+1	+1	+1	1
37	0	0	+1	+1	+1	0.6
38	+1	+1	+1	+1	+1	1
39	+1	+1	+1	+1	+1	1
40	+1	+1	0	0	+1	0.6
41	+1	+1	+1	+1	+1	1
42	+1	+1	+1	+1	+1	1
43	+1	+1	+1	+1	0	0.8

44	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
45	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
46	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
47	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	0	0.8
48	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	0	0.8
49	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
50	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	0	0.8
51	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1

ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของ
แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	เฉลี่ย (IOC)
52	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
53	+ 1	+ 1	0	+ 1	0	0.6
54	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
55	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
56	+ 1	0	+ 1	0	+ 1	0.6
57	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
58	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	0	0.8
59	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
60	0	0	+ 1	+ 1	+ 1	0.6

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.4 - 1.0

ตารางค่าระดับความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาไทย

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุป	
			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1.	.54	.251		/
2.	.68	.196		/
3.	.52	.689**	/	
4.	.64	.586**	/	
5.	.50	.609**	/	
6.	.58	.316*	/	
7.	.54	.343*	/	
8.	.56	.346*	/	
9.	.54	.462**	/	
10.	.52	.402**	/	
11.	.36	.337*	/	
12.	.56	.412**	/	
13.	.52	.622**	/	
14.	.66	.569**	/	
15.	.46	.781**	/	
16.	.76	.512**	/	

17.	.56	.528**	/	
18.	.52	.469**	/	
19.	.62	.495**	/	
20.	.42	.261	/	
21.	.56	.559**	/	
22.	.46	.497**	/	
23.	.40	.191		/
24.	.48	.402**	/	

ตารางค่าระดับความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุป	
			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
25.	.72	.130		/
26.	.46	.299*	/	
27.	.50	.472*	/	
28.	.40	.408**	/	
29.	.72	.601**	/	
30.	.48	.356*	/	
31.	.40	.504**	/	
32.	.42	.328*	/	
33.	.52	.369**	/	
34.	.66	.585**	/	
35.	.48	.310*	/	
36.	.58	.541**	/	
37.	.52	.713**	/	
38.	.34	.443**	/	
39.	.42	.594**	/	
40.	.50	.642**	/	

41.	.54	.731**	/	
42.	.54	.443**	/	
43.	.52	.235		/
44.	.40	.414**	/	
45.	.46	.466**	/	
46.	.36	.587**	/	
47.	.52	.198		/
48.	.44	.453**	/	

ตารางค่าระดับความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุป	
			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
49.	.44	.401**	/	
50.	.52	.317*	/	
51.	.52	.372**	/	
52.	.48	.329*	/	
53.	.58	.455**	/	
54.	.54	.553**	/	
55.	.50	.347*	/	
56.	.60	.303*	/	
57.	.54	.416*	/	
58.	.56	.541**	/	
59.	.48	.429**	/	
60.	.40	.631**	/	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน อยู่ระหว่าง .36 - .76
 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน อยู่ระหว่าง .310 - .718
 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านทั้งฉบับ = .932

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	
		ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1.	.159		/
2.	.267		/
3.	.567	/	
4.	.358*	/	
5.	.477**	/	
6.	.645**	/	
7.	.467**	/	
8.	.422**	/	
9.	.510**	/	
10.	.326*	/	
11.	.341*	/	
12.	.647**	/	
13.	.516**	/	
14.	.666**	/	
15.	.137		/

16.	.401**	/	
17.	.371**	/	
18.	.589**	/	
19.	.669**	/	
20.	.402**	/	
21.	.346*	/	
22.	.426**	/	
23.	.462**	/	
24.	.312*	/	

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	
		ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
25.	.312*	/	
26.	.452**	/	
27.	.334*	/	
28.	.422**	/	
29.	.358*	/	
30.	.553**	/	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาภาษาไทย อยู่ระหว่าง .312 - .669

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทั้งฉบับ = .807

**ตารางการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลังทดลอง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยผังความคิดกับวิธีปกติ**

คนที่	นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยผังความคิด		คนที่	นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1.	19	23	1.	18	22
2.	18	21	2.	17	20
3.	18	26	3.	16	19
4.	20	25	4.	19	25
5.	16	20	5.	15	16
6.	17	19	6.	14	17
7.	19	22	7.	15	19
8.	15	19	8.	18	20
9.	14	20	9.	13	21
10.	16	21	10.	15	19
11.	17	22	11.	18	20

12.	18	22	12.	20	22
13.	20	24	13.	21	23
14.	21	24	14.	18	21
15.	21	26	15.	19	21
16.	19	23	16.	17	17
17.	17	22	17.	15	16
18.	22	25	18.	17	20
19.	19	22	19.	18	21
20.	21	24	20.	20	23
21.	20	25			
22.	19	23			
23.	22	24			
24.	20	25			
25.	21	26			

ตารางการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังทดลอง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยผังความคิดกับวิธีปกติ

คนที่	นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยผังความคิด		คนที่	นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1.	63	65	1.	61	65
2.	61	63	2.	62	63
3.	65	68	3.	62	64
4.	62	69	4.	63	67
5.	61	70	5.	62	66
6.	65	67	6.	63	65
7.	61	65	7.	65	66
8.	63	65	8.	62	65
9.	63	68	9.	66	69
10.	62	69	10.	65	71

11.	61	64	11.	64	66
12.	65	66	12.	65	67
13.	64	67	13.	63	68
14.	61	64	14.	63	66
15.	63	66	15.	61	66
16.	62	66	16.	63	65
17.	61	65	17.	61	64
18.	65	67	18.	63	67
19.	61	63	19.	62	67
20.	62	65	20.	64	70
21.	63	68			
22.	61	65			
23.	63	67			
24.	62	67			
25.	63	66			

**ตารางการเปรียบเทียบคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เข้าใจในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลัง
ทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยผังความคิดกับวิธีปกติ**

คนที่	เรียนรู้ด้วยผังความคิด	คนที่	เรียนรู้แบบปกติ
1.	133	1.	165
2.	159	2.	145
3.	178	3.	137
4.	175	4.	159
5.	174	5.	128
6.	161	6.	136
7.	148	7.	147
8.	152	8.	139
9.	171	9.	167
10.	169	10.	170

11.	127	11.	151
12.	133	12.	127
13.	148	13.	122
14.	141	14.	139
15.	169	15.	130
16.	136	16.	150
17.	122	17.	145
18.	135	18.	128
19.	160	19.	135
20.	155	20.	175
21.	170		
22.	159		
23.	160		
24.	170		
25.	154		

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย
หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองทำการสอน

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. นางสาวเพ็ญพรรณ กริ่งไกร	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
2. นางวันทนา ธาราวร	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
3. นางพรณิภา จรเสถียร	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบางพลี(บุศย์บุรณะ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
4. นางอัมพรพรรณ ฐูวิชา	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

5. นางน้ำค้าง เหมือนเพชร

ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดสนามไชย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๑๕ / ๖๐๕๐

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรง
เชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวเพ็ญพรรณ กริ่งไกร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแบบแสดงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสุรีย์พร รักษาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
โปรแกรมวิชาการจัดการการเรียนรู้ ของศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง"การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจ
ในการอ่านและเจตคติต่อ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่เรียนด้วยกิจกรรมผังความคิดกับ
วิธีปกติ" โดยมี ศศ.ดร.วิชา ทรวงแสง และ ศศ.ดร.สมพร แมลงภู เป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
และขณะนี้อยู่ระหว่างการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพ
ด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยข้างต้น จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความ
อนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังมี
รายละเอียด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อมรรัตน์ สนั่นเสียง)

ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓ Fax: ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๑๕ / ๖๐๕๐

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรง
เชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางวันทนา ธาราร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแบบแสดงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสุรีย์พร รักษาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
โปรแกรมวิชาการจัดการการเรียนรู้ ของศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง"การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจ
ในการอ่านและเจตคติต่อ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่เรียนด้วยกิจกรรมผังความคิดกับ
วิธีปกติ" โดยมี ผศ.ดร.วิชา ทรวงแสง และ ผศ.ดร.สมพร แมลงภู เป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
และขณะนี้อยู่ระหว่างการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพ
ด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยข้างต้น จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความ
อนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังมี
รายละเอียด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อมรรัตน์ สนั่นเสียง)

ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓ Fax: ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๑๕ / ๖๐๕๐

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรง
เชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางพรรณนิภา จรเสถียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสุรียพร รักษาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
โปรแกรมวิชาการจัดการการเรียนรู้ ของศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง"การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจ
ในการอ่านและเจตคติต่อ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่เรียนด้วยกิจกรรมผังความคิดกับ
วิธีปกติ" โดยมี ผศ.ดร.วิชา ทรวงแสง และ ผศ.ดร.สมพร แมลงภู เป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
และขณะนี้อยู่ระหว่างการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพ
ด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยข้างต้น จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความ
อนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังมี
รายละเอียด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อมรรัตน์ สนั่นเสียง)

ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓ Fax: ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๑๕/ ๖๐๕๐

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรง
เชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางน้าค้ำ เหมือนเพชร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เล่าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแบบแสดงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสุรีย์พร รักษาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
โปรแกรมวิชาการจัดการการเรียนรู้ ของศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง"การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจ
ในการอ่านและเจตคติต่อ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่เรียนด้วยกิจกรรมผังความคิดกับ
วิธีปกติ" โดยมี ผศ.ดร.วิชา ทรวงแสง และ ผศ.ดร.สมพร แมลงภู เป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
และขณะนี้อยู่ระหว่างการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพ
ด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยข้างต้น จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความ
อนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังมี
รายละเอียด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อมรรัตน์ สนั่นเสียง)

ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓ Fax: ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๑๕ / ๖๐๕๐

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรง
เชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางพรธนิภา จรเสถียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแบบแสดงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสุรีย์พร รักษาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
โปรแกรมวิชาการจัดการการเรียนรู้ ของศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง"การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจ
ในการอ่านและเจตคติต่อ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่เรียนด้วยกิจกรรมผังความคิดกับ
วิธีปกติ" โดยมี ผศ.ดร.วิชา ทรวงแสง และ ผศ.ดร.สมพร แมลงภู เป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
และขณะนี้อยู่ระหว่างการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพ
ด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยข้างต้น จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย และขอความ
อนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังมี
รายละเอียด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อมวรรรัตน์ สนั่นเสียง)

ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

ศูนย์ประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓ Fax: ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อและนามสกุล	นางสุรีย์พร รักษาพร
วัน เดือน ปี เกิด	13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2498
สถานที่เกิด	ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11 หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านเกาะ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดไทร โสภณ (ปราสาททองโอสถสงเคราะห์) อำเภอบางไทรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2513	มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.ศ.3) จากโรงเรียนเสนา"เสนาประสิทธิ์" อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2517	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2523	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกสังคมศึกษา จากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2552	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการจัดการการเรียนรู้ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา